

دهنگى تهغه
له ملهه چيادا

دهنگی ته قه له مله ی چیا دا

موختار عه وزوؤف

و: له فارسییه وه

گوشاد حه مه سه عید ئه حمه د

دهزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

وهزارهتی رۆشنبیری و لاوان بهرپۆههبرایهتی
گشتی رۆژنامه‌نووسی و چاپ و بلاوکردنهوه
بهرپۆههبرایهتی بلاوکردنهوهی ههولیتیر

دهزگای تووژینهوه و بلاوکردنهوهی موکریانی

● دهنگی ته‌قه له مله‌ی چیا‌دا (رۆمان)

● نووسینی: موختار عه‌وزۆف

● وه‌رگێترانی له فارسیه‌وه: گو‌شاد حه‌مه‌سه‌عه‌ید نه‌حمه‌د

● نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: گۆزان جه‌مال رواندزی

● به‌رگ: جی‌گر عه‌بدو‌لجه‌بار

● نرخ: ۳۰۰۰ دینار

● چاپی یه‌که‌م ۲۰۱۲

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: چاپخانه‌ی وه‌زاره‌تی رۆشنبیری لاوان (هه‌ولیتیر)

● له به‌رپۆهه‌برایه‌تی گشتی کتێبخانه گشتیه‌کان ژماره‌ی سپاردنی (۶۶۳) ی سالی (۲۰۱۱) پێ‌دراوه.

زنجیره‌ی کتێب (۶۳۱)

ئهو کتێبه و کتێبه‌کانی وه‌زاره‌تی

رۆشنبیری له‌سه‌ر ئهو مالپه‌ره به‌جۆنه‌وه

مالپه‌ر: www.mukiryani.com

www.Kurdchap.com

ئیمه‌یل: info@mukiryani.com

له باره ی موختار عه وه زۆفه وه:

دوای راپه رین له سالی ۱۹۹۱ دا رۆمانیکم وه رگیزپایه سه ر زمانى كوردی كه ناوی (دهنگى تهقه له مله ی چيادا) بو، له راستیدا هیچ زانیاریه كم له سه ر نووسه ره كه ی ئەم رۆمانه نه بوو كه ئەویش (موختار عه وه زۆف) ه، به لام له م دوا دوايه كتيبيكي نووسه ری گه و ره (جهنگيز ئيتماتۆف) م چنگ كه وت كه پيكهاتبوو له كۆمه ليك وتاری جوان جوان و چاپيكيه وتنی ئەدهبی و رۆشنیبری و هتد... كه له راستیدا چه پكيك گولي رازاوو رهنگاو رهنگ بوو.

له يه كيك له م وتارانهدا باسی موختار عه وه زۆف ده كا ده لي: دهمه وي موختار عه وه زۆف بيئمه وه ياد چونكه رۆليكي مه زنی له په ره پيدانی په خشانى ئەو گه لانه دا بينى كه به زمانه كانی توركمانی ده ناخافتن. موختار نووسه ريكي به هره مه ندو رۆشنیبریكي گه و ره بوو بايه خيكي گه و ره ی نه ك هه ر به وه چه ی نوئی نووسه ره كازاخيه كان دا به لكو بايه خي به نوینه ری ئەده به كانی ديكه شدا. عه وه زۆف ئەسه ريكي گه و ره ی له سه ر ئەده به كانی كازاخستان و ئاسیای ناوه راست به جيھيشت سه ره راي به ره مه كانی كه سایه تی خويشی كاريكي گه و ره ی هه بوو.

هه و ره ها بايه خيكي زۆری به شته نوپيه كانی ناو هونه ری گه لان ددها. خۆشه ويستی و ريزيكي زۆری بو نهریته هونه رييه نيشتيمانييه كان پيشان ددها و شاره زاييه كي باشیشی لییان هه بوو له نووسینه به پیزه كانی شیدا به شيويه كي قولتر به كاری ده هینانه وه، ئەمه ش به برۆی من... بناغه ی نوپكر دنه وه ی به راستیيه... پيكه وه چه سپاندنی ئەو سامانه ی كه گه ل كۆی كردۆته وه له گه ل شاره زایی و ده ستكه وت و شاره زاييه هونه رييه سوقيه تی و جيھانيه كانه)).

به بی ترس ئەلیم:

قسە شتیکیە و کردووە شتیکی دی، که نووسینیکی دەخوینمەووە گیروگرفتیی زۆر که مەترە لەووی بەموی شتیکی لەسەر بنووسم یان تەرجومەیی بکەم، بەتایبەتی بۆمینیکی کەم ئەزموون که هیندە نییە بەلفەرە پەرەواز دەکەم، ئەویش بەناو ئاسمانی دنیایەکی زۆر پان و بەریندا، هەر بۆیە کە دەستم بۆ وەرگیرانی ئەم رۆمانە برد ئینجا زانیم گیروگرفت لە کوێیە چونکە وا دەزانم جیاوازی هەیە لە نیوان ئەمەیی بۆ خۆت شتیکی بچوینییەو، تا ئەووی بنهوی خەلکیش لەو شتە بگەینەنی زۆر جار بە تەواوی لە رستەییەکی یان چەند دیریک دەکەم بەلام زمانم ناپەرژیی شیلەیی بگرم و بە کوردی دایریژمەو. لەبەرئەووی ناچار دەبوون پەنا بۆ هەلگیرانەووی ببەم بۆ ئەووی بتوانم کاکلی ماناکە لە دەست نەدەم.

میشکم، گیانم، قەلەمم، زیڕەیی دەکرد وەرە بەم نیووەشەووە لە دەرگای فەرەهنگان بەدەم بۆ دۆزینەووی مانای وشەییەکی، هەرچەندە لەگەڵ کاک (مەمەد عەبدوللا)ی برادەرم دووبارە چاومان بە رۆمان و کوردییەکی شیدا خشاندهو، ئەویش درنیعی نەکرد، مائی بەخانەیی خوا بی وەختیکی باشی بۆ تەرخانکردم، ئیستاش ترسم هەر لە دلداییە، چونکە وا دەزانم کتیبەکەم بە تاجیکیەو وشەو تەعبیری زۆر سرکی تیدابوو قولاییشم بۆ هەلدا با برینداری دەکرد.

و لەهاسل سەریکم هینا و نەمگەراندەو، متمانەشم بەو بوو که ژیر ناکەوم، کارەکەشم ئەنجامدا. ئیتر بەهيوای سەرنج و تیبینی برادەر و خیرخوایان ئەوان خستمانە بەر دەستان.

وەرگیر

(۱)

برایه بچوو که که ی ههروه کو مندا لئیکی ساوا به ههردوو دهستی بهرز کرده، لهه م کاته شدا ژنه که ی به په له خه ریکی نوین داخستن بوو رووی تینکردو پیتی وت:

- لهه رو لاوازه گوشت و ئیسقانی به له شهوه نییه، وهک بای بیابان وشک و سووکه... چ لائیکی به ههیزو گوپیوو هینایانه سهه رۆخی قهه بر نوینه که بریتی بوو له شهه لئیفهیه کی لۆکه ی دراو له سهی چوار لاره هه لژرابوو له رۆخ دیواره که وه له سهه زهوی ناو ژوووه که رایان خستبوو. له سهه ره خو نه خو شه که یان له سهه ته نیشتی راستدا دریزکرد.

تا ئه م سههین و بهینه یان به نه خو شه که کرد به ته واوی گیانی له باریه کدا هاته دهه رو بوو رایه وه. به زه جهه ت هه ناسه ی ده کیشاو لئوه سپی هه لگه پراوه کانی به ئاسته م ده جوو لائنده وه. براو براژنه که ی هه ر دوو کیان به سهه نه خو شه که داهاتنه وه و زۆر دلنیانه بوو بوون له وه ی که نه خو شه که چی وت به لکه هه ر وای بوچوون که ئه و بلئ:

- ئه سپی لاواز له به رانه به ر بادا له پووشکه یه ک ده چی، ژنه ئاخیکی تالی هه لکیشا په ندیکی هینایه وه و وتی:

- میردی لاواز له گیانیکی بی ته ن پتر نی یه.

براهه وره که ناوی به قتیقول، برا بچوو که که ته کتیقول، ژنه که ناوی قتشه بوو.

به قتیقول سمیل ره شه یه کی چوارشانه ی ده فه ی سنگ پان بوو. له رۆخ نه خو شه که دانیشت و سهه ری داخست. تا پایزی رابردووش ته کتیقول به قه دو بالا و شوخی خو ی خه لکی چهیران و سهه رسام ده کرد. ئه و له براهه وره که ی توکمه و به تاوو تین تر بوو، سهه رو گه رده نیکی به هه یکه ل تری هه بوو. به لام ده ردی بی دره مان گیانی هینابوه سهه ر کونه لوتی وهک چۆن خوین له قه والهی برینی له ش به ربی نه وها تینی له له شدا نه مابوو.

جاران، پیش ئه وه ی نه خو ش که وی، تاته به رده ره قه کان بو ی وهک نوینیکی نهه رم و نۆل بوو، به لام ئیستا نوینی نهه رمی له لاره قه. ده گری، هه موو ده م ده یه وی جیگای بگۆرن بلند کرد نیشی له ناو جیگادا هه یچ زه جهه تیکی تیدانییه. به لام جاران که سه نه ییده توانی له جیی خو ی بیجوو لئینی.

بەقتیقول ئەو سالە ترسناکەى سەردەمى لای بەبیردەھاتەوہ کە ناچار بوو وەك ئیمپرۆ
 براکەى لە کۆل بکا، ئەو کاتە بەقتیقول تەمەنى شانزە سال و تەکتیقول دەسالان بوو، لەو
 سەردەمەدا پەتایەکی پیس، وەك ئاگر بەریتتە پاوان و پەریز بەھەموو دەشت و دەرو
 دیھاتیکدا بلاوبۆوہ سووتاندى دایک و باوکی لەیەك رۆژدا نەخۆش کەوتن پاش رۆژتیک بۆ
 بەیانى دایکى و دواى نیوہرۆش باوکی ھەردووک مردن. ئەوانیش بەگوێرەى ئەو وەسیەتەى
 باوکی لەسەرەمەرگدا بۆى کردبوون، لە دنیەکەى خۆیان سەریان ھەلگرت و رینگایەکی بى
 پایانیان گرتەبەر، کاتى برا بچووکەکە زۆر زۆر شەکەت دەبوو پێشەکانى لە لاوازیان
 گێردەبوون، برا گەرەکە ھەموو ھیزو توانای خۆى دەخستە کارو ئەوى لە کۆل دەکرد، تا
 ھەرچەندى پێیان بکرى لە دنیەکەیان دوورتر بکەونەوہ.

لەو کاتەدا بەقتیقول براکەى لە چنگى مەرگ، لەو پەتایەى کەسەرى لەدوا نابوون،
 رزگارکرد. بەلام ئیستا وایدەچى نەتوانى رزگاربکرى... غەم و پەژارەو ناٹومیدی بەسەر
 تەکتیقولدا بارى بوو. بە دووچاوى بى جوولەو لیل و خەماوى ترسناکەوہ جارێک تەماشای
 براو کەرپەتیک سەیری براژنەکەى دەکردوو دووبارەى دەکردوہ:

- ئەو درەختەى لە کۆلک درابى جارێکى گەلاى سەوز ناداتەوہ ئەمانە ھەمووى سەر
 ئەنجامى دەردى ھەژارى لەعەنتیبە، ئەنجامى بیکەسىمانە. بڕام لێدان و کوتانى بى
 بەزەیانەى دوژمنى دلرەق منى لە پیاوہتى و توانا خست، چۆن دەتوانى بى من بژى؟ لەتاو
 خۆى لێوہ بى رەنگەکانى لەسەریەك دادەناو دەتوت رازیک لە دللى پەنھانەو دەپەوى
 بیدرکێنى:

- ناخ، ئەگەر دەکرا حسام پاك کەمەوہ... نەك لەبەر مەرگم بەلکە ھەر بۆ دلدانەوہو
 تۆخەى گیانم. ئەو ئەم قسانەى لەبەر خۆیەوہ بەسەر زماندا دەھیناوە بەبى تاقەتى و
 تورپەییەوہ دەگریاو دەکرۆزایەوہ روى بۆلای دیوار وەردەگێراو بەتەواوى وەك پیریکى
 بەسالچوو دەستى بە کۆخە کۆخیکى درێژدەکرد. ئیمپرۆ قتش زۆرى بۆھات و توانای نەماو
 بە فرمیسک رێژتەوہ قیژاندی:

- بى شەرەفانە، خواہ دەست و پێیان ئیفلیج بى. لێیاندا، ئەم کورپەیان ھیندە کوتا. تا
 وردیان کرد... ھەر ھىچ نەبایە ھەقى ئەو ماوہیەى خزمەتى کردن کاریلە مردوویەکیان
 نەدایە. بەقتیقول کەم دوو بوو.

بەزەردەخەنەىکى تال و خەماویەوہ وتى.

- سه دهه... قه؟ سه ره سمیلله رهش و پره کانی شۆرپوونه قشته په ی بهمه بهستی
 میرده که ی برد. دوزمنانان نه به زیان له دلدایه و نه جوامیریان هه یه. نه ک هه ره دهستی
 به خشنده بیان بو دیتناکه ن. به لکو هه ره بیریشی لیتناکه نه وه. سه به به کارانی ئه م ئیش و
 نازاریان وایک ده دایه وه. ئه گه ره خواردن بدهیته نه خۆش و په ککه وه ته. مانای به رانبه ره ئه و
 خۆت پی له گوناھی خۆت ده نیی... به لām له به ره ئه وه ی ته کتیقول نه ژیا؟ ئه و کاته ده بویه
 به گویره ی داب و نه ریتی کۆنی بیابان نشینان بچو لیتنه وه و له به رانبه ره کوشتنی ئه م
 به سه ته زمانه خوین بابی بدن. ئه وان له مه دا خه یالیان خا بو و.

به قتیقول به درتژیایی ژیانانی دادو ئینسافی له ده وله مه ندان نه دیتیوو. هه ره جه نده له و
 رۆژه وه که لاشه ی دایک و باوکی له به ره چاویدا سارد بوونه وه ئه و که وتبووه قۆناعی دو وه می
 ژیانیه وه، له و سه له ترسناکه دا په تا دهستی نه گه یشته ئه وان. به لām تووشی چاره نو سیکی
 رهش تری کردن، پاش سه ره گر دانی و مال و بیرانییه کی دو ورور دیت له نزیک خزم و که سه
 دو وره کانیان، له نزیک خالوانیان دالده یاندا، به لām خۆش به خت نه بوون، جوته برا له گوندی
 خاوه ن موولک و قۆزی به قه کان که له ناحیه ی (بورگن) دا دانیشن گیرسانه وه و بوونه
 خزمه تکار، پایزی سالی رابردو ده یکرده بیست سال که جوته برا به و په ری خۆش و سه فاهه
 له لای سه لمه ن بای، که گه نج ترین قۆزی به ق و پیاویکی ته بیات توندو رق بوو، له خزمه تدا
 بوون.

ته نیا شتیکی که به قتیقول له به رانبه ره خزمه تگوزاریه کانی چنگی که وتبوو، ئه مه بوو
 که بیوه شووان و ئه سپه وانی ئاغاسه لمه ن ئاغای له هه موو ئاغاکان ده وله مه ندر بوو،
 ده سه ته لیته اتوه کانی به قتیقول له ده شت و ده ره له هه موو مه یته ره کان، ئه سپه وانه کان،
 باشتر ئه سپه کانی به خپوه ده کرد، خزمه تی ده کردن چاوه دیری ده کردن، سه دان سه ره ئه سپی و
 ره سه نیان به باشی په روه ده کرد.

بای ته کتیقولی برا بچو وکی به رۆژه رهش گه یانده بوو، ته نیا بو دۆشینانی دانابوو، سال
 ده هات و راده بوورد، ژیانانی جوانی و گه نجایه تی ته کتیقول به بی شادی و کامه رانی
 ده چوه سه ره و هیه چ گۆرانیکی تیدانه بوو، رۆژان خه ریکی دۆشینانی ماینه کان بوو و شه وان
 ئیشکی له مه رومالات ده گرت.

به قتیقول که شواینیکی بی مان و حال بوو قشته ی کچه دراوسیه که یانی هینا. پاره و
 پوولینکی له ماوه ی ده سالی خزمه تکاریدا گلی دابۆوه به زه جمه ت به شی سه یین و به یینی ژن

هينانه كهى كرد به لآم ته كتيقول تا ته مهنى سى سال هه ره بهن بو، ئەم دوو برا ره نجبهريان له سه رانسهرى ولاندا ده ناسى، ئەوان به هيزو تواناو دلاوهرى به ناوبانگ بوون و ناغا سوودى تريشى ليوه ده گرتن بۆ نيشى ديكهش به كارى ده هينان خانه واده قوژى به قه كان بنه مالهى سهرو سامانداربوون، له بهر ته مه خاوهن ده سه لآت بوون و به نامانى خوا تير نه ده بوون له كوژى كوژنه وه ئەم ده سه لآت و ناوبانگه يان له بهر ته وه بوو سووديان له هه موو هه لئيك بينيه وه ده ستيان به تالآن و برۆ ده كردو هيرشيان ده برده سه ر ئەوانه ي كه گوپرايه ليان نه ده كردن و مه رو مالات و سه رو سامانيان تالآن ده كردن. به قتيقول و ته كتيقول له م كارانه بى وينه بوون.

توژى رهش و گه و ره يان ده داده ست ئەم جوته برايه و سوارى ته سپى چاك و ره سه نيان ده كردن و بۆ تالآن و برۆ و شه و دزيان ده ناردن، جوته برا له بهر انبه ر ناغا سه رى ته عزميان داده نواند، بۆ هه ر شوپيئىكى ناغا بيفه رمويا، ده چوون، ست باى كه برا گه و ره ي سه لمان باى بوو، له سه ين و به ينى و ده دست هينانى پله و پايه و ده سه لآتى حكومه تى ناچه كه دابوو، هه موو ده م له ناخوشى نيوان هۆزه كانى ناچه كه ده گلا، ست له ناچه دا گيليزه ي ده نايه وه و دوو بهر كهى ده خسته نيوانيه وه و له م ناوه شيلوه دا پراوه ماسى ده كرد.

ئيسكى سوارچاكان له ژير زهبرى گورزدا ده شكاو، ست باى و ده دست هينانى پايه ي ميريدا سه ر پشك ده بوو، له ژماره ي ره وه ته سپ و ميگه لى سه لمان باى زيادى ده كرد، سوارچاكانى هه موو ناغا و خانه وادانه كان له به قتيقول و ته كتيقول ده ترسان و ئيره ييان به توندو توڤلى و به توانابى ئەوان ده برد.

- ئەمانه مروڤ نه ين، توژى رهش و گه و ره ن... كاتيئيكيش ناغا پيشنيارى بكر دبايه گالته يان پيده كردن و ده بوونه قه شه رجار:

- ئەمانه خزمه تكارين، كوژيله ن... دوو برا و دوو كوژيله ن.

ناوبانگى نازاو دليريان و دلخوشكه ر نييه، ناوبانگيئى پيرۆز نييه، نهك هه ر لايدهو به لگه له گونده كهى خوڤشان باسيان ده كردن و تا ژن و منداليش له پاشمله

ده يان وت:

- ديسان وهك خوڤيان به تالآن و برۆ شه رو شوپروه گرتوه و ره پوشتن... له دزى شه و به تالانه وه گه رانه وه...

به لآم گرنګ ټه مه يه، که دلې باي رازي بې، له ژير سايه ي بايدا ده ژين و هه موو شتيک به نارزو و وويستی ټه ووه ده به ستراره، قوژي به قه کان سال له دواي سالدا، رُوژ له دواي رُوژدا قه له و ترو بې شهرم تر ده بوون، به قتيقول و ته کتيقول له به لاش خزمه تيان نه ده کردن. ټم دوو برا شوانه توژي قورس و که مه ندي دريژو گياني خوړاگريان هه بوو، بيست سال رابورود، به لآم ټه وان هه ووهک پيشوو ټه لقه له گوې و گوې رايه لن...

له گه ل ټه ووه شدا سه لمن سال له دواي سال ده و له مه ندر ده بوو، به دريژايي سال ټيکي زور ده ستي نه برد شتيک بداته ټم دوو برا چاره پرده يان هيچ خزمه تکار ټيکي ديکه ي و ټه وانيش داواي هيچيان نه ده کرد، که ده بوايه به پي ي خوړه و شتي روه ندان سال ټه له کاتيکي دياري کراودا، چند سه مره پرو بزنيک و جلو به رگيان بده ني.

به هه حال، له بهر ټه مه ي ته کتيقول له ته مه ني سي ساليدا هيشتا هيچي نه بوو پي بلي مالي خومه، داهاتي به قتيقول و قتشه ش هه به ناو له داهاتي ټه و زياتر بوو... کونه ره شاليکي ته سک. پينج شه ش ره شه ولاغ، نزيکه ي ده سه مره پ. ټاو بي نه سو ده ستان بشو... هه هه موو ټه و مال و سامانه که ي که به دريژايي سال ټيکي زور ټم سي که سه له بهر انبهري هه موو هه و و کوشش و کاره سخت و جهره زه بيه کانيان که ټه نجاميان دابوو، هه ره ټه و ونده بوو هيچي دي.

به لآم سه ووه ټه ندان ټه گه ر دادو ټينسافيان هه بوايه و ټه گه ر به ته و او ي دلې يه کانه له جبي دلې به نيادهم له سنگي سه لمن دا لبي نه ده دا، هه ر با شتر بوو. پايزي سالي رابردوو، له شه و ټيکي تو ف و باران و ټه نگوسته چاودا به دبه ختيه ک روويدا، وه ختي به قتيقول روه ټه سپيکي له ټاقار به ره و گوند هي ناوه. دادو بي دادو گريان و ناله و جوين و گه ف و هه ره شه سه راپاي گونده که ي داگرتبوو. سه لمن باي له م سه ري گوند بو ټه و سه ري رايده کرد و ده ي نه راند وه ک و شتر ليکي له لالغاو ده اته خواره وه.

هه ره که سيکي که ده و ته به رده ستي به بهر شه ق و شولاقي ده دا. قتشه به چاوي فرمي سکاويه وه له روخ ټاگرداني خاموشدا دريژبوو، هه ر وه ټه و ي ته کتيقول مردي شيوه و زاري له سه ردا ده کرد.

- ته کتيقول له کوي يه؟
- خوا ده زاني... .
- ماوه يان مردووه؟

- خوا دهزانی... .

هه‌لبه‌ته ته‌کتیقول له‌و دهشت و دهره بسو، وا ڕوویدا تۆف و باران می‌گه‌له مه‌پینکی ڕاداو له گوندی دوورخستنه‌وه. ته‌کتیقول به سوراغیاندا نه‌چوو. کاتی که ناغا به خۆی و قامچی‌هوه به دوایدا چوو، ته‌کتیقول خۆی پینه‌گیرا و بو‌یه‌که‌مین جار له ژبانیدا ڕه‌پ و ڕاست له ڕووی چاوه‌ پیسن و جیقناویه‌کانی ڕاوه‌ستاو پی‌ی وت:

- سه‌یرکه چه شه‌وی‌که... منیش ڕوت و پایه‌تیم. ته‌نیا پارچه په‌سته‌کی‌کم له‌به‌ره شه‌ویش کون کونه و له‌ناو ئاره‌قه‌دا ڕزیوه... هه‌ر هیچ نه‌بی کۆنه به‌رگی‌کم بده‌نی له‌به‌ری بکه‌ن سه‌لمن له‌م هه‌لوێسته چاوه‌روان نه‌کراوه ڕاچه‌نی.

- مه‌رو مالا‌ئه‌که‌م له‌ناو ده‌چی... ئه‌و می‌گه‌له‌ گه‌وره‌و... تۆش چه‌نه لیده‌ده‌ی؟

- من تکاده‌که‌م... لوتف بغه‌رموون.

- کوری سه‌گ، بیر له گیانی خۆت ده‌که‌یته‌وه.

ته‌کتیقول به ئاوازیکی خه‌ماوی و سوعبه‌ته‌وه وتی:

- من هه‌ر ئه‌م گیانه شک ده‌بهم ئه‌وه‌ش سه‌ره‌نجامیه‌تی..

- من سی‌گیان له له‌شی تۆ ده‌کیشم...

په‌تیبه‌کی چاوی ئاغا پینچ که‌س له نوکه‌رانی هه‌لیان کوتایه سه‌ر ته‌کتیقول وه‌ک ته‌را‌ح درێژیان کرد، ئاغا که‌له داخان هه‌ردووچاوی وه‌ک گۆمی خۆینی لێهاتبوو به پیتلاوه نالچه‌ڕیژه‌کانی به‌شەق و پیتله‌قه که‌وته تی‌هه‌لدانی ته‌کتیقول و ئینجا ڕه‌وانه‌ی دهشت و ده‌ری کردو ته‌کتیقول به‌ره‌لا بوو... به‌شه‌رمه‌زاری و بی‌ئومیدییه‌کی له ڕاده‌به‌ده‌ر ڕۆیشت و وتی:

- ئۆبال به‌گه‌رده‌نی خۆتان ده‌بی.

ئاغا به جویندان و هه‌ره‌شه‌ی توندو تیژه‌وه به‌ری ده‌کرد.

خه‌لکی به‌سه‌یرکردنی ته‌کتیقول به‌زیان ده‌گرت. چه‌که‌مه‌نالچه‌ڕیژه‌کانی ئاغا په‌سته‌کی به‌ره‌قتیقولیان هینده‌ی دیکه‌ تی تی کردبوو و پارچه‌کانی وه‌ک تیسکی وشتری گه‌ر به‌له‌شدا شۆربوونه‌وه. هه‌موو بێده‌نگ بوون. به‌لام بای ده‌یقیزانند ته‌کتیقولی دابوو به‌رقامچی و به‌ری ده‌کرد. ته‌کتیقول ده‌یتوانی به‌کۆله‌ مستیک سه‌لمن بکوژی. به‌لام نه‌ک هه‌روای نه‌کرد به‌لکه‌ به‌بیرشی دا نه‌هات. که‌چی له دوا دوایدا که‌له سه‌ره مه‌رگدا بوو له نیو جیگادا که‌وتبوو ئه‌مه‌ی به‌بیرداهات.

به قتيقول به قتشه‌ی وت ناگاداری ره‌وه ئه‌سپه‌که بی و خۆی به دهشت و دهردا کرد، ئه‌سپی لّی تاوداو بانگی براکه‌ی ده‌کرد. دۆله‌کانی ده‌رویره‌ گه‌راو مه‌رو مالاته‌که‌ی کۆکرده‌وه. به‌لام تا سپیده‌ی به‌یانی نه‌یتوانی ته‌کتیقول بدۆزیته‌وه کاتی که دۆزییه‌وه بلندی کرد، خۆی به‌سه‌ر دا هیستا تا له‌باو باران بپارێزی، کوره هیچ نیشانه‌یه‌کی ژبانی تیدانه‌مابوو. قتشه‌ ده‌ره‌قه‌ته‌ی ره‌وه ئه‌سپه‌که نه‌هات، باو بۆزان ره‌وه ئه‌سپه‌ی وه‌ک مه‌رو مالاته‌که‌ به‌دهشت و دهردا بلاؤکرده‌وه، هه‌رکه جوته‌ برا له‌ گونده‌که به‌دیارکه‌وتن، پاداشتی دل‌په‌قی ئاغا یاخه‌ گیریان بوو، برا بچووکه‌که بی هۆش بوو و پینه‌ی ده‌کرد.

وه‌ک له‌ ئه‌سپ دزین گیرابن به‌هه‌رچی ده‌که‌وته به‌رده‌ستیان به‌وه‌په‌ری بیه‌زه‌یی و ناپیاوانه‌ جوته‌ برابان ده‌کوتا جوته‌ برا شه‌وی شه‌وی له‌کن سه‌لمن ئاغا رویشتن له‌ گوندی قوزی به‌قه‌کان هه‌لاتن، جل و په‌لاسه‌ ناچیزه‌کانی خۆیان هه‌لگرت و به‌ره‌ ناوچه‌یه‌کی نزیك یه‌عنی بۆ (چلکار) رویشتن و تا ل کۆلیته‌ زستانیه‌که‌ی باوکیان، که بیست سال بوو جییان هیشتبوو، تا ئیستا به‌چۆلی مابۆوه، جیگیرسون. به‌لام ئاخ مه‌رگی سه‌رینی ته‌کتیقول دا نیشته‌وه، کوره نه‌خۆش که‌وت و ئیدی راست نه‌بۆوه.

کۆخه‌ کۆخ و لرخه‌لرخیکی سیخه‌داری به‌لغه‌ماوی به‌دریژایی زستان ئه‌شکه‌نجه‌ نازاری ده‌دا. ته‌کتیقول خۆینیکی په‌یتی ده‌هینایه‌وه هه‌موو هی‌زو توانای خۆی به‌ره‌به‌ره‌ دهردا ده‌ره‌وه.

پیش ئه‌مانه هه‌رگیز جۆینی به‌ چاره‌نووسی نه‌ده‌دا، به‌لام ئیستا وه‌ک توتکینکی کوته‌ک خواردوو، ددانه‌کانی لیک ده‌سوی و نوزه‌ نوزی بوو، ئه‌مه‌ش له‌به‌رته‌وه‌نه‌بوو که له‌ ژبانی‌دا شادی نه‌دیتبوو، و نه‌یتوانی ژن به‌ینی و بیته‌ خاوه‌ن مال و مندال و له‌به‌ر شه‌وه‌ش نه‌بوو که نه‌یده‌ویست به‌ری، به‌لکو له‌به‌ر شه‌وه‌بوو که حیسابی خۆی له‌گه‌ل سه‌لمن ئاغا پاک نه‌کردبۆوه، ته‌کتیقول به‌ مندالی دل‌وفان و دل‌پاک و له‌ خۆبووریسو، به‌لام ئیستا وه‌ک شه‌یتان هاتبیتته‌ که‌لکه‌له‌یه‌وه واپوو.

به‌قتیقول له‌ رۆژانی کوشتارو قرانی زستانه‌ی مه‌رۆ مالاندا، به‌ قسه‌ی کردو به‌دلینی کراوه‌ سکالایه‌کی شه‌رماوییه‌وه بۆ کن برای سه‌لمن چوو، (ست) یه‌کسه‌ر تینگه‌یشت ئه‌گه‌ر ده‌م و ده‌ست وه‌لامینکی وای نه‌داته‌وه که له‌ مه‌ودوا به‌قتیقول نه‌وێری باسی بکاته‌وه، ئه‌گینا نیشه‌که ده‌گاته‌ خۆین رێژتن و بۆیه‌ پی ی وت:

- دەلئىسى برسپىھىتى دەكىشى؟ چاگە لىم ناسارپىتھە. بەلام ئىپھە لەلەي سەلمان برسپى
 نەبوون، دەلئىسى خەرىكە دەمىرى؟ ھەرباشە درۆمان لەگەل ناكەي. كەي مرۆڧ بەتپھەلئەن
 دەمىرى، بەلام ئەگەر كەسپك بكوژرى دەلەعاست دەمىرى. بەلام كەس بەلئەن نامىرى. توش
 كەوتىپە بەر رپۆنەي رقى سەلمەن، بەلام نەشمردى... دەلئىسى نەخۆشە؟ ئەمە قسەھىكە راسپتە
 بەلام دەزانى ئەمە چ نەخۆشەكە؟ كى ھەيە دووچارى نەبى؟ كى ھەيە لئى نەترسى؟ داىكم
 و سەلمەن ژيانىكى تپروتهسەل و پۆشتەو پەرداخ دەژيان وەك دەلئەن لەناو رۆندا مەلەيان
 دەگرد. بەلام بەسپەل مرد. چ دەلئىسى كى تاوانبار بەكەين؟ سەلمەن؟ يان من؟ يان دەبى
 قتشەي خپزانن تاوانبار بكرى. ئاخەر ئەو كارەكەرى داىكى خوالىخۆشبووم بوو؟ خوا شاپەدە
 واتلپكردم ئەو بەرژەنەند نپپە بەسەر زمام دا بى، چۆن وپرات دەم لەم مەسەلەھە بەدەي،
 كى فپرى كرى داواي شتپك بەكەي كە ھەر خوا خۆي لە مرۆقى دەستپنى؟ ست رپنگاي بە
 قتپقول نەداوورتهي نارەزايى بە زماندا بى و دەرىكرد، بەقتپقول رپوشت و لەدل خپدا بە
 قتشە پپدەكەنى.

لەسەرەتاي بەھاردا تەكتپقول گيانى سپارد. ھپنەدە بى تاقتەت بوو تا گيانى دەرچوو.
 پرشنكى چاوە رەشەكانى بەشپوھىكە ھەست پپنەكراو كوژاپھە. بەقتپقول ماوھىكە
 دوورودرپژ فەرامۆشى نەھاتەو بەر و نەپتوانى دللى خۆي بەتەوھە خەمى براپەكەي لە دلدا
 دەركا، زۆرپش بۆ مەرگى براكەي گرىا. چل رۆژ پرسەي داناو چل رۆژ ئەو كەمە خزم و
 كەسە ھەژارەي لە تاپەفەي سارى ھەپپو بانگى كردن و كوژپكى چلەي ماتەمپنى
 شاپستەي بۆ مردنى تەكتپقول سازدا. لەم كوژەدا دەپان وت، خوالى خۆشبوو عومرى
 كورت بوو، قسەپان لە پپچارەپى و رەنج و ئازار و خەمى ئەودا دەگرد، جگە لەو دەپان
 وت سارىەكان ھەتپو بوو بوون بى پپاو مانەوھ.

بەقتپقول سەرى لەبەر خۆي ناو بەخۆي دەوت: (بەلام ئەوھى قەوما لە من قەوماو
 پپكەس و پپدەر مامەوھ..) دللى وەك رەشمالەكەي خالى و پپنەوا بوو.

(۲)

لە پاپىزى ئەوسالدا بەقتپقول دەستى بۆ كارپكى نەپنى ترسناك برد. شەوئىكى
 ئەنگوستەچاوو باراناوى ھەلپژاردو توپشەبەرەھىكە پپ خۆراكى بەزىنى ماپنەوھ كردو.

له گهله هاوری ی گیانی به گیانییه که ی برسیه تی بو، ریگای چیا ی گرتیه بر.
به قتیقول دهرۆیشت و بیری ده کردوه.

(پایزیکی وا خووش، له میژبوو چاره روانی بووم... باران وه کونده ی سه ره به ره و ژیر
دهباری. باران پیوا دالده ددها، باران شون پییان داده شوۆرن و دهیسرنه وه... ته گهر تالانم
هیئا، تا به یانی له سی لوتکه چیا ناواریت ده کهم.

مه گهر من بیهوده ده گهریم و ده سوړیم. بیسوود تاقیب ده کهم، بیهوده ئیشک ده کیشم؟
کیوه کان له ئاسانی تاریکدا په یکه ری گهر وه به شکویان هیه، به قتیقول به زحمه ت له
تاریکییدا کویره ریگای که ی دهرده کرد، به لام شاخه پر تاشه به ردو نشیوه به داروبار
دایوشراوه کانی به جوانی ده دیت شوان وه که سه گ چاوی تیژه بهم ریگایان و چیاو به نده نانه
شاره زایه به سواری و پیاده یی زۆری کوتاونه ته وه هه ز له شوینانه ش ده کا.

به روژ له دووره وه چیاکان به ره شمالی به ردینی دیو ئاسا ده چن چۆل و هوژن مرۆقی
ئاسایی دهستی پییان ناگا. شه وان له نزیکه وه سیمایه کی دیکه ده گرنه خو، وه درنده
ترسناک ده بن.

بیسه لانی چرو سه رتیک نه نگژای دارکاژ له نشیوه کان به پیستی دیویکی گهر وه
خه الوو ده چن که به ئارامی هه ناسه ده کیشی و دۆله کان له نووکی سه ری گوچکه ده چن
وه که سه ره نیژه تیژ بوون و ته لانه کان به ده میکی کراوه ده چن. که سه رماو بوۆن بوگه نی لیوه
هه لدهستی و به رده کان هه ره وه ددان سه ریان لیوه دهره ئیاوه.

به لام به قتیقول لیوه هیه چ ترسیکی نییه، بهو کیوانه تاشنایه، به هیمنی و ئارامیه وه
پیشوازیان لیده کرد، بو لای خویمان بانگیان ده کرد، وه ره خیراکه ئیمه ده تشارینه وه له
راستیدا کویره ریگای هی دلئیایی نییه، به تاییه تی له شه ویکی پایزی و باراناویدا.

به قتیقول بی دوو دلئی جله وی ئه سپه که ی به ره لا کرد. ئه سپه شیئی ئه وه به هیژ بو، له
ریگای بانان قال ببووه، خوی به هاتنه خواره وه نشیوه کان ورپکردن له ته لانه وه گرتبوو،
وه که بزنه کینوی گورج و گوژ و چالاک بوو، کویره ری له هه ندی جیگادا وه گوریس باریک
ده بووه دووسی و لای له ته نیشته یه کدا جیگیان نه ده بوو. به لام ئه سپه شی به سانایی و بی
ئه وه ی خوژی بخته ته له زگه هه نگای دهنوا له لای راستدا قه پرغهی له به رده زه ق بووه کان
نه ده داو به لای چه پدا به ترسه وه ته ماشای هه لدیژه که ی نه ده کرد، وا دهرۆیشت، ده تگوت
پاریزانی سپرکه و له سه ر گوریسدا دهر وا. ئه سپه شی کومه کی ده کا، بوئی کردووه هه ست

دهكا، كه سواره كهي مه به ستي به ره كوئيه. شه وه ختهي به قتيقول له خزيني ريگا ده ترساو پييه كاني له كه له كهي ته سپه كه توند ده كرد، ته سپه خيرتر ده كه وته جو له و له م سهرو به ندانه دا پييه كاني دواوه به شيويه كي راست ده كه وتنه ههنگاونان به مه شه وزه و دلنيابي زياتري ده دايه بهر سواره كهي.

به قتيقول ده رويشت و بيري ده كرده وه:

"به دوروي ده زانم، توش له م هه وايه پارزيبيت، كاتي باران ده باري تيمه هه موومان له سهگي به ره لا و بي ريوجي ده چين، ده بينين كه من يان تو كامه مان نازاين و كامه مان ترسنوكين... ئيه بياوي سهلمن بن يان قوزي به قه كاني ديكه، جياوازي نييه هه موو بهرهبايي قوزي به قه كان قه زاري من"

شهو دوروي ريش كوتايي هات، روي كورت و باراناوي دريشتر ده هاته بهرچاوان، له سپيده كدان كه به سستي و له سه ره خوئيه وه ده هات، تا تارمايي ئيواره كه خيرا هات، به قتيقول خوئي هشارداو له باوه شي جهنگه لي داركازه كه نووست. شه جهنگه له تهرو تيراوه، به بون و بهرام ناوبانگي ده كر دبوو... له ناو بيته لانه تاريك و ترسناكه كه بون و بهراميه كي تال و شيرين بهرزه بووه، به لام به سكي برسي خه ناچيته چاوانه وه به قتيقول وه كورگي برسي سكي تيك قوبابووه خوارده كهي ناو تويشه بهر كه كي خهريك بوو ته واو ده بوو. مه گهر شه جوژه خوارده، بو پياو به خوارك ده ژميردي، شلهيه كه وه بهس ته نيا بو گهرو ته پر كرده نهك بو گه ده، هه رجه ندي تينهوتي كه متربي، ژاني برسيه تي به هيزتره..

به قتيقول تا تاريكدا هات خوئي راگرت. گومان و دوو دلي له نيواندا نه ما ته نيا دهنگيكي ده بيست شه ويش دهنگي راويژكه بي نهيني و دوستي گياني به گياني خوئي بوو. شه يه كه مجار نيازي وابوو ته نيا ده ست بو ته سپه كاني سهلمن بيا، شه گهر بويشي نه لوا بو ته سپه كاني ست بچي، به لام نيستا برسيه تي سهرماو ريي دژوار ريگاي هه لباردن و ده ستيشان كردني يه كيك له مانه ي نه ده دايه، له بهرته مه برياري دا ته سپي هه ريه كيك له م بهرهبايي بو هه لكه وي له يه كه م هه لدا له سهري بازنه داو به تالائي بيا.

ده بي نيستا ره وه ته سپه كان له پاوان و له وه رگاي ناو چيكان بن، هيشتا زوه بو شه وه ي روو له ناو پييده شته كان بكه ن. له وي له له وه رگاي پان و بهرين و بي سهرو بنه كان ده بي ئيمشه و بيكدا دايك روويدا... خوا ده زاني كي كه متهر خه مه و گونا هه لملي كيه...

له گهڼه ٿو هوشدا به قتيقول له کانگای دلدا دوو دل ٻوو. ٿو بهی ده کردهه لیگه ری ٻا
سه لمن پیڻ هه موویان قهردی خوئی بداته وه به لام ههزی ده کرد پیڻ ٿو هی نه خشه کانی ناو
میڻسکی جیبه جی ٻکا قه ناعه تی خوئی بیئی.

ٿو به پرازو نیازه وه ده یگوت:

- من له ماله وه ته نیا مشتیتک ٿارده هه رزنی ره شم هه یه... مسته هه رزنیك ٻو تیگرای
خیزانه کم... منداله کانم منیان ٻو ٿیره نارووه ٿوان بیگونا هن.

له ده مه ده می نیوه شه وا ٿه سپه زور به گور که و ته ناو کویره ری و ریگاش پانتره ٻو وه،
به خیرایی ده گاته کوستان به قتيقول هه سستی به ترپه ی دلئی خوئی ده کرد. ده شتیکی پانی
له پیڻدایه ٻویه زیاتر هاندر، پشتی ته زیوو ماندوو کفت و هیلاکی راست کرده وه، به هیرو
پر شتیکی تازه، نازیاهه تی و چاونه ترسانیتیکی پیویست له ناو رهگ و ده ماره کانی ٿو و
ٿه سپه که ی فرکه یان کرد.

ٿیستا ٿم سواره به ته ریکی گه و ره و سینه قه لغان ده چوو، که به کامی دل پهرو بالی
لیکده دا... ٿم تهیره خاوه ن و جیشینی دیرینی ٿم شوینه ٿم تروپکه به رزو ٿم چیا
سه رسپانه که سهریان له که شه لانی فه له که وه به به فر داپوشراون.

هه ٿیستا له شه قه ی بال ده داو ٻو په ره گه ی ٿاسمان ده فری و له لووتکه ی دونده کان.
ده ره بندو دل له قوله کانی (نالاتاو) دهنیشیتته وه و به چاوه تیژه کانی به دوا ی نیچیری خزیدا
ده گه ری، سپره ده گری و له پرتاو وه ک تیری له که وان ده رچوو به زیره زیر خوئی تیده کا
به چرڻو که تیژه کانی نیچیر ده گری و تیڻک و پیکی ده شکیئی.

به قتيقول به بهی هاته وه، که له هه ره تی لاییدا چوڻ و به چ هه سستیکی عه ییارانه و
سه رسوپه ٿه ره وه به پشتگیری و ده ست له پشتدانی قوژی یه قه کان ٻو شه و هه ٿمه ت بردن
به ریده که وت.

له و رڙگاره دا خوئی به بالداریک ده هاته به رچاو، بی سهرو پی ده فری. بیترس و
بیر کرده وه به هه موو هیرو توانای ریگای ده کوتاوه، ته کتیقولی برای لویک بوو ٿاکارو
رهفتارو مندالکارانه و هیرو توانای پاله وانانی هه بوو، له و سه رده مه دا له ته کیه وه ده بوو.

نا، ٿوان ٿو هنده ساده نه بوون، به ران نه بوون شه ره قوچ بکه ن. ده یان توانی له دوژمن
بگه ریڻ، له که مین دانیشین چه رخ بدن و هه لیان خه له تیڻن، وه که له مه چیتر به به رچاوان برڻ
و قورکیان بگرن، نه شیبینریڻ، گورج و گول، زرنگ و فیلباز به هوش و پیڻسین بوون. هیرو

توانا به تهنیا چنگ له دل گیرناکا، به لām کاتی که هوش بیرکړنه وې تپښی له گه لډایه، دلخوشکهره، له سهر نه مانه شهوه ته گهر شه پریان به تووشه وه هات، نه گهر به خت یاریان نه بوو، سهر که وتنیان له چاره نه دهنووسرا، له نیوه ی ریگا به دهستی به تال نه ده گه پانه وه، به غیرهت و پیاوانه، ههریه که له گه ل دووسی که سدا ده جه نگان به لām تپستا ماوه ی بیرکړنه وه نییه.

به قتیقول وک هم مو شوانیک به بون ههستی به بونی روه نه سپیکي گه وړه کرد که له م ده ورو به ره له سهر له وړه ی نه رم و تهر له و به ری به رده قیته کانی لوتکه ده له وړه پان و به قتیقول له ناو شوړه نه سپه کان له و به ری به رده قیته کانی لوتکه ده له وړه پان و به قتیقول له ناو شوړه شوړی باران و گغه گئی بادا چرپه و دهنگی ته وانی دهاته گوی.

نه گهر پاسه وانه کانی روه که شاره زاین، له نژیکي روه نه سپه که ده خولینه وه تا باشتر ناگاداری نژیک بوونه وې بیگانن بن و گوپیان سوک بی، خیراتر ده ستگیری بکن، له شه وی تاریکیشدا پاسه وانی وا به زجه مت فریو ده دری، به قتیقول نه سپه که ی له سهر گه ل و هریوه کانی سه رزه وی لیخوړی تا وه کو ته قه ته قی سمی به رزنه بیته وه لغاوی نه سپه که ی توند ترکرد نه وه کو له و ته نیاییه دوورودریته ی که وړزی کرد بوو و وهختی دیتنی روه نه سپه که بچیلینی.

نابی خوړی دواخوا، کاری شه وانه پیاوی زرنګ و به چه پاره ی ده وی، لغاوی نه سپه که ی توندگرت و نهیده هیشت سهری نه وی بکا، هواسی خویشی کو کرد بوو و له هر چرکه یه کدا ناماده بوو به ربه چی هه مو هه لمه تپکی ناگاهان بداته وه، چاوه بچو که کانی وک چاوی ته یرو توار خوړگش ببوو و ده توت به راستی له تاریکیدا ده بینی.

روه نه سپه که له دامیننی هه ورازی چیمه نه که به ره و لای به قتیقول سه رده که وت. تاماوه ی نیوانیان هیندی هه لسانی په لاره به ردیک لیک نژیک ببوونه وه. به قتیقول له ژیر به ردیک ته نیواو بیجوو له خوړی مه لاس دا، نه سپه کان به کلک بادان و پرمه و پرمه وه به کو مه ل ده له وړه پان حیلهی سه رکه ش و له ره داری جوانوه نه سپیان تاماوه یه کی دوورودریته ده ریشت تاک و ته را حیلهی نه سپه ره سن و سه رکرده و به ناگا و عزمی جه نگا وری روه که ده بیسترا به قتیقول یه کیک له و روه نه سپانه ی دیاری کرد که وه کو په لیه که په نگا وړه نګ ده چوړه ترسا دنیا روونک داهاتوه؟ نه چا و چا و نابینی، روه که زوره، بی ته ژمار زوره.

به قتیقول کالۆه که می له سه ری هینایه خواره وه به قولابی زینی ئه سپه که یه وه ی کرد، سیمله دریتۆه که می خۆی به ددان گرت و گوپی شل کرد هیچ زه لāmیک سه رو سۆزانی نییه به لām چونکه ئه سپه کان گربونه وه ده له وه پان وایان لی کرد پارێژیکا ئه م کاره به پێککه وه ت نییه که سیکی لی هاتوو ئه وه ئه سپانه ی کۆ کرد ته وه وه له نزیکه وه ئاگاداریانه له تاریکایی شه ودا به ره وه سه ره له وه ری تازه ی ده بردن.

له پرتاو جه لبه ئه سپیک وه ک روو باریکی باریکی گیان له به ران له ناو ره وه تی ک ورووژاوه که جیابۆ وه به ره وه ئه وه تاشه به رده ی که به قتیقول خۆی له په نایدا شه شاردا بوو هه لگشان. ئه وه دم و ده ست خۆی به سه ر شانی و ئه سپه شی داهیناو نا چاری کرد لموزی بو گیاو گۆل دریتۆیکا، ره وه ئه سپه که په رت بوو... دووباره یه گیان گرت وه... ئه ها، ئه ها، ئه م ئه سپه ده سته ی خۆی له ره وه دا پریوه، که واته ئه سپه وان له م نزیکانه نییه... به قتیقول یه کسه ر به چۆکه کانی له ئه سپه که می ژهنی و جله وه ی بۆشل کرد، ئه سپه ش له سه ره خۆ وه ک ئه وه ی خه ریکی له وه پێ، به ره وه ره وه که چوو.

ده سته ئه سپه که دم و ده ست گوپیان قولاغ کردو به رو لایه ک لایندا، پێگایان نه هدا ئه سپیکی ته نیاو غه ربیه نزیکیان که ویتته وه. ئه سپیکی شی یی یال (دریتۆ) جوان، که ده سته ئه سپه که می له چوار ده ودا بوو، سه ری بلند کردو حیله یه کی کورت و له سه ره خۆی بۆ کرد. ده نگوت ده بیرسی: تو کی؟ هه لبه ته ئه سپه چاوی به مرۆف که وتبوو، گوپی شاره زا دم و ده ست حیله ی ترس ده ناسی، له م حیله حیله دا هه ره شه وه سه رکه شی و شه وشۆر هه ست پێده کری، نه با دا پاسه وان خه به ردار کاته وه ئه سپه شی له و شوینه ده سته ی که ناری گرت. به قتیقول وای نیشاندا که له سه ر زینه که نووستوو ئه سپه سه ری بو خواره وه برد.

یه که محار ئه سپه کانی ناو ده سته بچوو که که وه ک جوانوی یه ک ساله و دوو ساله ده هاتنه به رچاوان. شه وان تا به ته واوی نزیک نه بیته وه نازانی که ئه وان تاج را دیه ک په ره رده کراوان ئه سپه شی به ره به ره له ئه سپه کان نزیک بو وه به قتیقول هه ناسه یه کی ره حه تی هه لگیتشاو به تاسه وه پیلۆه کانی ویک هیناوه، ئاها، ئه مه یه دلخوازی خۆی دۆزیه وه، ماینیکی گه وه، باشترین ماینی ده سته که وه رهنگه چاکترینی ره وه که ش بی. به قتیقول که مه نده له تیسک رسته را وه که می له زینه که کرده وه ئیدی دوو دل له لانه ما.

وه ختی ئه سپه شی زاناو کارامانه یه کسه ر چوو ه ناوه راستی ده سته که وه له لاته نیشته وه له و ماینه جوانه که ده رۆیشت نزیک بۆ وه که مه نده که می به ریکی خسته ملیه وه، ماین

سەرکەش بوو، بەدریژایی هاوین جلەوی بەخۆیەوه نەدیتبوو، ماینەیی بەدەفەر ترساو راپەری و بەغار غار لە دەستە جیابوۆهوه، بەلام ئەسپەشی بۆ بەرپەج دانەوهی ئەم کارە نامادەبوو، ئەم کارەش یەكەمجاری نەبوو، ئەسپەشی هەرچارەپیشی نەکرد بەتیژی بەدوای ماینەکەدا تاوی سەندو نەیهیشت کەمەندەکە لە دەستی بەقتیقول پرفیتی.

ماینی خێراو بەغار بۆ ماوهیەکی درێژ بێ پسانەوه وا بەتاو غاری دەدا کەمەندەکە لەم غارە غارە وەك ژێی تار دەلەریهوه، بەقتیقول هیندە بە نەرمی و سەرنجەوه پیشی دەگرت نەیدەهیشت خۆی بەلایە کدابداو کەمەندەکە راکیشی بەقتیقول ئەسپەشی خۆی لێنەدەخوری. ئەسپی شوان خۆی بەو شیوەیەیی پێویست بوو دەرویشت و لەهەر بزوتنەوهیەك کۆمەکی سوارەکەیی خۆی دەکرد. ماینە لوشکەیی دەهاویشت جوتە بازی دەکرد لەبای غاری خۆی هەلەدا، بەلام بەخێرای مانیو بوو چەرخێکی داو بەرەو دەستەکەیی گەراپەوه نالێرە بەقتیقول هیژی بازوان و کەمەری خۆی بەماینەکە نیشاندا.

بەقتیقول بەجاریک خۆی لەسەر پشتی زیندا خەواندو لەبەرتەوژمی زۆرو پالەپەستۆ هاواری کرد. گریی کەمەندەکە هەناسەیی ماینەکەیی راگرت و لەبرشت کەوت. ئینجا وەك بەرد وەستاو سەری شۆر کردەوه. بەقتیقول بە پارێزەوه کەمەندەکەیی کۆکردەوه لەماینە نزیك دەبوۆه، بەبانک و خواهیشتی سالارو فەرماندەرانەیی تیکەل بەدلدانەوهو نەوازش ماینەیی هیور کردەوهو ئینجا لێی نزیك بوووه و بە چووستی جلەوی کرد لەسەر خۆ قامچەییەکی بەسەر کەفەلی خووساوی ناو ئارەقەو باراناویدا خلیسکاندو ماینەکەیی لەگەل خۆی پفاند.

رەوه ئەسپەکە پالیان دابەك و پیکداهاتنەوه خۆیان پیکدادەداو بەمشەوهشی تەماشایان دەکردو لە بەقتیقول دوور دەکەوتنەوه. نەدەبوو ئەم کارە سەرنج رانەکیشتی. ئیستا لەبەرانبەری بەقتیقول یان راسترە بلێن لەسەر سەری پەیکەری دیوکی بێ شاخ کلک بەدیارکەوت سواری ئەسپێکی بەرز بوو تۆزێکی زۆر گەورەیی بەدەستەوه بوو.

خەیاڵە؟ نا... وەك بەردیك بیجولەو لەسەر رینگای وەستاوه چاوەروانە بیردەکاتەوه ئایا ئەم زەلامە خۆییە یان بیگانەییە بەلام... میسکی میسکی مەرە.

بەقتیقول ئاویزینیکی توندی لەئەسپەشی ژەندو بۆ پیشەوه تاویدا لەندە هۆر بەبێ ئەوهی نوقەیی لێوهی دەستی درێژ کردو جلەوی ئەسپەکەیی گرت سەرەنجام تێگەیشت دەبێ چبکا. هەلۆیستەکە خراپە. بەقتیقول بەترس و لەرزەوه هیئایە بەرچاوی خۆی کەوا بەج شیوەیەك ئەلقەیی کەمەندەکە بەدەوری ملیدا تەنگ دەبیتەوه... بەلام لەندەهۆر رەفتاریکی

سهیری هه بوو: وهك ته مه بوو كه ته سپه شى بى مهیلی خۆی به نهرمى و له سه ره خۆی گرتبوو. توو بزی گه وهی خۆی بلند نه كرد، هه ناسه بركى ببوو ده تگوت چا وه پى شتیكى ده كردو مات بوو.

به قتیقول یه كسه ره ته م زه لامه ی ناسی و به ده ست خۆی نه بوو زه ده خه نه یه كى گالته نامیزی گرت چونكه نه وه هه ره به لكو كا ورتیكى ته واو بوو. ته م له نده هۆره ناوی قوقای بوو، پالنه وانیکه تاوو گوری ته سپ و دلئیکى له رزۆكى وهك دلئى كه رویشكى هه یه.

مایه ی پیکه نینی خه لکی ناوچه كه یه، كى هه یه گالته ی پینه كردبى و فریوی نه دابى؟ به قتیقول به رازو نیازى ترسناكه وه وتی:

- داوه! ده تیلش پینه وه... قامچه كى به سه ره ماریله كه ی قوقای داكیشا و كا لۆه كه ی له سه ره سه ری فراند.

لیدانئىكى: تووند نه بوو زیاتر له به ردلته نگی خۆی بوو، به لام قوقای كه زیاتر هه ناسه بركى ببوو، وهك جوالئى له سه ره زینی ته سپه كه كه وتو له پشت كه فه لئى ته سپه كه ی ون ببوو هه تا نه یو پرا هاوار بكا و بانگی براده ره كانیشی بكا.

ده یزانی گالته ی پیده كهن وهك هه موو جارێك به به زم و گالته كۆتایی به مه سه له كه دى. وا باشتره له تاریكى شه ودا خۆی ون بكا و بیده نگی لیبكا و زۆر له خوا بپارێته وه ته م به دفه ره نه ناسراوه زوتر چه هه ره ی خۆی ون بكا. به قتیقول جله وى به ره وه دۆلئىكى چرو پری دار كاژ كیشا و تاویدا... له وئى به دلنیا ییه وه خۆی ده شارێته وه و به رزۆش ناتوانن شون پییى بدۆزنه وه، به لام قوقای ته سپه وانى (تیلچى) سه لمه نه، هى سه لمه ن خۆیه تى.

كه واته به قتیقول یه كسه رو یه كراست تیرىكى له دلته ته ما حكاره كه ی ته م به رازه داوه. دوو رۆژ به بى سوود خۆی خستۆته عه زابى گومان و دوو دلپه وه.

ته سپه شى وهك با به خیرایی ده رۆشیت ده وری ره وه ته سپه كه ی ددها، ماینه كه گوپرایه له وه به كه یف له رۆخ شه ودا. شان به شانى ده رۆشیت. ده مى ساردى دۆله كه ی به رانه بریان كرایه وه، له وئى تووشیان به تووشى ته سپه وانئىكى دیکه بوو.

ته و به ته سپىكى باشه وه له سه ره گردىكى به رز بۆ سه ره رپى به قتیقول تاوى ددها و به ده نگیكى نافه جا دادو هاوارى ده كرد.

- هۆۆ هۆى كییه له وئى؟ زه لام كیى؟

به قتیقول یه كسه ره له دهنگ و رهفتارى ته وى ناسیه وه.

ئەمە ترسنۆك نىيە. لەشەيتانىش باكى نىيە، پۆزگارى بەقتىقول لە جىيى ئەم كابرەيە لە لاي سەلمەن خزمەتكارى دەکرد - باي سەلمەن دەيزانى رەو ئەسپ بەكى بسپىرى، بەقتىقول خۆي بەسەر باي ئەسپەشىپو چەسپاندو بە بىدەنگى تۆيزى خۆي ئامادەکرد، ئەسپەوانىش لەباي غارى كوتكى خۆي بەسەر سەريەو بەرزكردبوو و لە قولايى قورگىيەو دەقيژاند:

- ھۆ ھۆ. زەلامىنە بەرەو ئىرە وەرەن ھۆي. سەداي دەنگدانەوہى ھاواري برووسكە ئاساي لەدواوہ دەنگى دەداوہ دەم و دەست دەنگى ھەموو ئەسپەوانەكان لەولادا بلندبووہ ھەموويان پىكەوہ كەوتنە گەران و پشكەين ھەر لەمەوہش دەزانرا كەھىچيان نەنووستبوون. ژمارەشيان زۆر بوو، ئەوان لە تاريكايى دا بە چووستى و بەبى دوو دلئى تىگەيشتن روو لە كام لابكەن و دەنگ دانەوہ رىگاي لى بزرنەکردن. تەقە تەقى سمى ئەسپى تاقىب كەرەكان بەتوندوتىژى لە دواوہى دەھاتە گوى.

بگەرە بەرەدى ترسناك دەنگى جياجيا لە ھەورازى رەو ئەسپەكە لەرييەوہ بەتەوايى وەك ئەوہبوو كە ئەسپەوانەكان بە بانگ و ھاواري شوم و ترسناك يەكتريان بانگ دەکرد. تۆفانىكيان بەرپاكرد لەچاو چوقانىكدا بوون بەدپندە ئەسپەكان وەك شەپۆلى رووبارىكى بەرەستكراوچەرخيان دەداو سىكۆييان دەکرد. پاشان ھەموويان توورەوقاوي بۆلانشەيەكى توورەو پىكەوہ نوساو گۆران، ئەم چەرخ دانە لەناكاو بوو بەلافاويك ھەموو شتىك رابمايى و ھەموو شتىك لەژىر ھەزاران سىدا وردو ھەرا بكا.

وەك بلئى رەوئەسپەكە لە لافاويان ئاگر ھەترەشى رۆابى بەبى ئەوہى ھىچ بىرسى و رىگايەك ديارى بكا بەھەشتاو بەپاوانەكانى كوستان وەربوون ئەسپەكان شىتەنە بەھەر چوار پەل لە پال يەكەوہ بە جوتە پىكەوہ غاريان دەدا بى ھىزەكانيان بەرەدەدايەو دەيان خستە ژىر دەست و چوارپەلان جوانووي يەكسالى و گەورەتريشيان وەك ورتكە بەرد بەم لاو بەو لادا دەردەپەرين و بەزەويدا دەكەوتن. وا دەھاتە بەرچاو كەشەرق و ھۆرپىكى زۆر زۆر كاسكەرى برووسكە لە چىمەنەكانى ناوچىياو لەناو شاخەكانى دەورويەر، لە دۆل تا قوبكە گردەكان كەوتتەوہ، جىي خۆشەختى بوو كەلافاوي رەو ئەسپەكە بەرەو ھەلئىر نەپژا.

ئەسپەوانەكان يەك لە دواي يەك رادەوہستان و پاشان بۆ دواوہ دەگەرەنەوہ دپەنگ وەختانى بەبىريان ھاتەوہ، كەس نەيىدیت و نەيزانى كەبەدواي كىدا دەگەرىن. لەوہش خراپتر رەنگبوو لە تاريكىدا بز بن.

نەدەدە کرا پەو دە ئەسپە کە هەروا یە کجار و بەزوی پراگیرو و هیمن بکریتهوه. بەلام سەرەنجام پەو دە کە هیور بۆوه ئەسپەکان ملیان لە لەوهەر ناوه.

تەنیا حیلەى ماینەکان کە بەدوای جوانو کانیاندا دەگەران. لەم خامۆشیەدا ئاوازیکی گوی کاسکەری هەبوو.

ئەسپەوانەکان کۆببونەوهو دادو بێدادیان بوو بە جویین و قسەى ناشیرین یە کترین سەرزنەشت دەکرد:

- ئەمە چ فەرتەنەیک بوو؟ کى پیتش هەموویان هاواری کرد؟

ئەم شەیتانە لەعنەتیه لەکوێوه بەدیارکەوت؟ کى بەچاوی خۆی دیتی؟

هیچ کەسێک بەباشی شتیکی نەدیتبوو شتیکی نەدەزانی، بەلام چۆن دەتوانی شەو لەهاوار نەدەى لە تاریکیدا هاواری تۆ بینایی منە.

هەتەرەش پزاونەکان دەوروبەری یەکیان نۆزی سەر مەیتەر و ئەسپدار دیارنێبە گەرانەوه دۆلە کە و پەرت بوون بە هیواشی بانگی ژامانتایان دەکرد.

قوقای چوست و چالاک لەسەر بەردە تیژەکانی لە دەوری نشیوی چیمەنە کە پەلیان هاویشتبوو ژامانتای دۆزیهوه. ژامانتای بەکزی دەینالاند. بۆنى خوینى لێدەهات تۆزى لە لایە کەوه کەوتبوو، ئەسپە کەى لەم دەوروبەرە دیارنەبوو قوقای قیژاندی.

- تۆهۆ هۆه... سەیری سەیری... نەفەرێک سەری شکاندوه... خوینى لەلەشدا نەماوه. ژامانتایان راست کردەوهو بردیان.

- ماوه هەناسە دەدا... کى لێیدای؟ کى؟ سەر مەیتەر ورتەورتیکی کردو دەستی بو دۆلە کە درێژکرد.

لە رۆخ ئەم گابەردانە رووبەرەووی بەقتیقول بووهوه.. یە کەجار ژامانتای گورزی خۆی وەشانندو. بەلام بەتاوتیژی تێپەری. لەبەرئەمە تۆزە کەى کارى نەکردو جییى خۆی نەگرت، ناوەراستی دەسکی تۆز بەشانی کەوت. بەرانەبر دەست وەشانندە کەى ئەو تۆزێکی بەهیزی بەرکەوت و بەسوار ئەسپە کەى لە نشیوه کەدا غلۆر کردوه.

ژامانتای دەرفەتی نەدیت ئەو بینگانە بناسی، بەلام لەبەرئەمەى کە دز چۆن بەم تاریکە شەو زەبری خۆی وەشانندو ئەم هەموو پاسەوانەى خەلەتاند، لەمانەوه. بەدیار دەکەوت کە زەلامیکی بەدەست و برد وەستایە کى شارەزای شەو دزین بووه.

نرخى ئەسپ بە چوست و چالاكى ديارده كەن. گورگيش بە زرنكى دە ناسنەوہ... بەقتيقول بەنەرمە چوار نالە بەباريكە پړيى ناو دۆلە كەدا لەسەر خۆ دەرويشت ئەو لەسەرەتادا هەستى رادەگرت. بەلام پاشان هيمن بووہوہو ئەسپە شيش چيتر گويى موج نەدە كرد. كەسيك بە دواوہيانەوہ نەبوو. بەقتيقول بو پاريز وەرگرتن لە نيو داركاژەكان خوليكى خوارد، وەك ريوى چەند خوليكى دا لەسەر زەوييە شيډارەكەش چەند چەرخيكى دا بەسەر تاشە بەردى پان پاندا رەت بوو، هەرچەندە دوورە پاشى باران شوون پى هەلبگرن.

بەقتيقول رويشت و نيچيرى خۆى برد ئەو هەر كە سەيرى مابينەكەى دە كرد تام و چيترىكى بيبانى وەر دەگرت زۆر كەوتبوو بەردلى.

دەستىكى بە گەردەنى مابينە داھيئاو لە ژيتر بالە كورتهكەى هەستى بە چينيكي سفت و ئەستوورى بەرز قەلەواتى كرد. ئەگەر ئەنگوستت تيچەقاندباو لاتر دبا وەك زەمبەلە هەلدەبەزىەوہ نايان ئەمە سەر كەوتن نيبە؟ بەقتيقول ماوہيەكى دريژ بوو هەستى بە دلخوشيەكى وا نە كردبوو. ئەو لە شەوق و شاديان هەناسەيەكى دريژى هەلكيشاوتى:

- شتيكى نايابە... مالى چاكە... بو ئەوہى مابينە لە چا و نەبا و تى: ماشەئەللا.

باران يەك بين دەبارى هەواى شيډار دەم و چاوى بەقتيقولى دەشوشت. زەردەخەنيەكى گرت و سيملە شيډارەكەى بادا. بەقتيقول لە ون بوون نەدەترسا. هەرچەندە ئاسمان رەشە، كيوەكان رەشن بەلام لەبەردەم قەپۆزى ئەسپەشى وەك تۆپەلە خوريبەكى ئالوزكاو دەهاتە بەرچاوى بەقتيقول لەم شەوہ رەشەدا. بەباشى ئاسمان و چياكان و ريگاي خۆى دەديت. هيشتا ماوہيەكى زۆر بو سپيدەى بەياني مابوو، كە لە بۆن و بەرامەى هەوادا هەستى كرد كە گەيشتۆتە بيشەلانى سارمىساقى، هەميشە نشيو لە هەوراز كورترە، ئەسپەكەى ئەسپ بوو نەك گالته خيرا كاري رادەپەراند بەخاوەنەكەى خۆى دەچوو... بەلام كاتى گەيشتە رۆخ بيشەلانەكەو بۆن و بەرامەى سريشى^(۱) وەبەر لوت كەوت رەنگى هاتەوہ بەر، بەقتيقول ئاورپيكي داوہ، وەزەعى تيكچوو تيكپراى ئەو خواردنەى لەناو تويشە بەرەكەدا مابوو ناوايكرەد. دابەزى زينى لە ئەسپەكە كەردەوہ، قەپرغە و پالووسنگى ئەسپەكەى پاك سريپەوہ و كەوتە نەوازش كردن و دەست بەسەرداھيئانى، دەبى ئەسپەشى بەسيپتەوہو ئارەقەى وشك

(۲) سريش: كەتيرەى دار

بیتتهوه ئیستا له برساندا قۆرهی سکی دی تا ههوا گورگ و مهپر نه بووه دهبی دورتر
 کهوتتهوه. وهختی تالانت له ناو چنگدایه خۆ خهریک کردن گوناوه.
 به قتیقول ئهسپه کهی زین کردهوه و باشتر تهنگه ی توند کرد، تاکو زینه که بهم لاو بهو
 لادانه خزی، چونکه ده بویه وهختیکی تهواو له نشیوه که بچینه خوارهوه.

(۳)

زیک بهره بهری بهیانی باران برآو خۆشی کردهوه، ههوا گهرمتر بسو خهو بهسه
 به قتیقول دا زال بسو. لهسه زینه کهوه سهری به سنگی کردبوو وه نهوز دهیبردهوه له پرخه
 پرخی خۆی وه ناگاهات.. بهترسهوه راجه نی و به سامناکی سهیریکی دهووبهری خۆی کرد.
 له خهوا بینی که ده بخنکینن.

دنیا پروناک بسووه نه وه کو کهس بیبینی... ملی قاچاغه ریسه کی دورودریژی
 گرتبوو، به ناو بیسه لانیکی تازو دروداریکی چروپر وه گه نه به ئهسپه کهوه دنوساو
 وه داوی جالبالۆکه تیک ئالو بسوون. ریگای بو خۆی ده کردهوه.. ئیستا بهرۆژی پرا
 نه دهوستا هه لپی ده خوری و لپی ده خوری نهیده هیشته نه خۆی نه ولاغه که پیشو بدن.
 ئهو به لواننده وهیکهوه به بهرگوی ی ئهسپه کهی هه لداو وتی:

- وهختی هاتوو بهگینه وه ماڵ مندا له کان و چاره روان... ما له دهواریه کهی به قتیقول
 به بی کهس له ههواری ناو دۆلیکی شاخا ویدا بوو. ریگا خۆ لایه کانی کاروانچیانیش پرویان
 لهم دۆله نه ده کرد.

له بهرتهوه ده توانا رهوه ئهسپیکی به تالانی تیدا هه شار بدری. به قتیقول لیسه له دایک
 ببوو و لاشه ی دایک و باو کیشی هه ر لیسه به خاک سپارد بوو لیسه وه ئیدی له مالی خۆیدا
 بوو. له گه ل دیار کهوتنی ما له کهی دابهزی و ماینه کهی سندنم کردو به رهو ما ل ریسی گرت بهر
 لیوه وشکه لاتهوه کانی ته رده کرد به لای که مه وه قه درایی مانگانیکی به فربارین مابوو ما ل و
 مندا له کهی هیشته له شه ره چادریکی کون کون و شیتا ل شیتالی دوو که لا ویدا له زیکی
 کۆزه که دا ده ژیان.

به قتیقول ئحه تمحیمیکی بو کردو دهستی به سمیلی داهینا، تا زه رده خه نه ی ماندوی سه
 لیوه کانی بشاریتتهوه ئه و قتشه ی دیت. جل و بهرگیکی کۆنی له بهر دا بوو به زه جمهت له شی
 داده پۆشی، سی مندا لیان هه بوو، نۆبه ره که یان ناوی سیهت بوو ته مه نی ده سالان و

ناوهنجیه که میان ناوی جومعه بای و ته‌مه‌ن پینج سالان و پاشه‌بهره‌ش فاتیمه کچۆله‌یه کی دوو سالانه‌ی ره‌شئاله‌ی زیت و زرنگ بوو هیشتا له‌بهر مه‌مکان بوو. دوو کورپو کچیك تیکرای سه‌رمایه‌ی به‌قتیقول و قتشه بوو به‌بی هیچ هات و بات و سه‌رسامییکه‌وه پینشوازیان له باوکیان کرد. به‌لام وه‌ک بلینی به‌جاری ناو ره‌شئاله‌که‌یان روناک ببۆوه و قتشه‌ی بالابه‌رزو ناسک نه‌ندام هه‌ر که می‌رده‌که‌ی دیت له‌حالی چاوه‌روانییه‌کی ناویته به‌موچرکه‌ی خۆشی و مشه‌وه‌شی وشک بوو، به‌لام می‌رده‌که‌ی به‌هیمنی نزیک‌ی مال بووه بو ئه‌وه‌ی هیچ په‌له‌یه‌ک نه‌خاته سه‌ر شایسته‌یی و به‌خۆ نازینی ورتی لێوه نه‌هات.

به‌سه‌ر پشتیه داره‌که دابه‌زی و چووه ناو ره‌شئاله‌که‌وه به‌ئاسن و ئاسنه‌ویله‌وه له‌پال دیوار روو به‌رووی ناو ده‌رگای چادره‌که له‌شوینی بالینگانی ئه‌سلی خاوه‌ن مال دانیشته.

ئیره ناو ده‌رگای چادره‌که‌یه پاش برینی رینگایه‌کی سه‌خت و دژوار دانیشته لیره، له‌مالی خۆت چهند خۆش و به‌له‌زه‌ته، به‌لام به‌قتیقول سه‌ره‌سپله‌کانی باده‌دا توانی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌بێده‌نگی دانیشی. به‌تیبه‌چاویک سه‌یریکی ناو ناگردانه‌که‌ی کردو بۆنیکی کردو وتی:

باشه، ژنی کاروباری تۆ چۆنه... ناگردانت باش ده‌سووتی فراوینت زوو بێده‌گا؟ پاروه نانیکت له‌کاسه‌داهیه؟... قتشه‌حه‌زیده‌کرد خۆی به‌هاویته ناو باوه‌شیه‌وه خۆی به‌قۆل و بازویه‌وه بنوسینی. نه‌یوترا هه‌ر له‌بهر ده‌رگاوه به‌ترس و ریزیکه‌وه پرسی:

— سه‌فه‌ره‌که‌ت سه‌رکه‌وتوو بوو؟

— به‌قتیقول له‌وه‌لامدانه‌وه‌ی خۆی لاداوتی:

— یا ئه‌للا، ده‌ست بزیوه... من هه‌وسه‌له‌ی خۆ خه‌ریک کردم نییه.

هه‌رچی له‌مائه‌که‌دا هه‌بوو قتشه‌هینای و له‌سه‌ر سفره‌ی ریزکرد. تاوه‌کو درێغی به‌م رۆنه‌یش نه‌کرد، که له‌به‌هاره‌وه له‌هیزه‌دا هه‌لی گرتبوو له‌ناو سندوقی زه‌خیره‌ی ده‌ره‌یناوه له‌به‌رده‌می می‌رده‌که‌ی دانا. چای گه‌رمی بۆ تیکردو به‌رده‌وام هه‌ولیده‌دا هه‌ر هیچ نه‌بی له‌کاتی هه‌لسوران و نیش کردندا بۆ چاوه‌قانیکیشی خۆی له‌شان و قۆلی هه‌لسوی.

به‌قتیقول چای داغی به‌فه‌ره‌ی ده‌خواردوه‌وه هه‌ناسه‌ی له‌بهر قتشه‌ده‌بیری و به‌باشیش هه‌ستی به‌ناره‌زووی ژنه‌که‌ی ده‌کرد.

مال و منداڵ جه‌ژنیانه — چاوی منداڵه‌کان ده‌ده‌روه‌شایه‌وه‌وه شادی و کامه‌رانی له‌هه‌موو شتیکیاندا ده‌چۆرا.

جومعه‌باي و فاتيمه به پيکه‌نين و بزئويه به سه‌بري له‌گه‌ل يه‌کدا له‌قه‌وه‌ژنه‌يان ده‌کرد. سيهت چاري لى زهق ده‌کردنه‌وهو "وسين" ي لئنده‌کردن، به‌لام له پيکه‌نينان ده‌مى خۆي تا بناگوى به‌شېبووه.

دلئى به‌قتيقوليش له هه‌موو لائیکه‌وه شادو خه‌ندان بوو. ده‌توت ته‌م و خه‌م و خه‌فت گريه‌ه ناديارانه‌مى که‌وا رۆژانئیکى زۆر بوو فشارى خستبووه سه‌ر دلئى، بو يه‌که‌مين جار کرايه‌وه. به‌لام له‌سه‌ر کۆلمه‌کانى هيچ شويته‌وارئیکى شادى نه‌ده‌بينرا. هه‌زى نه‌ده‌کرد بيسوود بکه‌ويته‌ قسه دانيشتوو چاي ده‌خواردوه ده‌ستی به سميلئى دادينا سى پيالته چاي به‌دواي يه‌کدا نۆش کرد. به‌سميلئى سرپه‌وه له شوين خۆي بلند بوو له‌ره‌شاله‌که چوو ده‌رى، له‌ناکاو ئاورئیکى داوه ننگايه‌کى زۆر بى بايه‌خى له لاي ژنه‌که‌مى کردو وتى:

- توره‌گه‌يه‌ک بيته و به‌دوامدا وهره.

ژنه‌که‌ش، به دلئیکى پر له خورپه‌وه چاره‌رئى ته‌م قسه‌يه بوو، به خي‌رايى ناو ره‌شاله‌که‌مى هه‌لبژاردو رپکيخست و ئامۆژگارى سيه‌تى کوره‌گه‌وره‌که‌مى کردو وتى:

- له‌ماله‌وه به‌تزازى به‌هيچ لايه‌که‌وه نه‌چى. ئاگادارى ئاگره‌ه. نه‌گه‌ر که‌سيک هات و پرسى، بلئى دايکم چوو ته‌پاله کۆبکاته‌وه و ئيسنا ده‌گه‌رئته‌وه.

ته‌نيا منداله‌کان له‌ژير ره‌شاله‌که‌دا مانه‌وه، کيشمه‌کيش و قاقوئيش ده‌ستى پيک‌کرد. له شت ديواره لباديه کون کونه‌کانه‌وه که‌ره‌تیک ناله‌يه‌کى دل ئازار و گريان، جارپک پيکه‌نينئیکى پر له‌ره‌و ئاواز ده‌هاته گوى جومعه‌باي، که‌به‌رده‌وام هه‌زى له يارى ده‌کردو براو خوشکه بچووکه‌که‌مى ئازارده‌داو له‌ته‌که‌شکى له ده‌ست ده‌رفاندن. قتشه مي‌رده‌که‌مى له‌و نزيکانه، له شوينئیکى چۆل، له‌ناو گۆميکى بچووکی وشکه‌وه‌بووى ده‌ورانى شه‌خته به‌نيددا دۆزیه‌وه. زهوى ده‌رياچه‌که شاخه، به‌فرى سالى رابردو له‌ناو ده‌رزوکه‌له‌به‌رى نيوان به‌رده‌کاندا هي‌ئنده به‌سه‌ريه‌کدا په‌سترايوو تا ئيسنا هه‌ر ما‌بوو، رۆخه‌کان رپ و پاستى وه‌ک قه‌دى خه‌رند به‌رده‌سپى و سووره‌کان که‌به‌باران داتاشرايوو وه‌ک قۆچى به‌ران ده‌رپه‌رى بوون. وه‌ک په‌رژين چوار ده‌ورى گۆمه‌که‌يان گرتبوو، له ده‌رزوکه‌له به‌ره‌کانى گۆشه‌وه که‌ناريه‌وه گياوگۆلئیکى زۆرو تيبک هه‌لقزاو، وه‌ک ريش بزن رواوه، ته‌م شوينه په‌ناو دوره ده‌سته‌مى ته‌نيا به‌شکان و ورد بونی گه‌رده‌نى و پى ي ته‌سپه‌کانيان ده‌گه‌نه ئيره.

لاشه‌مى مايه‌که له‌سه‌ر زهوى راکشايوو به‌قتيقول له‌سه‌ر چينچکان له رۆخ مايه‌که‌وه دانيشتوو ده‌ستی به‌که‌ول کردنى کردبوو. له قۆلتايى به‌ردئیکى تاريک و سارد دابوو، بۆن

گوشتیکی خاوی که سکون دهاته بهرلوت. قتشه به دست و برد و لیها تووی خهریکی کومه کردنی میرده که می بوو. وهختیک به قتیقول ورگ و ههناوی تهسپه که می پرو کرده سهر پیسته که قتشه ناچار ماویه کی زور به سهیر کردنیانه وه خهریک بوو و تییان رامابوو. سهرو بهر کردنی نهوانه کاریکی نافره تانهیهو قتشه به گویره ی تواناو ناماده بی خوی دهیکوشا نیشه کان بگریته نهستوی خوی قتشه له کاتی نیش کردندا به دست و بردی لهسهر تاشه بهردیکی پاندا ئاگریکی کرده وه لهبری نه چوبوو که میرده که می ماویه که گوشتی نه خواردوه گورچیلکی ماینه که کهوا ئه رخنهوانیهه کی موری تیر رننگ بوو، له گه ل دوو سی پله گوشتی به لهزه تی دیکه ی به تاییه تی هه لئار دبوو فریادیه ناو پشکوکانه وه ئه مهش خواردنیکی خوشی بهر دست بوو، به قتیقول به مشه وه شی سهیری ئاگره که می ده کرد. نیگه ران بوو نه بادا دوو که له که می سه رنجی میوانی ناوهخت راکیشی... به لام بهم حالهش ههر بیدهنگ بوو.

ئاخر برسیه تی ریگایه کی له هاریسهو بهرچاوی پیاو تاریک ده کاو زمان لال ده کا. خوایه ئه م ئاگره بیاریزی و تووشی رژزه ره شان نه که می. تا تنگه ی نیواره دهستیان له کارو زهجت کیشان هه لئه گرت و به پاک کردنه وه ی ورگ و ریخولئه کان و شق و پیل کردنی لاشه که خهریک بوون پیسته و به شیک له گوشته که میان به باشی شارده وه بو به بردان دایان پۆشی، پاشدان توره که گوشتیک و ورگه که میان له گه ل خو هه لگرت و تنگه ی نیواره به ره وه ره شاله که میان گه رانه وه.

به قتیقول به دیتنی نه وه ی کهوا قتشه له بهرده می ئاگرداندا هه لئه سوپی، له ژیر سمیلا نه وه پیده که نی قتشه مه نجه لیک ری هس و ته ناوی پر ئاو کردو لهسهر ئاگری دا ناو پارچه گوشتیکی نه رمک و گوان و دلئ تهسپه که می خسته ناویه وه به سه خاوه ته وه نهختیکی تهوای بهزی ژیر یالی له پال کرد. ههر لهو کاته دا قتشه پشکه جگه ره کانی ده برژاندو به منداله کانی دها. شهو ههوا سارد بوو به لام له ره شاله که یاندا گه رماو ئاسایش و سهرو دل ره حه تیهک بالئ به سهر ماله که دا کیشابوو. سیهت چیلکه و چالی دهیناو دهیدا دهست دایکی کورپژگه له تهقه لادابوو. به لام ههون و تهقه لای نهو به قتیقولی نه خه له تانند بانگی کوره که می کردو وهک بلئسی کوره به بی مهیلی هاته کنی سیهت له ناوکا خه م دایگرت پیشتر ئه م حاله ی به سهردا دهات. نهو کورپکی سهیر بوو ههر له زوه وه بیری ده کرده وه زیاتر له سنوری میشکی له شتی ده کولیه وه زیاتر له چوار دهوری خوی ده که یشت کاتی وا

رویده‌دا خەم و ناخۆشی مائی دده‌گرت و گه‌وره‌کان دهمه‌قالیان دهبوو، به‌لام ئەو به‌بی هۆ سه‌مای ده‌کردو وه‌ک کاریله‌ هه‌لده‌زۆقیه‌وه‌ هه‌مان شیوه‌ به‌پێچه‌وانه‌وه‌ که‌ هه‌موویان دلشادو کامه‌ران ده‌بوون به‌لام ئەو داده‌ماو نه‌ده‌با بیج‌وولینن و که‌س ده‌ستی بداتئ وه‌ختئ حاله‌تیکی وای به‌سه‌ر داده‌هات ئە‌گه‌ر زی‌رو زی‌وشیان له‌به‌رده‌م روو‌کرد‌بایه‌ له‌ کن ئەو هیچ نه‌بوو وه‌ک سه‌گینکی کۆت‌ه‌ک خواردو یان شیتانه‌ خه‌مناک و بی‌ بایه‌خ سه‌یری ده‌کردو ده‌توت کویرو که‌ر بووه‌و دایک و باوکیشی بانگیان کرد‌با هه‌ر گوتی پێ‌ده‌ده‌دان و ئاوری لێ‌ده‌ده‌انه‌وه‌.

ئێستاش کۆره‌ که‌وته‌ بیر‌کرد‌نه‌وه‌ نی‌گای وه‌ک گه‌وران سه‌نگین بووه‌و خه‌نده‌یه‌کی پر له‌ مانای داوای لیبوردن له‌سه‌ر لیبوه‌کانیدا ده‌بینرا.

به‌قتی‌قول

له‌ته‌نیش‌ت خۆ‌یه‌وه‌ی دانا.

جومعه‌بای و فاتیمه‌ش بۆ‌لای باوکیان رایان کردو خۆیان کوتایه‌ باوه‌شی و قتشه‌ که‌ولێکی به‌هه‌ر چواریان داداو دایپۆشین.

- ئەوان له‌ ده‌وری ناگه‌ره‌که‌وه‌ دانیش‌ت‌بوون.

من‌داله‌کان بێ‌ده‌نگ بوون بۆ‌نی هێ‌مینیه‌کی شیرین و شادی به‌خشیان لێ‌ده‌هات مه‌نجه‌ل قوڵی د‌ه‌دا بۆ‌ن و به‌رامه‌ی خوارد‌نه‌ به‌له‌زه‌ته‌ له‌ناو ره‌شاله‌که‌ چه‌رخ‌ی د‌ه‌دا قتشه‌ خه‌ریکی چیش‌ت لێ‌نان بوو به‌ سو‌حه‌ته‌وه‌ قسه‌ی ده‌کرد پێ‌ک له‌وه‌ی به‌قتی‌قول ده‌نگی ئە‌وی له‌ناو چالێ‌کدا دێ‌ته‌ به‌رگۆی ئاگایشی لێ‌نه‌بوو چۆ‌ن به‌ دانیش‌ته‌وه‌ خه‌و‌بر‌دیه‌وه‌ قتشه‌ مه‌سینه‌ی پر له‌ئاوی گه‌رم کردو بانگی می‌ردی کرد تا ده‌سته‌کانی بشوا. به‌قتی‌قول به‌زه‌حه‌ت پیتلوه‌کانی ده‌کرد‌وه‌ به‌رچاوه‌کانی تارێک ببوون و له‌به‌ران‌به‌ر ک‌ری دو‌که‌لاوی ئاگر‌دانه‌که‌ و ده‌هاته‌ به‌رچاو که‌ خوی‌ن پرژاوه‌ته‌ ناو چاویه‌وه‌ له‌ کاتی نو‌وس‌تنه‌که‌ی پشتی به‌ست‌بووی و قاچه‌کانی سه‌ربوون. خه‌والۆو باوش‌کیکی هاتی و ته‌کانی‌کی داو من‌داله‌کانی که‌ له‌ چوار ده‌وری دا خه‌وت‌بوون لادا ده‌سته‌کانی لێ‌ک خشادو نرکه‌ نرکیکی کرد:

- ناخ - ناخ، سه‌رپووم.

قتشه‌ به‌ دل‌نه‌وایی کردن و خۆشه‌ویسته‌یه‌وه‌ وه‌لامی داوه‌:

- ئێستا، ئە‌زیزم، هه‌ر ئێستا.

قتشه مه‌نجله‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌پایه داگرت وچه‌مچه دارینه‌که‌ی به‌دهسته‌وه گرت، تا گوشته‌که‌ی پی له قاپینک بکا. به‌قتیقول که‌مه‌ر به‌نده‌که‌ی له‌سه‌ر ئه‌رز هه‌لگرتسه‌وه کیره دریزو باریکه‌که‌ی له کالان ده‌رکیشاو به‌ناو له‌پی داهیناو تاقی کرده‌وه تا بزانی داخو تیزه بیان نا، کیره‌که‌ی موتنازه موو ده‌کا گوشت وه‌ک که‌ره ده‌بری به‌قتیقول ئاوی کولاری کتلیه‌که‌ی به‌کیره‌که‌ داگرد، قتشه دووباره‌ی کرده‌وه:

- هه‌ر ئیستا، هه‌ر ئیستا... له‌م کاته‌دا سه‌گه‌وه‌ر له‌ ده‌روه ده‌ستی پینکرد، دینله سه‌گه‌ پیره‌که‌ و دوو توتکه‌که‌ی پیکه‌وه‌ وه‌پین، به‌قتیقول له‌ شیوه‌ی قوراندنه‌که‌ تیگه‌یشت که‌ ئه‌وان به‌ره‌و ئاخو‌ر رایانکرد، قتشه هه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ی که‌ ملاکه‌که‌ی به‌سه‌ر مه‌نجله‌که‌وه راگرتبوو به‌ ترسه‌وه سه‌یری می‌رده‌که‌ی ده‌کرد، به‌ندی دل‌ی بچرا ئه‌ژنوی وشک بوو ته‌قه ته‌قی سمی چه‌ند ئه‌سپینک ده‌تگوت له‌ژیر زه‌ویه‌وه به‌رز ده‌بیته‌وه به‌سه‌ر ده‌نگی سه‌گه‌کاندا زال بوو، به‌قتیقول به‌باشی ده‌نگی پم و تیزه به‌رزو گرانه‌کانی به‌ر زه‌وی ده‌که‌وتن جیا‌ده‌کرده‌وه به‌ ده‌نگیکی نه‌ویه‌وه بانگی کرد: سه‌ری گوشته‌که‌ داپوشه... به‌لا نزیکه.

قتشه ده‌سته پاچه ببوو وه‌ک په‌ریه‌که‌ له‌ هه‌وادا به‌ری به‌م لاو ئه‌و لادا ده‌هات و ده‌چوو به‌هیچ جو‌ریک نه‌یده‌توانی سه‌رقاپی مه‌نجله‌که‌ به‌ژیتسه‌وه، ته‌قه‌ی سمی ئه‌سپه‌کان نزیکت ده‌بۆوه، می‌رده‌که‌ی به‌رق و تووره‌یه‌وه سه‌یری ده‌کردو قتشه به‌ ته‌واوی ده‌ست و پپی خو‌ی ون کرد ملاکه‌که‌ی ده‌هیناو ده‌بردو ئاره‌قه به‌روویدا ده‌هاته خواره‌وه به‌بی سوود وماناو هه‌ر ده‌یوت و ده‌یوته‌وه:

- ئیستا، ئیستا...

قتشه به‌سه‌ر لی‌شی‌واوی کیسه‌یه‌کی کۆنی له‌ زه‌وی هه‌لگرتسه‌وه به‌سه‌رده‌می مه‌نجله‌که‌ی داداو ملاکه‌که‌ی خسته ناو سه‌ته‌له‌ناوه‌که‌ و ده‌ستی به‌ ئیش و نازاری‌که‌وه هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی بلی‌نی سووتاووه بو‌ دواوه کی‌شاوه، هه‌ر له‌ کیسه‌که‌وه هه‌لده‌ستاو ده‌هاته ده‌روه، به‌لام قتشه ناگای له‌وه نه‌بوو ئه‌ژنوی شل بوو بی‌هینز بوو له‌ جیی خویدا له‌سه‌ر زه‌وی دانیشت.

پیاوه بی‌گانه‌کان بی پرس و به‌خیره‌هاتن خو‌یان به‌ چاده‌که‌دا کرد، مژده‌ی هیچ شتیکی باش له‌ روویاندا دیارنه‌بوو، ئه‌مانه‌ پیاوانی قۆزی به‌ق، پیاو کوژانی له‌نده‌هۆر و کۆنه‌کار، ده‌سته‌ی هه‌لب‌ژیراو زۆر گو‌یان، غاره‌تگه‌رانی شه‌وگه‌ر بوون ره‌فتارو خو‌یان پی‌گرتوه و

بەمستە كۆلەو كوتەك قسەبەكەن و چاوەرپوان نین كەس وەلامیان بەداتەو و سەلمەنی ورك گەورەو كەفەل ئەستور، كەمەر بەندیكى قایشى پانی ئاوزینە زىوى لەسەر بەستبوو، بەقامچى بەلا تەنیشتى پیللەو كانی خۆیدا دەكیشاو بەخۆ نازینیکەو وەهەنگاوى گەورەو ریتی دەکردو هاتە ناو چادەرەكەو. چەند كەسىكى دیکەى تیرۆتەژى و بەفیز لەگەل ئەودا هاتنە ناو چادەرەكەو بەشكۆو لەبەردەمى بەقتیقولدا وەستان.

رەشالەكە تەنگ بوو، بەلام لە دواو هەر فشاریان دەهیناوە قەرە پەستەیان دەکردو لەبای نزیكتر دەبونەو لەدواى هەموویانەو پیاویكى باریکەلەى ریش سوورو چاوەر بەزنگى لەنیوانیاندا هاتەدەر و ئەمەیان هەر سەیری بەقتیقولى نەکردو لە كاتى هاتنى دا مشە مشیكى كردو هەناسەیهكى هەلكیشا وەك بناو لیدا لە تەنیشت ئاگردان درێژبوو شانى لە لای قتشەى هەتەرژاو كردو، قتشە خۆى لى كەنار گرت و لى كەشایەو كابرا بە پیکەنینىكى پەر لە رق و بێشەرمانە بەتى چاوەرمانەیهكى كرد، گالتە جارو بى چاوەرپوان هەموو شوییتىك بە مالى خویان دەزانن، سوارىكى بەهیزو تىكسەراو و سوره بەگەف و كور چاوەر كانی لە گلێنە دەریەرانندو كونه لووتە كانی فش و دەمى خوار كردبوو، زمانىكى بەسەیلە تاشراوە كانی دا هینا و بەبى شەرم دەستى پىكرد.

- تۆهوى، تۆ پىرى شەو لە كوێستانى (دۆنگ) تازە ماينىكى جوانت لەرەو ئەسپى ئیمە رفاندو سەرى ژامانتای ئەسپەوانت شكاند، لەتۆ بەتازى كەسى دیکە ئەم كارە نەكردو، هەر كەسێك هۆشى هەبى، دەلى ئەم ئیشە ئیشى تۆیه، جگە لەمەش بەیانى لەناو چیدا زەلامێكیان لەگەل دوو ئەسپەشیدا دیتوو، یەكێك دیتونى كە دەمەو ئیوارە دووكەل لە نزیك رەشالەكەى تۆو بەرزبۆتەو بە كورتى لەبەرئەمەى كوتانەوئى ئاسنى سارد سوودى نییه... پیاوى شەریف ئەگەر باوكیشى مالى بەدزى لى خۆش نابى. ئەخەسەلا - تۆ... وەلام بەدەو.

بەقتیقول لەبەرانبەر تىكراى ئەم سوارە شەراویانە دلى دانەخورپا، هەرچەندە دەیزانى، پیاوى دلەرەق و كەللە رەق بە سۆراغیدا هاتوونە، نەدەكرا چاوەرپى بەزەبى و پیاوەتیان لىبىكى، ئەم قسانەى وەك سویند لە دلى خۆى دووبارە دەكردەو.

"هەقى منو ئیو ناهەقن، هەرچىبەكەى بەسەر سەلمەن بىنم جى خۆیتى، لەبەر ئەمە وەلامى سوارەكەى نەداو بەهینمى لەبای پرسى:

- ده لئی دتهوئی به دزم دابنی ی؟ به قتیقول که ی دز سووه؟ سهلمن مشه یه کی له لوته وه دهر داو به توورده یه وه وتی:
- شیر و رپوی مه هیئنه وه.
- به قتیقول ببوو به بهرد ههر نهش جوولا.
- کهر له کوئی که وتوه کونده له کوئی دراوه گپچه لم پی مه کهن، له هی کرا سهلمن سوور هه لگه پراو هه ناسه یه ی توورده بی هه لکیشا، له رقان هه ناسه ی گپرا:
- نه ی مار... هه ی دوویشک.
- جاری سووری که وه کی منی دیوه کی بهرؤکی گرتومه؟
- کیت شاهه ته.
- هه یه خه مت نه بی....
- له کوئی هه؟ بایته به ره وروم قسه بکا.
- بای قسه که ی پری:
- ورپنه ده که ی نه سپهت دزی، ره وه که ت شیت کرد... له یه که شه ودا نم هه موو زیانه نم کاره کاری تویه تو، تویه که له ژیر سایه ی مندا گوره بووی.
- به لئی، باشه، دیاره له ژیر سایه ی تو، بی نه سه ل نییه، که به ههر شیوه یه که دلّت بخوازی دم ره تینی. دیاره که نم جووره کارانه لای تو شتیکی ناسایه... ئاخر پیم نالیی بو ئازارم ده ده ی؟
- ئیستا تو که زیانم لیده ده ی هیچ، زه میشم ده که ی؟
- وا دیاره زه م کردنی تو بناغه یه کی نییه!
- بای به نیگایه کی بی ماناوه به ران بهر خزمه تکار چه په سا.
- ئاخر من چیم له تو سه ندوه؟
- بیرسه چ شتیک هه یه لیست نه سه ندیم... رۆحت هیئنا مه سه ر کونه لوت، تاکه برا که مت کوشت.. هیئنده ت لیدا تا نیوه مردوت کرد...
- باشه، پاشان مه معلوم ده بی که من دوژمنی خوینی توّم؟ به قتیقول ده سته کانی به سنگه وه گرت.
- خوا خوئی نم قسانه ی به سه ر زماندا هیئنا ی... یه که مجار تو نم قسه یه تکرد.
- عه قلت تیکچوه شیت بووی؟

— به قتیقول به ترش و تالیوه سه ری بادا .
 — نه تهیتشت به مردنیکی سه رو دل په حهت بمری .
 نه سه لام و سه ره خوښی . نه به خشش و سه ده قهیه ک نهو شهش مانگان وه ک مؤم ده تواوه و
 چاوه وړان بوو هر هر هیچ نه بی تو بهر خیکی گه ری بو بنیتری هیوادار بوو هر نه بی پیش
 مردنی دلی نارام بگری .

باي چاوه جیقناویه کانی ته سک کردو به لالیوو زمانه که فایوه که یوه وتی :

— نه ها... پروون بووه له کوپوه قسه ده که ی... باوا بی با زور قهر زاری تو م؟ په نگه
 نیوه ی سه رو مال م هی تو یی؟ بر پینه، ده ست مه پاریزه چیدیت له تاغا ده وی، له سه له نی
 ده ریینه پیکه نی نیکی بی ناموسانه و گه ف نامیز له نو که ره کان بهر زیووه، به لام به قتیقول نیو
 چه وانی گر ژنه کرد... با نهو ته نیاش بی هق به لای نه وه .

— ده لی با وای؟ فه رموو بیست زستان دوشه گم سایه قه و لیقم به فریوو، هاوینان
 چاوم لیک نه ناوه بیست به هار شادیم نه بوو بیست پایز رووناکیم نه دیت شکایه تم نه کرد،
 میگه لی تو م له وه وړاند، ته کتیقولی به دبه ختیش به هه مان راده ناخوښی و نازاری کیشا .

دوازده ساله ژنی منه، کاره که ری توو خز مه تکاری دایکی تو یوو، دایکت به نه خوښی
 سیل ده تلایه وه . جوانی و جیلی ژنه که شم ده توایه وه، له بهر انبهر نه مانه .. بهر انبهر هه موو
 نه مانه چیمان ده ست کهوت؟ ته نیا مافیک، نه ویش نه مه یه که نه وه نده ناوی ده مان قوت
 بدهینه وه و تا له برساندا بتوپین؟

سه لمن قیژاندی و ناوی ده می له م لاو نهو لای لالغاویدا ده رژا :

— مه به ستت تیگه ی شتم... تیگه ی شتم... خولامی روتله ی قریژاوی پیس و پوخل...
 هه موو بیرو مه به ستی ناوه وت ده خوینمه وه عه جبه بیچاو و رویکی شم دزه نیازی وایه
 من سووک و ریساو بکا، باشه واتلیده کهن زمانت بگه زی... بللی بزام ماینه که له کوپیه؟
 — له دادگا داوای ماینه کهت بکه .

— داوا بکه م؟ که ری ناجسن . روتله ی بیده ریچ... ته مای چیت هه یه؟

— تو ده سه لاتداری و من خاوه ن مافم لیگه ری با موحا که مه مان بکه ن .

— هه لبه ته که مه حکه مه مان ده که ن... سه یرکه بیینه لاف زه نی بی ټابرو چ قورپیک
 به سه ری خویدا ده کا، ده ته وی له رووی قوژی به قان راوه ستی؟ داوای دادگا ده که ی، داوای
 راستی ده که ی؟ زور — باشه .. نیستا زمانت دریژه، له ریسی دادگای دانسی سزات له ناو

دهست دهنين.. به لآم ده بى بى شهوى راگيرم بكهى مائنه كه م بدهيه وه پاشان ده بئسن كه
كامه مان به چ تاوايتك حوكم ده دن... بو دواچار ده پرسم مائنه كه له كوئيه؟
- ها سه لمن به پرويكي پر له گري تورپه بيه وه قامچيه كهى به پرووى به قتيقول
به رز كرده وه.

نييه به تيلهى چاو ده يدت كه وا چون پياوه به ره لاکان تويزيان ناماده كرده و ليى نريك
ده بنه وه نامادن... ته نيا چاويكيان لى با بدرى.. ناخىكى هه لكيشا:

- مائنه كه تان بى سهرو شوونه...

- چيت لين كرد؟

- به دؤستىكى خوم سپارد، تا دوور بخاته وه خاته وه براده ريكي دل سوژه
هه لناخه له تيبرى...

- درؤ ده كهى بيستت له به ردا ده مالم.

- نه گهر درؤ ده كه م چيدى مه پرسه تا وه لامت نه ده مه وه. ثم سهرو به ندانه دا پياوه
رئش سوره لاوازه كه. كه وا له ته نيشت ناگردانه كه وه راكشابوو به هه نيشكه كانى راست
بووه وه به بؤله بؤل و منه منيكي گالته جارى وتى:

- ئوى به قتيقول، باشتر وايه به خوئشى دانى پيدا بيى بؤچى بو دؤزينه وهى
مائنه كهى هه له تهى شوئى دوور مان ده كهى؟ بؤنى گوئشى ثم جوانه مائنهى كه سهرو دل
ده كاته وه له كوئيه؟ بو داماوى؟ وه لامى كمان بده وه. به قتيقول بيده ننگ بو، قتشه چاوى
بلند نه ده كرد، زه لامه ريش سووره كه له جى خوئى راپه رى و سهو كيسهى كه له ناو هه لندا
خوسابوو وه له سهر مه نجه له كهى هه لدايه وه.

- خوئيه تى. مه نجه له سهرى له سهر دانبيه، به بيى نياز سهرى مه نجه له كه م هه لدايه وه
گه نجيكم له ناو دا دؤزيه وه... باشه ميوانانى خوئيه ويست، راست و دروست بو پيشوازى
ئيوه يان ناماده كرده بو راوه ستاون؟ برايان ده ستان بشون، قتشه خيراكه قاپان بو بيته.

نه ندامانى ده ستهى قوزى بهق له ده روپشتى سه لمن دانيشتن به گالته وه گه پ ده ستيان
به قاقاى بيكه نين كرد. مفتسه خوړان له به له زه تى ده عوه ته كهى به رده ميان به گالته يه كتريان
پالده دا قتشه له شه رميكي تال سربوو له گه نيكي گه وهى دانه ده ست.

پوخه پیاوه^(۲) ریش سووره که گوشتی دهرهیناو له ناو له گه نه که ی کردو پارچه پارچه ی کرد... سهلمن و نزیکه ی ده که سی له بی شه رمترین خویری ترین ته لقه له گوئی کانی باسکیان هه لکردو و که و تنه رپاندنی شه پله گوشته چه روو نهرمانه ی که هیشتا هه لمیان لیته لده ستا. بو گالتهش به قتیقولیان بو سهر سفره بانگ نه کرد.

خاوه ن مال لهم لاوه و هستا بوو تووره و چه په ساو سهیری شه م دیمه ی ده کرد. میوانه شه عزیزه کان به پشتیان دیواریکی مه حکه میان له به ران بهر شه ودا دروست کرد. قتشه به روویکی پر له نه فرته و بیزه وه چاوی له زهوی دوری بوو شه له ژیان خویدا زوری چه رمه سهری دیتبوو، به لام شتی واپیس و گلاوی به بیردا نه ده هات سواره کان به ملچه ملچ به هه ردو له پ گوشتیان له ده میان ده په سستی و قوتیان ده دا ئاغاش له گه لیاندا خه ریکی گوشت خواردن بوو و سکی نه ته قی کاتی بنی له گه نه که بریسکاوه، سهلمن له تیریان قرقینه یه کی هیناوه و به به قتیقولی وت:

- ئیستا ته ویله مان نیشان ده ده ی... بیسین چیت له وی شار دۆته وه. شه گهر کلکی ماینه که شت بوو به جی به یلم، و جاعم کویر بیته وه... له سهر حسیبی من ناتوانی بژی، درۆ ده که ی... بیکم و زیاد هه مووی ده به م، یاللا تاماوی خیراکه.

به قتیقول به زه همت جلهوی توره یی خوئی گرتبوو، به لام به م قسانه ی سهلمن له گیانی خوئی بیزار بوو له حالیکدا که له رقان و به که م دانانی و منه ت نه زانینی ده له رزی و له م شتانهش خرابتریان لی چاوه ری ده کرا، به رق و کینه وه وتی:

- شه گهر ده ته وی بگه پئی بگه ری، شه گهر دۆزیته وه بیبه، چاکیش بزانه به چاوه سوور کردنه وه و زمان دریشی ناتوانی بمترسینی... سهلمن له جیی خوئی راپه ری و به قامچه زه ده ماره که ی دوو قامچی به چه پ و راستی به قتیقولدا کیشا... به قتیقول تاوه کو ده ستیشی بلند نه کرد، به بی چاوه تروو کاندن سهیری ده کرد، فرمیسک به سهر پرژانگه هه لزه په تاو بیخه وه کانی دا ده هاته خواروی بای ده سستی به جوین و قسه ی ناشرین کرده وه... به قتیقول له هه موو شتیک زیاتر له وه ده ترسا که له بهر چاوی ژن و منداله کانی بشکی... قتشه ده سته کانی بوو ناسمان به رز کرده وه هاواری کرد: هه تا هه تایه له عنه ت لیدا.

- قۆزی به ق، به له عنه تی شه به دی گرفتار بیت، خوا خوئی سزات ده دات.

(۳) پوخه پیا: پیاوی بوده له

- سیه تی بچکولانه قیژهیه کی لیډا.

- بهراز، خوئی بهسهلمن داداو یه خه ی گرت، بای کورپژگه ی تیئه لدا شهولا.
بهقتیقول له خوئی که وهری بوو یاخه ی سته مکاری گرت.

شهولم ده قیه هدا وهک درنده ترسناک بوو و له پینچ که سیش به هیتر بوو سواره کان
نه یان توانی به کسمر سهلمن له چنگی دهر یسنن و به هوشی بهینه وه. هر له گهل به هوش
هاته وه.. له تاو توور بهی و رقدا دهیگرت.. دووباره نه راندی:

- سیا چالته ده که م... پیسکه... ده ترزینمه وه ده تخمه ژیر زه مینه وه.. بو سیریات
تیئه لده دم، شه گهر وا نه که م بیواو نیم...

به لام بهقتیقول ئیدی نه جوین نه گه ف و گوری نه ده بیست. به شه می کوشتن لییان ددها،
خه تی خوارو خپچ و باز نه بی ئاگرای له به رانه ر چاره کانی بریقه یان ددها وه، جریوه یان
ده هات و تیکه ده ئالان. پاشان شه وانیش دامرکانه وه. شه به زیره زیر ده کهوته ناو چالیکی
تهنگ و تاریک و سه رو پشت و که له کهو سک و ده ست و قاچی بهر دیواری چاله که ده کهوت
و به هیچ جوړیک نه ده گیشته بنی چاله که وه. له ئیشی شه سووتانه وه و چوزانه وهی که له سه ر
گونا کانی هه سستی پیگرد، که می به هوش خوئی هاته وه.. به ته وای وهک سوژیان له پلوه
پارکدبی دووباره دنیای له بهر چاواندا تاریک بوو، سه ره نجام کهوته وه ناو چالیکی که وهک
تاوهیه کی داغ گهرم بوو، ئینجا بهقتیقول هیچی له بیر نه ما.

(۴)

پاشی ماوهیه کی دوور ودریژ به هوش خوئی هاته وه له پشت ته میکی خوینا ویدا به
زه حمت قتشه ی دیت. قتشه له ماوهی شه ویکدا زور پیرولاواز ببوو، گریان و شیوهن قورگی
قتشه ی ده گرت و دهنگی پر مه پر می گریانیکی پر بوغزو رقی له قورگدا ده هاته دهر.
بهقتیقول دهنگی ژنه که ی نه ناسیه وه، له درزیکی فراوان و خوارو خپچ روونا کاییه کی
غم نه نگیز و که م شهوق ده هاته ناو چادره که وه.

دهرگای چادره که یان هه لکه ندبوو، باران نم نم دهباری و وهک که زی سپی و ئالوزو له رزان
وهک بژی یالی شه سپ... ده ژرانه سه ر زهوی و بلا وده بوونه وه.

بهقتیقول دهینالاند... باشر بوو شه روناکی و بهد به ختیو ئاخر شه رنه بیئی..

ئاگر دان خامۆش بېۆۋە بەقتيقول لەژىر كەولە قورس و سارد و سېرەك زەق بېوۋە دەم و دەسپىراند. ژانى دەكردو قەتماغەى خوينە وشك و مەبىوۋەكانى سەر دەم و چاۋى دەسپىرە، سىماى ئادەمىيانى بەرۋە نەمابو، وەك پارچە خشتىك سورو شىن ھەلگەپرابو، چاۋەكانى بەبى تامى ھەلژەپەتابو، سەرگۆناى ھەلقىشابو خوينىان لەبەر دەرۆبى و لەسەر چەرمى كەولەكە جېنى چۆراۋگەى خوين دەبىنرا.

بەقتيقول بە زەجمەت و دەنگىكى نارحەتەۋە بەم لاۋ ئەولايىدا چاۋى گېپرا.. لە كەسىك دەگەرا..

قتشە بە دەم ھەنسك و گريانەۋە وتى:

- ئەوان لېرە نېن.. لەعەتبانە ھەموو رۆيشتن بەقتيقول بە ئاخ كېشانەۋە وتى:
- سىيەت..
- ئەو لېرە، ئافەرىن سىيەت..
- ئافەرىن سىيەت..

ستەمكاران پاش ئەۋەى ئىشى باۋكەيان دىت، بە سوراغى كورە داھاتن، سەلمەن خۆى لىى دەپرسى، گۆشتەكەيان لە كوئى شاردۆتەۋە بەمەرگ گەفى لىدەكرد.. سىيەت لەبىزى نەبزوفت. قتشە فرمىسكەكانى خۆى دەسپىرەۋە دەپوت:

- رېش سور مەشخەلىكى داگېرساند وەك سەگ كەوتە گەران ھەر بە بۆن گۆشتەكەى دۆزىھە، ھەم ئەۋەى بۆ بەرخۆزى ھەفتەپەك لەناو ھۆرە مەرەكەدا بە قەنارەۋەمان كەردبوو. ھەم ئەۋەيش لە ھەشارگەكەى بەردمان خستبوۋە سەر.

ئەسپەۋانەكان بەرەنگى پىستەكە مەينەكەيان ناسپەۋە. سەلمەن فرمانى دا ھەموو گۆشتەكە بىنەن و ئەسپەكەو گايەكەشمان سەپرا بىنەن. ئەسپەكە لەبەرئەۋە تاكو نەبىرئ رەۋەكەى خەسارەتى لىكەوتوۋە گايەكەش بۆ چاۋ شكاندن. بەلام لەبەر ئەۋەى گۆشتەكە مالى دىزىرىيە نەبى بۆ دز بەجى بەيلىرى. دواجار رېش سور دوو كەسى دىكە بە خۆۋ مەشخەلەۋە لە بەقتيقول نىك بوونەۋە.. دانىشتن و سەيرى يەكەيان دەكرد. سەلمەن لىيان نىك بوۋەۋە بۆ دلىيى كەردنى وتى:

- ھەناسە دەدا.

سەلمەن وتى:

- چاره‌نووسی ئەم کورپۆزگه ئەوه‌یه، له زیندان بمری، ئەک له چادر بڕام والییە
تیۆهش هەموتان شایه‌تم دەبن.. نامەیه‌ک دهنوسم و له ژێره‌وه‌ی مۆری ده‌که‌م... بێگومان
ده‌بێمه‌ چه‌پسخانه‌وه‌ هه‌رچیم له‌ ده‌ست بێ ده‌یکه‌م تا په‌وانی ئەو به‌ندێخانه‌ی بکه‌م که
سوخره‌کیشی تێدایه. لێگه‌ری با له‌وی وه‌ک سه‌گ به‌تۆی پاشان لێنانداو رۆیشتن.
به‌قتیقول سه‌یری منداڵه‌کانی کرد، ده‌بی دیسان منداڵه‌ بێته‌وا کانی برسێه‌تییه‌کی
وابکێشین له‌ عه‌قل به‌ده‌ر بێ. ده‌بی به‌رانبه‌ر گوجیله‌ سه‌گه‌کانیان سکبان هه‌لۆره‌شن.
به‌قتیقول پرسى:

- هه‌ر هه‌یج نه‌بی تۆزقائێک بۆ منداڵه‌کان ماوه‌؟

قتشه‌ به‌ده‌م شپۆه‌ن و گریان وه‌لامی داوه‌ هه‌یج شتێک... تۆزقائێک نه‌ماوه، هه‌رچی
بوو و بردیان به‌ رۆژی رۆناک روتیان کردین ئەم سه‌لمانه‌ مه‌لعونه‌ مائی وێران کردین.
هه‌رچی هه‌مان بوو به‌ریادا، خواجه‌ زوو بێت ده‌بێته‌وه‌ و بمری و قه‌بره‌که‌شی لافاو بیا...
به‌قتیقول ددانى له‌ جیره‌وه‌ برده‌ دووباره‌ بیه‌هۆش که‌وته‌وه‌.. تا ده‌مه‌ ده‌می نیوه‌رۆ
به‌ده‌نگی به‌رز و پێته‌ی ده‌کردو ده‌یگوت به‌رده‌وام له‌به‌رخواو خه‌لکانیکی نادیار پارایه‌وه‌وه
سکالای لای خوا ده‌کردو جۆینی به‌دادپه‌سان ده‌دا.

- ئه‌ها... به‌ئێ... ئیستا بلێن کێی دزی؟ به‌قتیقول چه‌ند رۆژان به‌بی جۆله‌ له‌ناو
نۆین راکیشاو له‌ناو خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌یه‌کی قۆوولدا مه‌له‌ی ده‌کرد: ده‌بی چیبکا؟ ئەو
ته‌نیاوه‌ که‌سی له‌ پشتدا نییه‌، ئایا به‌ته‌نیا ده‌ستی ده‌توانی حسابی خۆی له‌گه‌ل قۆزی
به‌قه‌کان پاک بکاته‌وه‌؟

له‌ گونده‌که‌ی خۆیاندا به‌ هه‌قی خۆی ناگاو براده‌رایه‌تیشته‌ ناکه‌ن. ئەم بیاو کوژانه‌ زۆر
له‌ خۆیان باینه‌، هه‌ندیکیان چاو ترساو کراون و بێده‌نگ ده‌بن.

له‌به‌د به‌ختیدا ئومێدی یارمه‌تی له‌ کێ ده‌کری؟ له‌ خزم و که‌سان؟ ئەدی ئەوان له
کوێنه‌؟ به‌ره‌بایه‌که‌م نفوسه‌ و لاوازه‌که‌ی ساری له‌ بیست چادر تێپه‌ر ناگاو ئەوانیش
له‌سه‌رانسه‌ری ناوچه‌که‌دا په‌رت و بلاون و ناتوانی له‌ شوێنیکی کۆیان که‌یته‌وه‌. له‌گه‌ل خێل
و به‌ره‌بابه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان کۆچ و کۆچبار تێک ده‌نێن و خزمه‌تی ئەوان ده‌که‌ن و خۆیان له‌ناو
هه‌ژاری و کاره‌ساتی رۆژگار ده‌ژێنه‌ن قسه‌ له‌گه‌ل کێ ده‌کێ.. یه‌کێ ده‌لێی وابکه‌وه‌ مه‌که‌؟
تازه‌ که‌س گوی ناداته‌ قسه‌یان. که‌سێک له‌ نێوانیاندا نییه‌ قه‌درایی بستیکی زه‌وی هه‌بی.

له گهلاڻ ته مه شدا به قتيقول نه يده تواني وه كو ره شه خه لکه که ي تايه فه ي ساري خو ي له گه لياندا بگوغيڻي، بيچهن دوچون ټو له له واني ديکه نازار بو يو سهر سه خت تره... له بهرته مه وه زعه که بو ټو ناله بارو دژوار تره، ته کتيقولي براي وه که به رخ بوو، گورگان خوارديان، به لام هم مو ره وشت و ناگاري به قتيقول له سينه ي سيه تي بچکولانه ي سهر که شدا هه ليد ابو وه ته گهر به قتيقوليش شانسي هه با ده يتواني بيته پياو، له سهر حيسابي ويژداني بريته و سکی منداله کاني تيربکا سوپاس بو خوا، که هه م هو شي له که لله دا به و زمانيشي هه يه، به قتيقول ده يتواني زور نيش بکات... به داخه وه که دادو نينساف نييه، به ختي نييه و خواش برسياه تي و رهنج به زه بووني و مل که چي وه کو نه خو شيه کي درم و بيده رمان به نسيبي ټو ده کا.

ټيستا به جاري باره که به ره و خراپي ده چي، له مه به دواوه چاوي سه لمه نه، ته مه ي رابورد ته نيا کوليکه^(۳) بوو ديار نييه به ري چي ده بي... قوزي به قه کان هه وليکي زور دده دن له خو لقه تي خو شياندا. رت ده که ن. حکومت له ژير ده ستي ټوانه، واليش له وانه ناگان خوين هه مو يان دارو ده سته يه کن، پشت و په ناي يه کن ټيستا که ته توانييان به جاريک له سهر به قتيقولي نيسپات بکه ن. هه رچي بووه نه بووه له سهر به قتيقوليده بشکينن، پيش هه موو شتيکيش خراپه کاريه کاني خو يان به ملي ټو دا ده هيڼن... هه رکه سيک له پياوه کانيان دزي و چپاول بکا به سهر ټويده دينن، ټو کاته يه که ترس و ټاپرو چون چهره سهر ي هه ره گه وره ټو ویش که ناوي زيندانه، دامه نگري ده بي، به قتيقول له دنيا دا زياتر له هه موو شتيک له زيندان ده ترسا.

سه لمن ده يزاني به چ شتيک بيترسيڻي، زور جارن به قتيقول له کاتي تالان و برودا به ره و رووي تارمايي مهرگ بو ته وه وه هه راسان نه بووه، به لام ټيستا ده له زري، ده تگوت تاو له زري تارمايي زينداني ته نگ و تاريک و بوگه ني وه که بهر... ده يانه وي زينده به گوري بکه ن. چاره نووسي ته کتيقول گه لي ناسانتر بوو، نابي سه لمن له گه ل ټوانيدیکه دا به راورد بکري، ټو به به لاش گه ف ناکا، ټو کويله يه که له قسه و گو يدا نه بي ريسواي ده کا، تا ټوانيدیکه په ند وهر گرن، نيشه که ده گه ينيته چه پس خانه و مريشکه ره شه.

(۴) کوليک: گولي هه ردار ميويه که که تازه ده پشکوي، کوليکه هه نار، گوله سوره که ي هه نار

به قتیقول به بی شه‌وی شه‌رم له ژن و منداله کانی بکا وهک دږنده یهک کهوتیته داوه‌وه، له بی هیواییدا گه‌وزی ده‌داو له خو‌ی ده‌پرسی، په‌نا بۆ کو‌ی به‌م؟ قتشه وایزانی دیسان میژده‌که‌ی کهوتوته‌وه وپینه له کږکی دلپه‌وه ده‌ستی به دوعاو پارانه‌وه کرد:

- خوای گه‌وره، سه‌بری به‌ینی.. نه‌هیللی بمری، شه‌ی خوایه پږژیک داهاات به‌ته‌واوی ناو‌مید بو، بانگی قتشه‌ی کردو چه‌ند شتیکی به‌به‌رگو‌یدا هاویشت، که پیشتر چاوه‌پتی ی شه‌م قسانه‌ی نه‌ده‌کرد.

- ژنی... نا... دوژمن، به‌هیز به‌زۆریش هه‌موو کاریک ده‌کری، ئاشکرایه چی ده‌قه‌ومی.

له‌م کاته‌دا قتشه بۆ یه‌که‌مین جار له وه‌زعی شه‌وه‌راسانی دایگرت.

- ئایا به‌راستی که‌س نییه، که بمانباریژی؟

به‌قتیقول وه‌لامی نه‌داوه، که‌وته بیرکرنه‌وه وا دیاربوو که چاریکی به‌میشک دا هات. قتشه ده‌لله عاست هه‌ستی به‌مه‌کرد، ئیتر به‌قتیقول نه‌یده‌نالاند و وپینه‌ی نه‌ده‌کرد، کپ بوو و ده‌ستی به‌سینه‌ی پوله برین و سه‌راپا داروشاوی داده‌هینا.

هه‌فته‌یه‌کی به‌سه‌رداچوو و به‌قتیقول له‌ناو نو‌ین هه‌لساوه‌وه قتشه له شیوه‌ی هه‌لسانه‌که‌ی بۆی ده‌رکه‌وت به‌هه‌له‌دا نه‌چوو که به‌قتیقول به‌نیازی سه‌فه‌ریکی دوورو درێژبوو.

قۆزی به‌قه‌کان، دزه‌کان، شه‌سپه‌که‌یان شه‌سپه‌ره‌ش بۆرو زی‌ره‌ک، به‌ئه‌زمون و به‌وه‌فاکه‌یان لی‌برد، به‌لام به‌قتیقول شه‌سپیکی دیکه‌ی، که له شه‌سپه‌ره‌ش بۆر خراپتر نه‌بوو، شیبیکی به‌رغه و روهان و خو‌ین گه‌رمی هه‌بوو، به‌ته‌مانه‌ت له‌ناو ره‌وه شه‌سپی هاوسی که‌ی شارده‌بوو، که دۆستی ته‌نگانه‌و جیی دلنیایی شه‌و بوو، شه‌سپیکی هه‌سه‌ره‌ت شه‌نگیز، ریک شه‌ندام به‌غاروو سینگیکی پان و سمی نازداری هه‌بوو، شه‌م شه‌سپه‌ به‌رغه له‌سه‌رانسه‌ری ناوچه‌دا بی وینه بوو و ره‌نگه له ناستانی چلکاردا هه‌یچ که‌س وپینه‌ی شه‌وی نه‌بووه، شه‌سپ شیبیه ئیستا نۆره‌ی زینکردنی هاتوه، به‌یانی زوو به‌قتیقول ته‌نگه‌که‌ی خو‌ی پر فیشه‌ک کرد، رۆنی له بیرینه‌کانی سه‌ر رومه‌تی هه‌لسوی و شتیکی تی ئالاند، کاتی مال ئاوابی کردن له‌سیه‌ت که خه‌ریک بوو جله‌وی شه‌سپه‌که‌ی ده‌دا ده‌ستی سه‌ری بادا، شه‌سپه‌شی، به‌قتیقولی بۆ سه‌ر لوتکه‌ چیا به‌رزو سه‌خت و شوینه ناهه‌مواره‌کانی ناوچه‌ی سه‌روی جه‌نگه‌له‌کان برد.

ئەسپ سوار ماۋەيەكى زۆر لە نىوان پيشە چىرو زەمەندەكانى قەرەچاى و درك و دار و گولە نەسرىنى سەراپا بەدرى رېڭگى بۆ خۆى دەكردەوۋە نىۋەرۆ لە شوئىنە پرک و سەختەكان دەرياز بوو، گابەردە پوت و مەزنى سۋور سۋورەكان كەسەريان بۆ كەشكەلاڭنى فەلەك بىردبوو، لەبەرانبەرى و بەدىياركەوتن.

كەسەير دەكەى و دەبىنى چۆن بەردەكان لەسەر سەرتەو قىت بوونەتەو، كىلاۋت لەسەر سەردا بەردەبىتتەو لىيان نىزىك بىتەو نەرەختەت دەكەن. وا دىتتە بەرچاۋ كە شەلقاندنى گۆمى بىندەنگى شاھانەو ئەبەدىان گوناھىكە بوردنى بۆ نىيە، لىرەدا پروبەرووى مەرۆڭ و رەوۋە مېگەلان نايىتتەو تاشە بەردە سۋورەكان لانەى ھەمىشەبى جانەۋەرى دىرندەو ئازادە، خۆ راۋچيان بەرپىكەوت پى لەم جىيانە دنەين گەيشتنە ئەم شوئىنە زۆر دژوارەو خۆ دەريازكردنىش لىيى دژوارترە، وردە وردە بەقتىقول لەبەردە دىو ئاساكان نىزىك بووە بى ھەست و خوست دابەزى ئەسپەكەى لە نىسبى دۆلىكى تەنگدا بەستەوۋە كىلاۋدەكەولەكەى لەۋى دانائو تەفەنگەكەى سوار كىردو بەھىمنى بەرەو سەرەو دەستى بەسەرکەوتن كىرد، لەسەر بەردىكى پاندا ماندىۋى خۆى ھەساندەو، لاکەلەكەكانى ۋەك ئەسپىك زۆرتاۋ درابى بەرزدەبۆۋە دادەبەزى ئەو لىزايىبە بەرراۋان و رەنگ خۆلەمىشەبى لە خوارەو دەبىنرا لەبەرچاۋەكانى گوشاد بووۋەى ئەو دەيزانى لە پشت ئەم قولايىبە نشىۋىكى پوت و پرک ھەيە، كۆپرە پىي ۋەك داۋە دەزو لە چەپ و راستىدا دەھاتنە خوارو لە نىوان بەردەكان شون بىر دەبوون ئىرە لەۋەرگاى ھەرە خۆشى بىزە كىۋيان بوو.

بەقتىقول بەچاۋىكى تىژ تەماشايەكى شەپۆلى بىجۋولەى بەردەكانى كىرد لەۋبەرى دۆلەكە لە نشىۋە ترسناكە كە شۋونى ھىچ گىاندارىك نەدەبىنرا، ھەموو شتىك بى گىانە دەنگ لە ھىچ شتىكەۋە نەدەھات و ھىچ شتىك نەدەجۋولە، چۆلىكە بى ھەست و خوست كۆپرو كەر، زۆر كەرەتان بەقتىقول ھاتۆتە ئىرەو تىبىدا خولادەتەۋە لىيى ھەلخىزىۋە نوۋكە بەرد ھەموو گىانيان رووشاندۋە برىندارىيان كىردۋە ھەر خۆشچالېش بوو بەۋەى كە بە ساغ و سەلامەتى گەراۋتەۋە. بەلام نىستا نەيدەتۋانى بەدەستى بەتال بگەرئىتەۋە.

ئاسمان ۋەك بەردە بۆزەكانى دەۋرو بەر غەمناك بوو، بەقتىقولېش پىستەبەكى بۆرى لەبەردابوۋ بە رەنگ و روۋىكى خۆلەمىشى و لاۋاز و ئىسقاۋى كەۋەك بەرد و ابوۋ، تەفەنگەكەى لەشانى كىردەۋە ۋەك مارمىلۆك بەبى ھەست و خوست و ئاۋرپانەۋە بە پۆخى

دهرینا، له‌ناوه‌پرسته‌وه شه‌قی کردو گوژسته‌که‌ی له‌ناو پیسته‌که بیچایه‌وه ته‌سپه‌شی، به‌دهوری دۆله‌که‌دا سوپرانده‌وه به‌زه‌جمه‌ت باره‌که‌ی خسته‌سه‌ر پشتی یه‌وه به‌که‌مه‌نده‌که‌ی گورج و گۆل به‌ستی‌وه.

کاتی بۆ جاری دوهم به‌قتیقول له‌پیشه‌لانه‌که‌ی قهره‌چای دا هاته‌ خواره‌وه له‌سه‌ر زینه‌که ئیسراحتی کرد، به‌ره‌و ماڵ نه‌بووه...

ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ به‌قتیقول گه‌یشه‌ دۆلێکی نسا‌رو لاجه‌پ، لی‌رده‌دا له‌ که‌نار و پۆخی رووباره‌که‌ گوندیکی سه‌رو سامان‌داری لی‌بوو ئه‌م دینه‌ له‌ ژێرده‌سه‌لانی ژاراسبای والی - چلکار ئاستانی هاوسیداربوو.

ژارا سبای نه‌که‌ هه‌ر له‌ ئاستانی خۆی له‌به‌ر پله‌و پایه‌که‌ی ناویانگی هه‌بوو، به‌لکه‌ له‌سه‌رانسه‌ری وولات‌دا له‌ناو والی و میرزاو حاجی ئا‌غاکان له‌و پیاو ماقول و شایسته‌تر نه‌بوو، ئه‌و هه‌م وه‌ک بایه‌که‌ هه‌م وه‌ک بازرگان و هه‌م وه‌ک جه‌نگاوهرێک ناویانگی هه‌بوو و له‌ راستیشدا که‌سی دیکه‌ نه‌بوو له‌ وێژدی سامان و پێژو عه‌قل و هۆشی ئه‌و دابی.

هه‌رچی دلت بیخو‌وازی له‌م پیاوه‌ چاوه‌ری ده‌کری: هه‌م باش و هه‌م خراپ، هه‌م چاکه‌ خو‌وازی هه‌م خراپه‌ خو‌وازی. بی‌تسور وه‌ختی به‌قتیقول له‌ دینه‌که‌ نزی‌ک ده‌بووه‌ به‌ خۆی وت: "بۆ گه‌یشتن به‌ شادمانی هه‌ولده‌ده‌م، له‌ ته‌نیایی بی‌زارو و به‌ته‌نگ هاتومه‌ته‌وه. وادیار بوو ژارا سبای بریاری دابوو زستان له‌ ره‌شاله‌کانیا‌نه‌وه به‌ره‌و خانوه‌ قووره‌ زستانیه‌کانیان گو‌یژابوویانه‌وه، ده‌مه‌و ئیواره‌ بوو، له‌به‌رئه‌مه‌ هه‌موو خه‌لکی هه‌واره‌که‌ له‌ ره‌شاله‌کان هاتبوونه‌ ده‌ره‌وه‌ تا پێش تاریک داها‌تن هه‌ر کاریکی هه‌یانه‌ جیبه‌جیی بکه‌ن.

به‌قتیقول له‌به‌رده‌رگای فراوانترین هه‌وشه‌ زه‌لامیکی که‌له‌گه‌ت و گوژستنی دیت، کلا‌ویکی سی‌ سوچی که‌ولتی له‌سه‌ر نابوو، فه‌رویکی که‌ولته‌ به‌رخ‌ی له‌به‌رکردبوو، ئه‌و ئاره‌قه‌ی کردبوو په‌نگی سووریکی ئه‌رخه‌وانی ده‌نواندو په‌نه‌قی ده‌داوه، به‌لام به‌رپێژو شکۆمه‌ند بوو، ژاراسبای له‌ به‌قتیقول به‌ته‌مه‌تر نه‌بوو، به‌لام وه‌ره‌و خۆتی بگه‌یه‌نی، هه‌شاماتیکی زۆر له‌ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی له‌ ده‌وریدا کۆبو‌نه‌وه، دوو ریشسپی به‌شکۆ، کورپێژگه‌یه‌کی خرنپی هه‌وت سالانه‌، که‌ کوره‌ گه‌وره‌ی بوو، کاسه‌لیسی پیرو گه‌نج، هه‌روه‌ک په‌وه‌ مشکیکی بۆر ده‌وریان له‌ کیسه‌ ئاردیکی سپی دا بی، به‌ چوار ده‌وری کۆبو‌نه‌وه‌ و به‌قتیقول به‌رپێژه‌وه‌ سه‌لامی کرد، والی چا‌ویکی به‌ شاخه‌ پر لولوپێچه‌کانی که‌له‌کیویه‌که‌دا خشان‌د و به‌سه‌ر له‌قاندنیک‌ی لوتف ئامیژه‌وه‌ وه‌لامی داوه، بۆ ئیستا خراپ نییه‌.

که بیانو، ژنی یه که می بای، ژنیکی به هیژو گوینی سپیلکه بوو، به خوئی و مه سینوه له ده رگا هاته ده روه، شهویش سهیری سهرو که له هی که له کیویه جوانه که ی کرد، که له خوین ئالابوو دوو شاخی دریتژو لئولی هه بوو، له سه ره خو به ده وری نه سپه که دا خولاهو چونکه چو کیکی کرد دوا ی نهو ته ماشا که ریکی ژور به ده رکه وتن.

- و ایزام دیاری ژور له مه گه ورتهر قاییلی ئیویه؟ ئیمرۆ به یانی که گه یاشتمه گونده که تان به خۆم وت: رهنگه ماوه یه کیی نیچیریان نه دیتی بی و گوشتی حیوانه کیویان نه خوار به بی... جارێک سه ری نه سپه که م و هر چه رخانده به ره و ناوچیا رۆیشتم... به لام هه ر بۆم هینان، نه گه ر قبولم بکه ن فه رمون و ره ریگرن... که بیانو به مه کرو دۆلابوه به تیله ی چاو سه ری نیکی میژده که ی کردو ده توت پرسی پیژده کردو، ده ترسا نهو رتهی بکاته وه.

_: به قتیقول له دلوه پیکه نیکیکی گرت: له به ر خاتری نهو ره تی ناکاته وه

ژاراسبای به سستی و له ژیر زمانه وه وتی:

- قبولی که... چیت لیبکه م... پاشان چاویکی له ده ورو به ری کردو وتی: نیچیر نیچیری جیای خۆمانه، نه گه ر خوئی پیشکه شی نه کرد با.. به ژور لیم ده ستاند.

هه موویان پیکه نین، به قتیقول دللی ره حه ت بوو، یه کیک له ریش سپیه کان به په له دهستی راوه شانده:

- کیژو کار له کوینه؟ با بیبه ن.

به قتیقول به بیری خوئی زانی که نه م ریش سپیه (قیران بای) پیره میژدی پسکه و حسابگره: نهو دۆستی گیانی به گیانی باوکی خوا لیخووش بووی ژاراسبای بوو، ئیستا هه موو سه رو سامانی والی له ژیر سه ری ره شتی نه وه و به ده سته راستی والی ده ژمیژدی. قیران بای به که بیانوی وت:

- که بیانو، وامه زانه، نه گه ر قوژی به قه کان نه م پیاوه یان ریسوا کردو له قوره شینیان وهدا، مانای وایه هه رچی له ده ستیشی بی هه ر ریسوایی و قوره شینه، نه م بینه وایه نه گه ر که سیکی خووش بوئی نه سپه که ییشی پیشکه ش ده کا. راسته ده لئین بزیه وه ناره حه ته پیاوی ئازاو بویر بزیه و ناره حه تن.

به قتیقول که ژور به شان و باهویدا هه لگوترابوو ته عزمیکی بۆ کرد.

- باوکه سوياست ده کهم منه تبارم، چيدیکه بلیم تو له من باشتر باسکرد، من خو شهبهخت نیم، هرچه ند بزینو نارحه تم وا هاتومه لای میرزا بو شهوی هرچیه کم له دلدا ده جوشی عهرزی جه نابتی بکه م... به لām له بهرانبهر دانایی و حه لیمی تو یئدنگ ده م. تو له هه موو کون و کاژییکی دلای من ناگاداری بابهم جوړه بی که تو دادوهری ده که ی.

کورپی والی دووژنی شوخ و شهنگی بانگ کردو ژنه کان گوشتی حه یوانه که یان له سه هر شهسپه که وه داگرت و بو ژووره وه یان برد. ثم مندال له شهیتانه پیچه کانی پیشه وه ی نیچیره که ی به ده سه ته وه گرتبو له گه ل شهواندا که وته ری و جارچاره شاخه مزنه کانی حه یوانه که ی له که له که ی تازه بوو که نازداره کان راده کرد، ژاراسبای به چاوی لومه کردن سهیری شهیتانی کوره که ی خو ی ده کرد، یه که که لیمه قسه یی شهی له گه ل به قتیقولدا نه کرد، خو رهنکه شه مه به سستی شه وه نه بوو بی که پروی نه داتی، به لām شان و شکو و مه قامی شه ریگای نه ده دا پیشوازی ههر ریواریک بکا. به قتیقولیش له م پیوا ماقولانه نییه و دیاربه که یی شه هیئده شایانی باس نییه. له باتیان ریش سپیه که ی دووهم به هاو دهری سهیری به قتیقولی ده کرد، ثم ریش سپیه سه هر سن بوو، یه کی که بوو له کونترین دادوهره کانی ولات، له کاتی هه لبراردنی قازیه کان، هه می شه ژاراسبای لایه نگیری لیئده کرد، له بهر شه زمونی چهن دین ساله و گرنگتر له مانه شه له بهر په یوه ندیه چروپرو فراوانه کانی قه دری ده گرت.

سه رسن هاوتای والی بوو، دهستی به ریشی خو ی داهیناو وتی:

- لای یئنه واو دهره تان... نییه تی چا که نیوه ی کاره و من له بهری تو دا نییه تی باش ده بینم. باشه پیشدانیش ده بینرا که زور قوربه سه ری وه کو تو یان، پاش دان به خو داگرتن و ته حه موولی کردنی هه موو شه یه ت و تازاریکی وه که شیتان له گوندی خو یان رایان ده کرد، نایا تو ش که وتیوته هه مان بیر کردنه وه؟

به قتیقول به گوشه ی چاو سهیری والی ده کرد، وه لāmی دایه وه.

- قوربان به راستی هه روایه، زورم بیر کردو شه وه له زور گیرو گرتم کولیو ته شه وه... و تامادهم شه ونده ی پی م بکری بیمه ژیر بالی به زه بی و میهره بانی تی وه و پاداشت هه تا سه رانه شه بده م، والی به نه رمی برویه کانی جوولاندو رووی له به قتیقول کرد.

- جاری له سه هر شهسپه که ت دانیش توی و قسه ده که ی وه که راست بکه ی وایه، با بزانی ن له سه هر سفره چی دلایی وهره ژووره وه شه سکورد شکاو..

به قتیقول شادمان بوو و به دواى بايدا روښت.

- میرزا، له راستیدا من هیشتا نه هاتبوومه ژورروه هه مورم بیزار کردن، دیقی دلّم گه لى گه لى زوره.

کاسه لیسان ده یانزانی وره یی له چ باریکدایه، پیکه وه کهوتنه هاوار هاوار:

- به لى... نه های باشه... نافه رین....

ئهوان بهرچه اوکردنی گه وره و بچووکی یه که به دواى یه کدا بوچه وشه و پاشان بوئاو خانووه به شکو و پر حه شامه ته که ریسانکرد.. به قتیقول زور ریکه وتی وای نه کردبوو بچیتته ثم جوړه مالانه وه.. رهنه که له ژیانیدا جاریک ثم ریکه وتی کردبوو، له بهرته مه له بهر دهرگا پیی تیک دهئالا له ژورویکی گه وره و گهرم و پاک و خاوین دا چرایه کی نه فتی وه که رۆژ رۆنایى کردبووه، له بنه بان له جی و بالینگانی بایدا که له خوی زیتتر هیچکه سیک لیتی دا نه دهنیشت قه لاتیك نوینی رهنه گاورهنگ له سه ریبه که قه د کرابوو، مافوریکی سوور له کن دهرگاوه تا بنه بان له سه راپای ژورره که داخرابوو، که پیوا پیی له سه ر داده نا موچرکی پیدا دهات له لای راستی ژورره که سیسه میکی وهر شه وی گه وره و به شکوی رووسی و له سه ر نه ویشدا بهر و قالی پر نه خش و نیگاری گه وره ترو به شکوتر له دیوار درابوو، له دهر و به ریدا له سه ر رووی هه موو شتیک روونایى شه و قی دده او هه روه که چون له ئاونگی سه رگولزاری پر گول و لاله ی به هاران شه و ق دده اته وه.

دهرچوونی به قتیقول له ره شمالی ساردو سرى به که چه جل و په لاس و کونه ته ژگه راخراو که هی ماله هه ژارو ره نجه رانه و گه یشتنه ثم جوړه خانوانه جیی شانازیبه نوستن له ناو ثم نازو نیعمه ته ته و په ری شادی و کامه رانی دهبه خشی.

وهختیک وه که هه موو میوانه کان ئه ویان له سه ر سفره ی رازاوه ی بای دانا. هه رچه نه دهمی پر لیک ببوو، به لام وه که بلتی برسیه تی بیرچووه وه بی ئاره زوو نانی ده خوارو هه موو ده یان دیت که ثم له سه ره خو و به بی مه یلی خوار دنه ی چهن د به زه حمت له سه ر دوه ستی.

سو پاس بو خوا که بیانو دریغی له خزمه تکردنی نه ده کرد، ئه و سو پاسیکی شایسته ی کردو که وتی وه گیرانه وه ی داستانه که ی خوی... وشه، وشه ی تال و هه لقرچاو پر له خه م و خه فت هه ر له خزیه وه له دهمی هه لده رزایه دهری.

هه موویان به تاسه و ئاره زووه گو بیان له قسه کانی راگرتبوو، ده تگوت دهنه گ و باسیکی نوییان نه فسانه یه کی عه جیب و غه ربی ده گپراپه وه، کاتی وشه ی ترسناکی (زیندان) ی

به سمر زماندا هات، كه بيانو زيراندی و كهوته ئاخ و ئوخیكى ژنانه، پیاوه به ته مه تره كان نیو چه وانیان گرژكردو سهریان بادا، سه رسن ریشی خوئی گرت، بیابان نشین بوئی هیه مه رگ بو بیابان نشینیکی دیکه بخوازی به لام زیندان کردنی بو ناخوازی...

به قتیقول له دوو توئی دلیه وه سه ری سوپمابوو، ئەمانه چ ئاغایه کی به په حم و جگه رسوژن، تیده گهن، هه ست به ناعه داله تی ده کهن. نایا ئەم خانوبه ره ئەم خواردن و عهیش و نۆشه ئەم ئاوړلیدانه وه و خزمه تکرده لهو داده بینی؟ به قتیقول دهیگوت:

- من روت و بیكەس و بی پشت و په نام.. وهك جوانیه كم له رهوه دوور كهوتیته وه.. تنیا ئومیدم ئەوهیه.. له ژێر سایه ی هیژو ده سه لائدارێكدا بگه ر سیمه وه و په نایه كم هه بی.

ئاماده م هه موو شتیك له م ریگایه به خشم، به هه ر هه ل و مه رجیك بی ت ئاماده م... كه بیانو ژانكاری كوره گه وه ی كه گوئی مه جلیس بای بوون بی ئەوه ی چاره پرسی پیاو ماقولان بكهن به ئاشكرا ده ستیان به تف و له عنه تی له قوژی به قه كان كرد، هه م ژنه و هه م كوره چاویان له به قتیقول بارمه چی به ناوویانگ هه لته گرت.

جیى خو شحالیه، كه پیاو خزمه تكارى وا، دۆستی واى هه بی، هه روه ها (سه رسن) ی دادره سیش له خاوه ن مال پێشكه وته وه وتی: زۆر باشه، ئەى سوارچاك، ده بینی، له مه ودوا ده زانین كه وا توچیت له باردايه، كو تایی به ئاهوزاری بینه و ده سه و دامه نی والی ئیمه به، چاكتر ئاگاداره ئەو پتووستی به كه سانیكى وهك تو شاره زاو لیهاتوو چوست و چالاک هیه.. ئەگه ر بتوانی هه ول به دی و كو شش بكه ی، ده بیته برا بچووکی ئاغاو كه س و مامی كوره كه ی، ئەو كاته باكت به هیچ شتیك نه بی! هیچ دادگا و حكومه تیك ده ستی به تو ناگا.. قه یسه ری رووسیش ناتوانی نه به زیندوویی نه به مردوویی ده ستگه رت بكا، ئیمپرو نا ئینشالا به یانی، حیسابت له گه ل دوژمنانت پاك ده كه یته وه، خراپه و خراپه كاری و غه دره كانیان به بیرده هیئیته وه هیژو لیهاتویی خو شتان نیشان ده ده ی.

به قتیقول گوئی پاده گرت و باوه ری به قسه كان نه ده كرد، ئەم سه خاوه ت و به خشنده ییه چی یه؟ و جه نابی به گ له م كینایه ت هیئانه وه چ مه به ستیكى هیه؟ " ده بیته خزم و كه س ئیمپرو ش نه بی، به یانی... به قتیقول ده یزانی قوژی به قه كان كو نه ناحه زی ژاراسبان، ئەوان دوو سه ره زمین، دوو لیوار دوو كیون له ولاتیکدا، بی ئەسه ل نه بوو كه به قتیقول خوئی كوتتا ئیره ئاخ ده كری ژاراسباى هه ژارو چاره ره ش ده ره ده ریكى وا به برای خوئی دابنی؟ به قتیقول چاره پرسی نه ده كرد مه سه له كه شیوه یه کی وا بگریته خوئی چاره نووسی موژده و

ئومىدىكى نوپى دەداپەوہ كە گەلېك لە خواستى خۆى زياتر بوو، ئەو لە ترسى زىندان رايكردو ئامادەبوو بە كۆيلەيش بى خۆى لى رزگار بكا.. بەلام دەستى دۆستايەتيان بو دريژ دەگرد، دەتوت بو ئەويش لە بيبابان شەرافەتمەندى و دادگەرى ھەيە.

ژاراسباى بو دەرخستنى راي خۆى پەلەى نەدەگرد، ئەو ھەر گوپى لە قسان رادەگرت و بايەخى پيئەدەدا. نەدەگرا پەى بە سەروسيما پىر لە ھەواو فيزو مەسخەرە ناميژەكەى بىرى كە بىر لە چ دەكاتەوہ. باشە كە گوئى لە قسەى ئەوانى ديكە دەگرى و قسەيان پى ناپرى ئەگەر ئەويە ھيژو تواناو ورەى ئەم پيئەوايە تاقي بكاتەوہ. ديسانەوہ ھەر باشە بەلام رەنگە دوو دلبي؟ گوئى رادەگرى و روى دەسوورپيئى. نەقبولئى دەكاو ئيئىنى دەدا. بەقتيقول لەم شەوہ ئەخپرى ھەر لەباى نەگەيشت.

والى بەكەيف و شادى و سەرو سوحبەتەوہ بو نووستن چوو بە كەيف و روويكى خۆشەوہ و مەرەخەسى لە ميوانان و كاسەليسان خواست، بەسەبرى خۆى بو لاي بەقتيقول سوپاند، ھەرەك لە كاتى يەكەم پيئىندا سەرى بو بادابوو.

ھەموويان بە خۆشحاليەوہ پەرتەيان لىكرد، باى رازيە، بە كەيفە ورەى بەرزە لەگەل سپيئەدى بەياندا سايح ب دەعوو شكايەت بەرەو مالى والى دەھاتن، ژمارەيان زۆر بوو، بەقتيقول شى رەوھانى خۆى زين كردو لە تەنیشتيەوہ راوہستا وى نيشانەدا كە بەھەر شيوہيەك فرمانى پيئەكەن، ئەو ئامادەيە پروا يان بئىتەوہ.

والى پاش لە گۆر ھەلگرتنى نان و چاي بەياني ھاتەدەر. لە نيگاي بەقتيقولدا پارانەوہيەك دەبينرا وەك بلئ " ھەر ھيچ نەبى... ئومىدىكم بەدەيە.. " ژاراسباى بەرۆخى دا تىپەرى و تەماشاي نەگرد و بەلام بەقتيقول سەبرى گرت... تا ئەوانيدىكەى بەرپىكردو دووبارە لەبەردەميذا قيت بووہوہ، والى بە ماندويى ھەناسەيەكى قوئى ھەلمژى و پىرسى:

- ميوانى ئەزىز، تو چىت دەوى؟

بەقتيقول قيت راوہستاو لى نزيك بووہوہ:

- سوئند دەخۆم تا مردن خزمەتت بكم! بوھەر شوئىنيك عەقلىت دەبىرى بئىرە ھەرچى

دلئ دەخوازى داوام لىبەكە. دەبە برا بچووكى تۆو مامى كورەكەت... ئەدى سەرسنى ريش سپى وى نەوت؟

ژاراسباى بە وشكى وەلامى داوہ.

- لهه باره وه شهوهی پیویسته ووتراوه، سوینده که ی توشم هه ره له بیرده بی... به لام چار نییه ده بی دواخری، تاقسه و قسه لوك ده بریتته وه. ئیستا له بهر ژه وهدنیم دا نییه، که هیئن و مه هیئن له گهل قوژی به قاندا بنیمه وه به ئیشی لابه لا سه ره له خوم بشیوینم قه ده ریکی دیکه که باریکی ره خسا، من خوم به دواتدا ده نیرم، نهك هه ره خه و خوراك و ئیسراحتت ده ده نیی! به لكو ده بی بیینین بو سوینده که ت چوئن وه فاداری ده نوینی... به لام لیمان ده ور مه که وه، زیاتر سه رمان لیبده. مال و مندالی من ئیوه یان خو ش ده وی له کاروباری ناو مال یارمه تیان ده ده ی، شه وان سه رقالیه کت بو په ییادا که ن پاشان ده تخه مه بهر کاریک شایسته ی تو بی، بکه وه ری به قتیقول شه وه نده شادمان بو وه خت بو له خو شیان بفری... نه یده زانی چ وشه یه کی رازوه بدزیتته وه بو سو یاس کردنی.

- ئای والی میهره بان و... شه زیز... له باوك شه زیزتر... خه یالم ده کرد روم لیوه رده گیژی... ده بی بمووری که له بهرانبه رتان ویرای قسه کردنم هه یه. به قتیقول جله وی یورغهی راکیشا شه سپه سه ری مه غرووری خو ی بلندرکد. بهرانبه ر دلدانه وه ده ست به سه ر داهیتانه که ت بهرانبه ر سه لام و مه دح و سه نای تو... که ناتوانم له بهرانبه ر خوادا تو له بیربکه م... ئینجا بفرموم، ده مه وی کوره که ت، ژانغازی سواری شه م شه سپه بکه م! ئیستا ئیمه بیگانه نین ریگابده شه سپه شی، وهرگری، لیگه ری سواری بی راییه نیی... والی ییدنگ بو نه ریگای ده داو نه نارهازیشی نیشانده دا به لام له چاویدا نیشانه ی ره زامه ندی دیار بو و به قتیقول به ته نگای دوور که وته وه به ده نگیکی بهر ز ژانغازی بانگ ده کرد... شی ره وه انه که ی شه م شه سپیکی وهك با خیرا و که م وینه وه له بهر شه مه پیشکه ش کردنی... دیاریه کی جوان و به جیهه کوری بای هه روه کو باوکی نه نارهازی نیشاندان وه سو یاسی کرد. به لام وادیار بوو کورپژگه زوری پیخوشه، قسه ی له سه ر نییه، کورپژگه بی عه قل و مندالکارو ده ست بازو شه تانه، به لام هه سپ ناسه!

دیسانه وه که بیانو و به قتیقولی به ده ست به تالی به ری نه کرد هه ندی خو اردن و خو راکای ناومالی بو له خو رجین هاویشت به ده ستی خو ی چه ند پارچه گوشتیکی گه وره به تام و چیژی بوه لبژارد. به قتیقول به سه رودلی ره حه ت و به کهس و کار و خو شبه ختیبه وه بو مال وه گه رایه وه...

پاشی دوو رۆژان ژانغازی هاته ره شاله که ی به قتیقول، دانیشت و قسه ی خو شیان کردو سه لامی باوکی پیراکه یاند و پاشان له ره شان هاته ده روه و چوو جله وی شه سپه که ی گرته

دهست و خۆی ههڵدایه سهر پشتی و بهرهو دێیه کههێ خۆیان کهوته رێگا. یۆرغهێ شارهزاو بهتهزمون بهباشی لهژیری ری ی دهکرد، وهك باز پهرو بالی کردبۆوه..

(5)

ژیانێکی عهجیب، ژیانێکی نارام و ناتاسایی دهستی پێکرد، والی لهیه کهم زستاندا چاوه دێری بهقتیقولی دهکردو نهیده ههشت پی له شوینی ئیش و کار بنی.. تاساییه که بهقتیقول ههروا بێ ئیش و کار داننه شتیبوو، بهلام وهك پێشان به برسیهتی و ملکهچی نه دهژیا، ناوبانگی دێرین و خه مناکي ئهو بهره بهره له بیرده کرا.

ژاراسبای له کۆرۆ کۆبونوه گهوره کانی مشورخۆریدا که گهوره لیپرسراوانی ولات - سهرکرده و دهسه لاتدارانی عهشیره ته گهوره کان و گهوره ئاغاو ئه شرافه کانی تیدا کۆبیوووه، له پاشا به شان و بالی خزمه تکاره نوێیه که ههڵده داو موسیبهت و موشه قهت و سه برودان به خۆ داگیری ئهوی باس ده کرد سهرسه ن و قیران بای هه ریه که بیان له لایه کهوه درێژه بیان به قسه کهی ئهو ده داو تهواویان ده کرد، له پاداشتی ئهم کاره ی که له ریی خوادا ئه نجامیدا بوو رێزو پایه یان لێدنا.

له چاوی پیس به دووربی، دزی شهوگه ری بۆ زه همهت کیشیکی ئه مین گۆریوه، رهحم و بهزه ی به دلێ رهقی به خشیوه.

- رپی راستی گرتۆته بهر... ده بیته پیاو...

گهوره پیاوان که وهك رهوه کان بیان زه به لاه و وهك تابه فه کان بیان لوت به رزو مه غروور بوون. به ووردی سه بیری نوکه ری ئه شقیایان ده کرد. خه لگی به ریزه وه ده ستیان له شانده داو قسه یان له گه لدا ده کرد، ئه وانه ی که توانای بیرکردنه وه یان هه بوو ده یانزانی ژاراسبای بیرورای تایبه تی له سه ر ئهم لاهه ئازاو بویره هه یه.

بهقتیقول له بیکاری به ته نگه وه هاتبوو، نه یده زانی چیبکاو قورپی کوێ به سه ری خۆیدا بکاو روو له کوێ بکا ژیانێکی تاسان بۆ ئهو دژواربوو - شه هین هه زده کا بۆ په ره گه ی تاسمان بفری و ئه سپی تیژپه وه هه زده کا خۆی تاویدا ئهو به هه موو توانایه وه هه ول ده دا خزمه تی گونده که ی ژاراسبای بکا. دهستی بۆ هه ر کارێک ده برد به شیوه یه کی والیه اتوو

ئەنجامىدەدا ئىرەيىيان پىدەبرد، لە ژيانىدا جگە لە مەيتەرى و چايەرى ^(۴) چىدىكە فېرە
نەبوو تۆ بلىنى پاكە پاكەى ناو گوندىش بە ئىش حساب بكرى؟ ئايا لىرە پىويستيان بەهپۆر
تواناى ئەو ھەيە؟ زنىش دەتوانن ئەم ئىشانە بگرەنە ئەستۆ.

بەقتىقول لە گزنگى بەيانى تا زەردەى ئىوارە ھەر خەرىكى وەرەو بپۆر ھەوكە ھەوكى
ناو گوند بوو، لە پۆژە گەرمەكاندا وەك زمانى سەگ لەناو گوندا دەھات و دەچوو.

شىتىكى چاك دەكردەو، خاوپىنى دەكردەو، دەيكىشاو زۆرۆر ماندوو دەبوو بە دواى
خۆ خەرىك كردن بۆ ئىشىك دەگەراو دەتگوت بە دواى ماندوو بووندا دەگەرا وەختى قىران
باى تىزىن گرو شەوقى كاركەرى و جگەرسۆزى پىرژانە سەر ئىشى ئەوى دەيىنى بەجارتك
شىت و شەپادەبوو - پىكەنىنىكى پىر بە دل ھەموو رووى دادەگرت، چ دىمەنىكى شىرىنە
چۆن پىشتيان بۆچەماندىتەو و ەھرەق دەپۆزىن:

قىران باى بەوالى گوت:

زۆرباش ئىش دەكا، لە ھەموو ئىشىكدا وەستايە دەبى حىسايشى بۆ بكرى و فېل و
فەرەجى لىناكرى...

قىران باى واى بۆ ئەوانى دىكە باس دەكرد:

- بىنەواو بىكەس، بەراستى لە ساپەى خواو لە ژيانىدا لە خۆشى و نازو نىعمەت بى
بەشە ئەگەر وانەبوواپە پىاوپىكى وا ئى وەى بوو دەست كورت و نەدار بى؟

بەقتىقول لە ھەموو جۆرە كارىكى وەك مولكدارى، لە پەرەردە كردنى رەو ئەسپان و
بەخپۆر كوردنى مېگەلە مەران، لە كشتوكىلى بەھارەو و دەست ھىنانى بەروبوومى پايزىدا
شارەزايەكى باشى ھەبوو ھەر وەختى بيان وىستبا بەدواى لەوەرگاي نويدا بگەرىن و يان بۆ
پارىزگارى مېگەلە لە مردن، قەرسىل و پىووش و پەلاش و كاوكۆت ئامادەكەن، يان بە
بۆنەيەك نانى گەنك بکەن. بەقتىقول دەپۆزايە سەر تىكپراى ئەم ئىشانەو ئىشەكەى لە
ھەموو ئەسپەوان و شوان و نانكەران باشتر ئەنجام دەدا لەسەرەتادا خزمەتكاربوو، دوايى
يارمەتى دەر پاشان بوو راپۆزكار نەك ھەر بۆ كە بىنانوو لە مالى والى دا، بەلكو بۆ
ھەموو ھاوسىكيان بى پەردە بۆتەگبىر كردن لە كاروبارى ژيان و خىزاندارى دەھاتنە كنى و

(۵) چايەر: ئەو كەسەى وولاخ دەلەوەرئىنى، چ ئەسپ يان ھەر بەرزەيەك بى

هەرچه‌نده پیریش نه‌بوو، نامۆژگاری ده‌کردن، هۆشی ده‌خستنه‌وه‌به‌ر، پرسی راستی نیشان ده‌دان.

به‌ره به‌ره نازناوی (پیشین) یان لینا والی ورده ورده ئه‌وی له کارو فرمانی خۆیدا نزیك ده‌کرده‌وه. له کارو فرمانیک بۆ فرمانیک دیکه... به‌قتیقول دووباره سواری سه‌ر پشتی ئه‌سب بۆوه، به‌لام نه‌ک به شوانی به‌لکو به قاسیده‌و په‌یام به‌ر، نیشانه‌ی متمانه‌و به‌توانایی به‌به‌رۆکیه‌وه کردبوو، ئیستا خۆی نه‌ده‌ناسیه‌وه.

به‌قتیقول له‌ناو گه‌رمه‌ی ئیش و کاردا، هه‌رگیز خۆی له‌بیرنه‌ده‌کرد کاتیک به‌خۆی و کیسه‌ی پر له‌نامه گرنگ و به‌مه‌ره‌که‌ب نووسراوه سه‌ر مۆره‌کان له ولایه‌ته‌وه سه‌فه‌ری ده‌کرد، له‌سه‌ری کالاتی ده‌کری و ده‌یه‌ینا و به‌قازانجیک باش ده‌یفروشتنه‌وه، زۆر که‌س چاره‌پرسی گه‌رانه‌وه‌یان ده‌کردو ده‌یان پرسی چی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌یه‌ینی، به‌قتیقول له‌به‌ه‌اردا پارچه زه‌ویه‌کی سی‌ چوار جار گه‌وره‌ترو فراواتری له‌پیشدان بۆخۆی کیلا، ژاراسبای هیچی پی‌ نه‌گوت: - قیرانبای ریگای دا تۆی بکا.

هه‌روه‌ک ئه‌و پۆژانه‌ی له لای سه‌مه‌ندابوو، هیچ مافیکیان نه‌ده‌دایه، به‌لام خۆ نه‌بی ژاراسبای دارکاری نه‌ده‌کرد، بژیویشی ده‌دایه، قتشه بۆ زستان زه‌خیره‌ی دانا هه‌ر له گوشت و ئارد و رۆن و خۆیی سپی شقارته هه‌رچی له مائی بای دا هه‌بوو ئه‌وانیش دایانکرد قیسی^(۵) داوی رپستراویشی دانا قتشه‌ش له گونده‌که‌ی والی دا ئیشی ده‌کردو کاره‌که‌ری که‌بیانوی ده‌کرد، تا هاوین به‌ ته‌واوی حال و بایی گۆراو هاته‌وه‌سه‌ره‌خۆ، شیوه‌ی جلوپه‌رگیشی گۆراوو، کۆنه‌ جل و پۆشاک مائی بای بۆ ئه‌و جوان و رازاوه بوو، قتشه له شپه‌ کراسه‌کانی پیشانی جلکی بۆ منداله‌کانی دووری و ئیدی بۆ ئه‌وانیش به‌روت و قوتی نه‌ده‌گه‌ران.

زستان بوو که ژاراسبای به‌ به‌قتیقولی وت:

- نایا چه‌زده‌که‌ی کوره‌که‌ت فی‌ره خۆینده‌واری بی؟

ئه‌مه لوتف و مه‌رحمه‌تیک بی وینه بوو.

له گونده‌که‌ی والی دا قه‌وزاقیه‌کی گه‌نج ده‌ژیا ناوی (ژه‌نس) بوو ئه‌و قوتابخانه‌ی رووسی ته‌واو کردبوو له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆینده‌وار بوو خه‌ت و قه‌له‌می هه‌بوو پێیان ده‌گوت مه‌لا. ئه‌و

(۶) قیسی هه‌تا.

دوو سی مندالی ماله دهوله مهنده کانی فییره خویندن و نووسین ده کرد یه کیك لهوانه ژانغازی کوری ژاراسبای بوو. به قتیقول سیه تی کوری به پریزو حورمه ته وه بو کن مه لا برد. به قتیقول به کوره که ی خوئی وت:

- نه گهر کتیبه که بخوینی سه رده که وی، ده چیته شار جگه له مهش ده بیته پیاو سیه ت نه م قسه سه رسورهینه رانه ی له میشکی خوئی چه سپاند. به دریزایی زستان سیه ت له لف و بیی پروسی ده ورده کرده وه، بو خویندنن دهرسه کانی هه ولی زوری ددها، که له لف و بیی ده خویندن ده تگوت دو عای جادو که ران ده خوینی و تا له ویش بیته پیاو. سیه ت زور هه زی له خویندنن ده کردو هه ر له زه وه پیشی له کوره (بای) ه ته مه ل و ته وه زل و به نازو فیرو بی میشکه زهین کویره کان گرت ه وه.

مه لا به خو شه ویستیه وه به سیه تی ده گوت:

- که گه وه بووی ده بیته مه لا.

سیه ت زوری شه وان نه ده نووست - بیری ده کرده وه زور هه زی ده کرد گه وره بی و بیته مه لا.

کیلگه کانی به قتیقول سه وزبون، چروپر پاک بوون، دلئی به قتیقولی هیمن ده کرده وه و هاین به ماله وه هاته گونده که ی ژاراسبای و تازه ببوه پیاوی شه. له کاتی گه رمای هاین له گه ل سیه ت دا له هه وارن، له به رزایی چیاکان ژیانان دهرده سه رو تا تیریوون کومیسسی^(۷) کولکن و زه ردیان خواره وه. هاین نیش و کاری مولک داری که م بووه.

والی به قتیقولی به ته وای هیئایه به رده ستی خوئی و رژیانیکی پر له ماندوو بوونی تاییه تی پر له نهینی ده ستی پیکرد که نیش و کاره گرنه کانی ژاراسبای گرتبوه خو.

به قتیقول زانست و هونه ری ناغاکان فیرووی پی ی له به ره که ی زیاتر رانه ده کیتشا - له دیهاتی کدا که له ژیر پاریزگاری والی دا بوون، روخوش و ده م به پیکه نین و به ریژ بوون، به پیچه وانه وه شه شوینانه ی که ریژی تاییه تی والیان نه ده گرت، به قتیقول هه ره شه و گه فی لیده کردن، جار جاره والی ریگای ددها که له کورو کوبونه وه بچو که کانی ناو دی قسه بکا. به قتیقول قسه شیرین، راست و زرنگ بوو، تاوای لی هات شتیکی ناخوشی هه ست پیکرد.

(۷) کومیسسی: جوړه خوار دنه و دیه که.

زانی خەلکی ھەر بەو چاوەی سەردەمی که نۆکەری بۆ سەلمەن دەکرد - تەماشای دەکەن و دەم و دەست دۆلی ڕەش بوو.

سەلمەن ناسەوارو سەرو سۆراغی خۆی نیشان نەدەدا نزیکی سالتیک تێپەری ژاراسبای سەلمەنی بەبیر ئەو نەهێنایەوه. بەقتیقول بە ھەموو توانای تێدەکووشا دەک بەو بەکا والی چی لەژێر سەردایە ھەرچەندی پتر بیری لێدەکردەو پەست و غەمبارتر دەبوو. ئەم جیھانە فریو دەدر بوو، ئەم بێدەنگیە پایز ھەبژاردن لە ئاردا بوو لە سەردەتای سالەو لە چلکارو بورگن و تێکرای ولایەتەکان ئاگری زۆرانباریەکی پەنھان و پڕ گیرمەو کیشە لە نیوان حیزی تیرەو تایەفەکان ھەلایسا. ئەم زۆرانبازیە رۆژ لە دواي رۆژ ئاشکراتر دەبوو. بەقتیقول پێشبینی دەکردو بەخۆی دەگوت: "لەم مائە چاوەرپی خۆشی ناکرێ..". بەلام بەھیچ شیوہیەک نەیدەتوانی پێشبینی بەکا کہ رۆژە ڕەش بەچ سەروسیمایەک بە سۆراخی دادی و یاخەگیری دەبێ ئەو سالە دەبویە لە چلکار. دەنگدان سەراپای ولایەت دەست پێکری. لە ھەمان کات ھەبژاردنی ولایەتی چاوەرپی دەکرا، ھەر کہ دەنگدان نزیک بوووە ساماندارانی سەرانسەری ناچەکە، بەگەرەم و گۆریەکی زۆر کەوتنە خۆ رێکخستن، لەو کاتەو کہ ئەوانە دەستە بەبشاردی کەرانی ئینتیخابات ئالای خۆیان ھەلکرد، پێنج مانگ رابورد. ئەمجارەیان ھوجوولی دەنگدان لە رادەبەدەر بوو، بەشیوہیەک لە سنووری ولایەتیک تێپەری و بەبەدەختیەکی وا گۆرا، ئەگەر ھەمووش نا نیوہی خەلکی وولات تێوہی گلا، رەنگە ھۆی ئەوہش ئەمە بوو کہ ھەر حوکمرانییک بە حوکم کردنی ولایەتەکە ی دا نەدەکەوت و دەبویست دەست لە ئیش و کاری ولایەتی دیکەشدا وەریداو حوکمیان بەکا.

لەوانەییە کہ ھۆیەکەشی ئەمەبووی ھاوینان لەسەر سنوورەکانی دوو ولاتدا، لەسەر لەوەرگا و میترگ و چیمەنەکان بۆ لەوەرپاندنی مەرۆمالات و زستانان بۆ زستانە ھەواری خەلکەکە، ناخۆشی و شەرشو شوپۆ روویدەدا. لە ھەموو جۆرە نەسازان و ناخۆشیەک دا بە شیوہیەکی ھاوژەمان چەند ولایەتیکی دەگرتەوہ. پێی ناوی لەبەر ئەمە خەلکی ئەم سێ ولایەتە لەسەر سنووری ئەم میترخوزارو لەوەرگانەدا تھویان لێک دەگەرایەوہ.

بوون بە دوو دەستە مەزن و ھیواو ئامانجیکی زۆریان لەبەرچاوان دابوو.

ژاراسبای لە لایەنی خەلکی ولاتەکەوی خۆی ھێندە نیگەرەن نەبوو. ئەو لەمە نارەحەت بوو کہ ژمارە تیرەکە ی زۆر نەبوو، تیرەو تایەفە ی بەھێزتر کہ لە بنەمالە ی زۆر زەبەند پێک دەھاتن بە ئاسانی دەیانتوانی ئەو لەسەر رێگای خۆیاندا رابالێن لەم زۆرانبازیانە ی

لەسەر ھەلبەزاردن لە ئارادابوو. ژاراسبای لە یەکیک لە بەنفوسترین دەسلەتداری ئەم سەئە کۆچکە دادەندرا. پاراستنی ئەم متمانەییە کە بە دەستی ھێنابوو. بۆ ئەو ھەروا ئاسان نەبوو.

لەو کاتەدا دەبواوە ھەموو ھەول و تەقەلای خۆی بۆ پارازتن و دەوام پێدانی ناوبانگی خۆی بچاتە کارووە مەملاتییە دارو دەستەکان وەک ناگرتیک بوو لە ھاویندا ھەلایسابوو. لە مانگی رێبەنداندا لە چەلە زستان شێوھەییەکی توندتری بەخۆیەو گرت.

سەرۆکی دەستەکان یەعنی سەرکردە تەیفە دەولەمەندە بەتواناگان بەدریژایی ھاوین خەریکی کۆمیس فیکردن بوون. تەمەل و تەوھەل راپیانواریبوو، ئیدی ئیستا ئارامیان لەبەر برابوو کێچیان کەوتبوو کەولەوھ. زۆر پیاوی خۆشگۆزەران کەبەرانبەر پەیمان و ھەریی خۆیان و فاداریان نەنواندبوو ئەو ژاراسبای زیاتر نیگەرمان کردبوو.

تیرە سامانداریەکان کەسەرتاسەری زستان لە دژی ژاراسبای وەستابوون، زۆریان شکایت لێدەکرد تا بیخەنە ژێر ریکی خۆیان و پاشەکشەیی پێبکەن.

ژاراسبای تەنیا لە ئەنجامی پەییوەندی خۆی و ھام و شۆو خۆشەویستی و دۆستایەتی دادگەری ئیقلیم توانی خۆی قورتار بکا. سەرەرای ئەمە ئەو بەسوود وەرگرتن لە وچەکانە کە دوژمنەکانی دژی ئەو بەکاریان ھێنابوو (ست) ی دادگەری بەتوانا و بزورگی ولایەتی بورگنی پێ نەمی خواردو کرد، ھەرچەندە ئەم (ست) ە زۆر ئومیدی بە تەیفە زۆر و لە ژمارە نەھاتووھەبەبوو، جاریکیان لەسەر قسەیی ژاراسبای بۆماوەی پانزە رۆژ لە بەندبەخانیان قایم کردو ھەمان مەسەلە بوو بەھۆی گەورەبوونی مەملاتییە ھەوادارە دوژمن بەیەکەکان. ھەپس بوونی ست بوو ھۆی کاردانەوھەییەکی توندوتیژی سەر دەستەکانی تاقمی وولایەتی بورگن. ئەوان بەرق و کینە و لێو کرۆژتەنەو دەیان وت: ژاراسبای کە خاوەنی تەیفەییەکی سامانداری بەنفوسی قۆزی بەقانە ئەمەش بەھۆی نزیکیی و پەییوەندی لەگەڵ فەرمانداری ئیقلیم ئەنجام داو. ستی بەزیندان کردن داو و ئابروی ئیمەیی بردو، ئەوان لەنیوان خۆیاندا چەقۆیان لێدەسووی و بەزۆری و توانای خۆیان دەنازی و خەریکی ئەوھوون چەند ناوچەو ولایەتیکی (تالبان) لە دژی ژاراسبای تەحریک دەن ژاراسبای ناگاداری ئەم کەین و بەینەیان بوو. لەبەرئەمە ئەویش لەلای خۆیەو بۆ پەیداکردنی دۆست و لایەنگەر دەگەرا.

بهدر یژایی زستان له گهڼ دسه لانداری و سامانداره کانی ولایه تی بورگن — که هه زیان لهست نه ده کردو لیتی نارازی بوون دهیان وویست تاقم و دهسته ی سه ره خو یان پیکه وه بنیڼ — که و ته نامه و نامه کاری و به لیتندی پهنگاو پهنگ و ته سپ و پاره ی زوری ده داتس، ژاراسبای ته مانه ی له دوری خو ی کۆکرده و دۆستایه تی له گهڼ په یداکردن.

ستبیش له لای خو یه وه هه ولتیک ی زوری دا که تاقمیک ی و له ولایه تی ژاراسبای دروست بکا به لām بو ی نه چوه سه ر چونکه به راستی ژاراسبای توانایه کی ته واری هه بو له پازی کردنی دل ته وانه ی له و نارازین و له لای خو ی بیان هه ونیتسه وه و بیان هیلتسه وه. به م جوړه دوزمنایه تی نیوان ست و ژاراسبای که و ولاتی بو دو ژردو به ره ی دوزمن به یه ک دابه ش کردبو، جگه له چه ند ناخو شیبیه کی دیکه ش بزوتنه وه یه کی ترسناکی به خو وه گرتبو، هیتستا چاره نووسی ژاراسبای له هه لبتزاردنه که دیارنه بو، ده بیاتسه وه یان نا به لām موخالیفه کانی بیریان ده کرده وه که ژاراسبای ته نیا له لاینه ناگاداری و لوتفی فرمانداری ولایه ته وه نه بی له نیتو خه لکیدا ناو و شوړه تی نیبه و دهنگی ناده نی.

ته وان شانازیان به په یوه ندیه فراوانه کانیان ده کرد و به وه ده نازین که خه لکی هه رسی چوار ولایه ت له بنچینه دا ده گه نه وه یه ک ته سل و نه سه ب. زور که ره ت له کۆرو کۆبوونه وه کانیاندا ده بیسترا و دهیان وت:

— ئیمه به زووی ته می ده که یڼ.

— پام کردنی ژاراسبای بو ئیمه ناو خواردنه وه یه.

که ره تیک ره وه ته سپه کانی ژاراسبای بو هه وار ده چوون، له ناو قه له بالغی دا سی ماینی ئاوس و جوانه ته سپیک ی خروپر ون بوون. به دواياندا که و تنه گه پان و شون پی سی دزه یان دوزیه وه، که سیکی جی می تمنانه، سیخوړتیک له خه لکی بورگن دا، گپراهه وه، پیاوه کانی سه لمه ن به ته حریک ی ست ماینه کانیان پفاند، تا قیب که ره کان داوای ماینه کانیان کرد، به لām سه لمه ن به بی هیچ ویزدان ناره حه تیه ک تیزی پینکردن و جوینی پیدان و به هه للاو هوریا له گوندی و ده درینان ژاراسبای شه و خه و نه چوه چاویه وه، له رق و توور په یاندا وهخت بوو بخنکی.

له گهڼ گه ردی به یانی به بی خافلاتدن و درهنگ کردن فرمانی به (سه رسن) دا ناگاداری نامه یه ک بنووسی و نامه که ی بو شار نارد، به قتیقول چاوه ری بوو که والی ته و به نامه هه لگری بنیری، که چی هه ر ناویشی نه هیئاو به قتیقول سه رسام و دلشکاو زینی له ته سپه که

کردهوه و بهدریژایی بهیانی خه لکی له نزیک ره شمائه گهوره ههشت ته نافییه که ی بای کۆببوننهوه و قسه و ده مه قالی مقومقویان نابووهوه، لهوړی پش سپیان لییان ده کۆلیسهوه، جوئییان ددها، هه ره شه یان ده کرد سهر له نیوهه و هختی پش سپییه کان په رته یان لی کرد و له گهرمان په نایان بو ژیر چاده کان بردو کومیسسی ساردیان ده خواردهوه ژاراسبای به قتیقولی بۆکن خوئی بانگ کرد، ههر که دیتی سوور هه لگه رابوو، دلی له پیشیبینیکی ناخوش گوشرا له لای راستیه وه به توانترین بهگ، (قوقیشه رهش) ی عه بوس، نیو چهوانی گرژکردبو و یاری به قامچیه که ی ده کرد.

ژاراسبای ئامازه ی بو به قتیقول کرد و ئه ویش کومیسسی بو تی کرد و ههر به دهم نوش کردنی کومیسسه وه.. دهستی پیکردو وتی: ئه له مدوئیل دوا سالی ژیانی به قتیقول خوشترین سالی ژیانی بووه و هه موو ئه م راستیه ده زانن و بینویان به بای ریگای نه ددها ماندووی بکه ن ئیشی ناشایسته ی پیکه ن، ههر بو ئه و نیشانه ی هه لده گرت که شایسته ی بیوانه، به قتیقول ههستی کرد: (ژیانیکی سهر و دل رحهت ئه و ئه م جوړه ژیانه وا کۆتایی هات).
ژاراسبای دیسان دهستی پیکرده وه.

- تا مه تره ق رانه وه شینی ئه م تورگه هه رام زادانه ته می نابن قوقیش تیفیکی رو کرد و قامچیه کی له لا ته نیشتی چه که که ی خوئی سهر واند و دهستی به قتیقول له رزی و کومیس له بیاله که رزا.

ئه و تینه ده گیشته، سامناکترین شت روویداوه و بوناو ژیانی رابردووی ده گه پرتسه وه. درژیه ی دای و وتی:

- ئه گهر به سهر شوړی دانیشین و ده رفهت له دهست خویمان بدهین ده دۆرینن به زه بری سهره نیزه سواری سهر ملمان ده بن و په تک له ملی مه ر و مالانمان ده که ن. خه لکه که ده کوژن و مال و سامانان به تالان ده بن.
به قتیقول مات بوو.

- ئیمرو به ئاره زوو سه لیه ی خو ت ده سواران هه لده بۆتری ناوی خوا ی لیده هینی، ئه گهر ره وه ئه سپ و میگه لی سه لمه ن یان (ست) تان وه بهر چنگ نه که وی گوئی مه دهنی هی ههر قوژی به قتیق بو وه کو یه که، پیش خو تانی دن و ره وه ماینیک و ئه سپنکی باش کامه ی له هه مووان به هه یکهل تره ره سه نتره جیای که نه وه بیهینن، تو ده توانی ئه سپ و ماینی باش دهست نیشان بکه ن... خو یه که مجارت نییه... به قتیقول کاسه کومیسسه که ی به نیوه

چلی داناو دەستی بە لچکی کراسه‌که‌ی سڤیه‌هه هه‌ر بێدنه‌نگ بوو، ده‌تگوت پارووی له قورگدا حاسی بووه. ئەم قسه‌ چیه‌؟ مه‌گه‌ر له‌و رۆژوه‌ ژاراسبای به‌قتیقولی وه‌ك درنده‌یه‌کی ده‌سته‌مۆ نیشانی ده‌سه‌لاتدارانی شار ده‌داو له‌ لایان مه‌دح و سه‌نای ده‌کردو ده‌ستیان له‌ پشتی نو‌که‌ری به‌سته‌زمان ده‌داو بیاباندا هه‌لده‌داو نامۆژگاریان ده‌کرد... که‌ ڕینگای هه‌ست هه‌یه‌، زۆر به‌سه‌ر ئەم قسانه‌ رابردوو هه‌ قسه‌ی وابوو؟ ئیمڕۆ دوینیی! " ناوی خوای لیبینه‌؟" خه‌لکی چی ده‌لین؟ به‌سه‌یه‌تی کوری چی بلێ؟ قوقیش له‌سه‌ر چینه‌چکان روو به‌ رووی به‌قتیقول دانیشته‌ و پیکه‌نی، به‌هه‌واوه‌ گه‌ردنه‌ کۆله‌ گه‌یه‌که‌ی گیث کرده‌وه‌ و وتی:

- بیر له‌ چی ده‌که‌یته‌وه‌! رات گوشێ نانی (بایته‌) لی دیته‌ده‌ر، تۆ به‌ خو‌زاکێ مفتی مائی بای ده‌ژیت. پیاوی ئازا له‌ناو گو‌زیشبێ راست ده‌بیته‌وه‌، به‌لام به‌قتیقول زه‌رده‌خه‌نه‌ی به‌سه‌ر لیودا نه‌هات، ژاراسبای کۆمیسێ بو‌ تیکرده‌وه‌ و وتی:

- هه‌ر وه‌ك تۆ ئاگاداری هه‌موو ده‌زانن، یه‌که‌ه‌جار ست شه‌ری پیفروشتین ته‌گه‌ر سه‌ر سفتاح نه‌بوایه‌ کڕین و فروشتنیش نه‌ده‌بوو، ئەوانه‌ ده‌ستیان دایه‌ شه‌و دزین و ده‌ستی خو‌یان پێ کلاکردوه‌، ئیمه‌ش رووی خو‌مان به‌تالان و برۆیه‌کی شه‌رافه‌تمه‌ندانه‌ سپی ده‌که‌ینه‌وه‌! ته‌گه‌ر له‌ دواییدا ئەم دزانه‌ روو له‌ هه‌ر کوی که‌ن هه‌تا ته‌گه‌ر روو له‌ ئاستاندارکه‌ن، هه‌موو چ رووس و چ قه‌وزاق لایه‌نگه‌ری ئیمه‌ ده‌بن... خو‌ تۆ له‌مه‌به‌ستی من گه‌یشتی؟ به‌قتیقول به‌کزی وه‌لامی دایه‌وه‌:

نه‌خێر،... تینه‌گه‌یشتم می‌شکم وڤ بووه‌.. ته‌نیا شتێک ده‌زانم. به‌ زوویی پایز دادی و پایزی ته‌مسال دزو جه‌رده‌ له‌ ته‌نیشته‌ یه‌ك له‌ نیوان زه‌وی و ئاسمان به‌داره‌وه‌ ده‌کڕین.. من زۆرم ناخۆشی دیوه‌و به‌ته‌واوی لیی تیر بوومه‌، من مه‌نیڤه‌ تکه‌ ده‌که‌م.. ده‌ستم به‌ دامه‌نتان.

ژاراسبای به‌ تووره‌یه‌یه‌وه‌ قسه‌که‌ی پێڤڕی:

- تۆ له‌ که‌یه‌وه‌ بیر له‌ سیداره‌ ده‌که‌یته‌وه‌؟ سه‌هیری پیاوی پێشبین که‌! تۆ ئه‌رکی سه‌رشانی خو‌ت له‌بیر کردوه‌؟ ده‌نگی باب و باپیرانت گو‌ی لیبینه‌؟ ست قوری به‌سه‌ری باوکت کردو رۆژه‌ ره‌شی به‌سه‌ر هی‌نا سه‌لمه‌ن تۆی بیکه‌س کرد، من له‌ به‌رانبه‌ری ست و سه‌لمه‌ن هی‌زو توانات ده‌ده‌می ته‌گه‌ر سوود له‌م هه‌له‌ نه‌بینی دیاره‌ ترسنۆک و غایه‌نی. ته‌مه‌لی بی ده‌ست و پێ چه‌پاره‌ی بیه‌هۆش و فامی و به‌لاش نام داوی.

- تاغەم، تۆ فيئىرى چىم دەكەي؟ من چ فيئىرى كورەكەم دەكەم؟

ژاراسباي بەگرثيەوہ:

- من بەرپرسيارى ھەموو شتتېكم! ۋەلامى ھەموو شتتېك دەدەمەوہ! چ لە بەرانبەر
خووا چ لە بەرانبەرى حكومت:- من نان دەدەم - فرمانيش دەدەم، گوناهو توبال
بەئەستۆى من پرۆ ناوى خوا بېئە.. قوقيش ھەلى داہە.

- بەسە قسەى خۆمان كرد.. گومانىت نەبى، دەروا ژاراسباي بەگرانبيەكەوہ ھەئسا.
بەقتيقول بەچاپووكى جوولا تا لە بەرى ھەئسى بەلام گيئز و وپ و دەستە پاچە لەسەر
ئەژنۆيان وشك بوو.

ھەر لە ھەمان رۆژدا دەكەس بەسەر دەستەبى بەقتيقول دە ئەسپيان لە پەوہ كانى
ژاراسباي و سەرسن و قوقيش ھەئبژارد، دە ئەسپى سەمەند^(۷) خۆشبەز خۆ ئامادە كردن و
تەداركانيان لە كەس پەنھان نەدەكرد چونكە لەسەر ھەق بۆ بارمتە ھيئان دەچوون، پاش
نيوہرۆى ئەو رۆژە ھەموو دانىشتووانى دېئەكە بە گەورە و بچووكەوہ بۆ بەرپر كردنى
دلاوہران رزابوونە سەرشەقام سوارچاكان جلو بەرگى سادەيان پۆشى بوو، پەستەكى بۆزيان
لەبەردابوو، بەلام جوانى پياو بەبەرگ نبيە، بەلكو بەھيئى ئەو و رەسەنى و جوانى ئەندامى
ئەسپەكەيەتى دەستەى لاوان كۆبونەوہ.. پەستەك مەحكەم بەشانە پۆلاينە كانيانەوہ
چەسپابوو. بەتيلە چاويك ديارە كە ھەريەكەك لەوان بەمست بەرد دەكاتە برپوتيش
چالاكيشى بەوہرا ديارە ۋەك پەرەسېلكە تىئز بفرى بارمتە چيئەكان گالئە جارى و دەست
بازيئەكى زبريان لەگەل يەكدا دەكرد.

ۋەك بلى خەرىكى ياريئەك بوون سەرى خۆيان بيئگەرم دەكردە خۆيان لە بەرانبەر
خەلكى گوندەكە دەنواند و خۆيان و ئەسپە كانيان نيشانئەدا، ئەسپەكان شايانى سەير كردن
بوون، ئەسپە كانيان زىنى كورت و پانيان لەسەر پشت بوو و بەكلكە گريئداوہ كانيانەوہ سەر و
كەللە لاوازە كانيان بە غرورەوہ بلئد كردبوو، چەپۆكە جوان و نايابە كانيان بەسەر كەشئەوہ لە
زەوى دەكوتاو پىنكۆليان دەكرد. رەنگە جوانە كانيان لەبەر تيشكى فيئىكى زەردەى ئىتوارە
ۋەك زىر دەبريسكانەوہ. ئەوانە ئەسپى رەوہان بوون لە غارغارين و پيشبركيئىكاندا
بردبوويانەوہ لەژير پيى سوارەكان چەرخيان دەدا.

(۸) سەمەند: ئەسپى زەرد.

چاوه‌رێ و به‌قتیقول بوون. ئەو له‌ژێر ڕه‌شمانه‌ گه‌روه‌ که هاته‌ده‌ر، والی به‌رپێ ده‌کردو ده‌تگوت گۆراوه، ئەویش جل‌به‌رگی ساده‌و هاکه‌زای له‌به‌ردابوو و هه‌موویان به‌ مه‌که‌یف خۆشبوون، به‌لام له‌به‌ژن و بالاو ڕه‌فتارو کرداری ئەودا شتیکی تازه‌ هه‌بوو. که پیش نیستا کهس نه‌یدیتبوو، په‌سته‌کی ته‌نیا به‌ لاشانی چه‌پیه‌وه‌ کهدبوو قۆلی لای راستی به‌ردابوووه‌ به‌ژێر که‌مه‌ربه‌ندیدا شۆر ببوووه‌ تا بتوانی قۆلی به‌سه‌ر به‌ستی بچوولیته‌وه‌و ده‌ستی راستی به‌ باشی به‌رزیته‌وه‌، له‌ژێر که‌مه‌ربه‌نده‌که‌ی ده‌مانچه‌ی شه‌شلول ده‌بیندرا. به‌قتیقول گولله‌ به‌ که‌سه‌وه‌ نانی، به‌لام له‌م به‌زمه‌ ده‌رده‌که‌وت که‌ کێ سه‌رکرده‌یه، یه‌که‌م که‌س کینه‌ زه‌بر ده‌وه‌شینی و کێ پیش هه‌مووان خۆی له‌به‌ر زه‌برو فشاری به‌زه‌برترین دوژمنی هاوکوفی خۆی ڕاده‌گری.

به‌قتیقول به‌هه‌نگاوی هیمن و له‌سه‌ره‌خۆ له‌ هاوڕێکانی نزیک ده‌بووه‌و ئەوان له‌ته‌ماشای تیر نه‌ده‌بوون له‌گه‌ڵ ئەودا زایه‌ نابێ ئەو له‌وانی دیکه‌ تۆکه‌ترو ئەندام درشت تریوو له‌ ده‌سته‌ راستیدا ماسوولکه‌ خه‌کان که‌ له‌ مه‌چه‌کیه‌وه‌ تا سه‌رشانی به‌هێزێکی وه‌ک هیزی زه‌مه‌له‌ هه‌لده‌به‌زیه‌وه‌. وا دیاره‌ سه‌رو سیمای به‌قتیقولیش گۆراوه‌. له‌ ده‌رزی پیتلوه‌ باریکه‌کانییه‌وه‌ ئاگری هه‌زێکی بی‌ نامان ده‌بریسکاوه‌ ته‌نیا له‌ژێر مووی تیژی سیمله‌ دره‌که‌یدا به‌ پیچه‌وانه‌ی چاوه‌روانی گه‌رم و خۆشه‌ویستی ئامیز زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پر ئاره‌زوو ده‌بینرا، ئەو به‌ده‌نگێکی پچر پچری سه‌رکرده‌ هه‌واری کرد:

- هۆ هۆ، هه‌لۆکان! هومیده‌وارم له‌ سه‌فه‌ره‌که‌تان که‌یف خۆشین:

هه‌واره‌که‌ی له‌ نیو بیده‌نگی خه‌لکه‌که‌ و پیکۆلی سمی ئەسپان ده‌نگی دابه‌وه‌.

- هه‌موو که‌یفتان خۆشبی، هه‌موو!...

ئه‌وانه‌ی به‌رپیان ده‌کردن له‌گه‌ڵیان هه‌وده‌نگ بوون.

- ماشالالا... ماشالالا!

پیش ئەوه‌ی به‌قتیقول بگاته‌ جل‌ه‌وی ئەسپه‌که‌، شواینیکی گه‌ند ئەسپێکی گه‌وره‌و هه‌یکه‌ل بلندی که‌حیلی به‌ کلکی پینچراویه‌وه‌ به‌ره‌و پیل برد - ئەسپه‌ له‌ژێر پرشنگی سووری خۆرنشین که‌هه‌ر له‌ تیشکی گری ئاگریکی مه‌زن ده‌چوو - ئەسپی خۆشه‌ویستی والی بوو، ژاراسبای ئەوا ئەسپه‌ی بو‌ غارین و پیشبرکیی چه‌ند قوناغه‌رێ له‌ ده‌شتدا به‌خپو کردبوو..

شوانه بهرئزهوه خهريكي يارمهتي دانسي سهركردهبوتاسواري تهسپهكهى بكابهلام بهقتيقول سهري جلهوهكهى لهزينهكه گريداو نووكى پيى گهيانده ناوزينگهكهو خوى ههلدايه سهر پشتى، تهسپهكه كهميك داهاتهوه و بهلاداچوو، بهقتيقول ركيبى ليىدا و تيبوهژانده فرمانيدا.

- يا نهللا. باروين..

سووران به فشاردانى يهكهوه بهدوايدا تاوياندا و لهباى غارى قهههى دووسهرو كووكى سهر به بزمارو نيزهه گورزيان به زينهكانيانهوه كرد. ههنديك دهريشتن و ببياك توبزهكانيان بهبن ههنگلهوه گرتبوو، دهگوت بو شهر و دهعوا ناچن بو پياسه دهرون.

پياوان، ئنان و مندالائى گوند له دوايانهوه كويمونهوهو قهه قرو قيژ و هوزيان بوو، ئاى و ئوى و ئاخ و داخيان بوو، هينز، بويرى جوانى پياوانه، بهدهشت سپيىدرا. مى دهشتيان گرت! تم هيژه وهختى بيته جوش و خرؤش تههرمهنيش ورد و ههرا دهكا...

له ناو تاريكايى ئيواردا كهفهلئى تهو تهسپانهى كه رهنگيان كراوهتر بوو كركز دهبريقانهوه له دواييدا بو پهلهيهكى رهش گورآن، بهلام شهپولى دهنگى چوار نالهى بهتاو كه بهره بهره كردهبوو، تا ماويهكى زور دههاته گوى.

تالان و برويىك كه ساده لهوكان و نهيرهنگ بازان بهراستيان دهزانى. بهم شيوهيه دهستى پيىكرد. ئاغاكان ههواو غروورپكى دييينهيان دهخسته ناوهوه و رهنج بهزايه جوانى تينوى ئازادى تينوهتى خويان بهوه دهشكاند بهشى ههنديك زهبرى توبزيك بوو به توقى سهريان دهكهوت و نسيبى ههنديكى ديكهش ميگهله مهرو رهوه تهسپ بوو كه له جيوه بهمفتى بزيان دههاته ژوروهوه.

ههركهسيك تهوهندهى بهنسيب دهبوو كه دادوهرى ناديارو له ههمووان بالاتر گهورهى كهوران بوى برى بووهوه.

بهقتيقول و ههلوكانى تا بهره بهره سپيىدهى بهياني ئيشى خويان نهنجامداو دهستهيهكى بچووك، ده جوانه ماين و تهسپينكى قهله و يالداريان له رهوهى ست رفاندههههچهنده له دواى خوianeهوه تهقهى چهند تفههنگيكيان بيست، لهگهله تهوهشدا به ئاسانييهكى سهير قورتايان بوو بهسهلامهتى لهناو چيا چول و هيمنهكانى سهرسنورى ههسيى ولات خويان شاردهوه.

لەسەر پێگادا لە دێیەکی نەناسیادا بەرخێکی یەک بەھاریان لەگەڵ دەستی خۆیاندا بردو تەنیا وەرە و ھەپەسی سەگانیان لە دواى خۆیاندا بەجێھێچشت بپێرس لەسەر بەردان ناگرێکیان ھەلکردو بەقتیقول فرمانیدا گوشت بپێرژێن و خۆشی چوو ھەر بەرزاییەکی روت و ناھەموار، بەردییکی تیژ لە ڕەنگی خشتی سوور دەتگوت لە خۆین وەردرابوو، تاک و تەنیا لەبەرانبەری ئەودا خۆی دەنواد.

لە پشت بەردەو ھەنگەلی کاژ وەك یالی یەکانە دەبینرا. دارکاژە مەزن و تێك ھەلقژاوەکان دەتگوت سوتاون و بوونەتە رەژوو، رەش دەچوونەو ھە مانگیکی شین دوو کەلاوی بەسەریانەو تریفەى دەداو ھە لەسەرەو ھە ئەواندا لووتکەییکی بەبەفردا داپۆشراو ھە چادریکی سپی پێر شکۆکە دەتگوت خۆرە لەناو چنگی شەو دا، دەدرەوشایەو ھە لە ئاسمانی بێ کۆتایی پەرەگەى گرتبوو و ھیندی کێشکە یەك^(۹) دەھاتە بەرچاوان بەقتیقول لەسەرەو بەردی سوور، بێشە لانی رەش چادری سپی بەفرین، بەو بازوی ھەلدەروانی کە پەرەو بالی کردبوو ھەو دلی تەنگ بوو، سەیری کردو بەخۆی وت: (ئەو ھە لە دەستی ھەلدەھاتم، بەرۆکە گیرم بوو ھە، ئەو ھە دەستم پێکەر ھە).

لەخوارەو دوو کەلیکی تەنگ لە ناگرە کە بلند دەبوو ھەو پێچ و لوولی دەخوارد، بۆنی گوشتی بپێژاو دەگەیشتە بەرلوت، سوارەکان، سوارەکان وەك پیرەژنان دوو چاری ئەشکەنجەو نازاردان دەبوون، بێ سوود فرمیسکیان دەپێژت و نەفرەتیان دەکرد، (تاخر وتیان ھەلبێژاردن نەھاتیە) ژاراسبای دەزگاکەى زۆر بەوردی پێکخستبوو مەرەو مالاتی تالانی ئەو وەك بازرگانێکی بەراستی لە ولایەتی خۆیان و لە ولایەتی ھاوسى بە خەلکی دەفرۆشتەو، بەقتیقول مێگە لە تالانییەکانی بۆ ئەو پێش خۆی دەداو قیران بای لەو یۆ دەبێرد... یە کێك نامادى دەکردو یە کێکی دیکە دەفرۆشت... بیری نەدەکردەو، بەنیو ھە قیمەت دەفرۆشتەو تا بە زوترین کات خۆی لە شەپیان رزگار بکا و ئاپروی خۆشی بپاریزی شوبەھیان نەدەکرد سەلمەنى سەوداگرى چاوچنۆك ھەرگیز دەروەستی ئەم جۆرە کارانە نەدەھات دەتگوت مەرەو مالات بەناویدا دەچن شەو بەدیاردە کەوتن و بزر دەبوون، لەسەر و سامانی ژاراسبای کەم نەدەبوو ھە.

(۹) کێشکە: چۆلە کە

به قتيقول هه مووی دابه له قه .. ده تگوت له نیتوان مانگیکی داغ و خویناوی، یان له نیو
بۆرانیکی ته پ و تۆزای بیاباندا که به رۆژی پروناک چاو چاو نابینی. یا نهیده زانی زۆر بلێی
و وه که منداله ورده که قه له بالغان ده کرد، ورد که به ردی لوس و نارپیک له ژیر پێیاندا خر مه
خرمیان ده هات.

به قتيقول سیمله زبهره که ی خووی جوی و ده موچاوی گرژکرد زهوق و شهوقی شهو دزینی
وه که خه یال مهستی له سهردا فری خه یالکی تالی له دلدا به جیما.

به قتيقول به ده نگی به رزه وه وتی:

- ئای .. ههروه کو یه که وایه ... جیاوازی نییه.

ئێستا چ به شان و بالی هه بلێن چ به دناوی بکه ن. وه کو یه که وایه، چاره نووس و دوا
رۆژی له ناو دهستی ژاراسبايه، بای ده توانی سزابداو ده توانی بیووری، شوکرانه ی خوی دهوی
که له گه له مانه شدا له گه له سهلمه ن به راورد ناکری ژاراسبا ی له بیری ناچیتته وه که به دل و
گیان به فیداکاری خزمهتت کردوه.

به قتيقول له بهر خو بیه وه وتی:

- ئای بابه، نه مهش بۆ ئیمه سه روزیاده ئاو بیته وه دهستان بشۆ.

- له نشیوه بهرده لانه که بۆلای ئاگردانه که گه راوه ئهم مه وزوعه بووه هۆی ناخۆشی و
به گزیه کدا چوون له نیتوان خپله کان. له وه شه وه پر دهست کهوت و شوومه دا له نیتوان تیره
تایه فه کاندای رۆژه ره شیکی وا به رباوو هه یچ که سه به بیری نه ده هات شتی وا پرویدایی و
سه گ ساحییی خو ی نه ده ناسیه وه. به شه وی تاریک و رۆژی پروناک له دهشت و چیاکاندا
ناخۆشی و شه ره شوژی درپدانه پرویداوه، هات و هاواری شیتانه و میتشک کاسکه ری
تاقیبکه ران، خۆل و تۆزو خاکی رهش و سوتاو بۆ ئاسمانی داغ به رزووه وه، له دوا یی دا
هیاو هۆی جویناوی شه به یخونان وه رۆژگاری پاربدوو، دزینی به حیزه وه نه ییتی به گوندو
پاوانه کاندای بلاو بووه وه. هینده ی نه خایاند که هه یچ ئیمام و پیاو چاکێک نه یاتوانی به رپێکی
حوکمبدن که کامه دزی شه وانوه کامه دزی رۆژانه یه، راستیان وتوه که هه لبتاردن له
بیاباندا وه که نه هاتیه ناتوانی بلێی که نه هاتی موسیبه تی زستانه ی دهشت و دهر به لاکه ی
به سه سه رته دا دهباری.

به لام هه لبتاردن هه ر له ناو سی سالاندا دووباره ده بیته وه وه له بریاری روون و ئاشکرای
ژاراسبا ی یان ده بی، سه رکه ویت، یان ده بی تیکبشکیت.

هەرودە کو جاران کۆزێ قەلە باغ و کۆبونەوه و شورای پەر قساو و قیژو هات و بات ساز دە دراو بپێسانه وهش میوان بۆ مائی دهاتن.

مەر و مالاتیکی زۆر بۆ میوانان سەردە پرا. یان بە دیاری دە پویشت بە لام چ پیره پاریه ک له باخه لی بای بە دیاری و پێشکەش دە چوو! دە توانی بگوتری سییه کی ئەو ماله ی سەر له به هاری هه بیو له ماوه ی دوو مانگان خەرچ کرد. ئیستا ئەویش هه روه کو ئەوه ی سەردە می خۆی سەلمەن دە یکرد. پشوی به به قتیقول و سواره کانی نە دە دا بە لام ئەوتە له که بازه هه رنە بی دە یگوت که ئەوان بۆ تالان و پڕۆ دە نیری. بۆ دا بین کردنی خەرچی نییه به لکو بۆ ته می کردن و چاوشکاندنه. به راستی جوانی ده هیئا.

جیگای سەرسورمان نییه که جادو کەر سەر که وت و به بی ئەوه ی ست ناگای لیی پشتیوانی به هیزی په یدا کرد بوو. له نا کاوی کدا ژاراسبای له گه ل دیی دوساییه کانی نیشته جیی ولایه تی بورگن. گوندیکی ده وله مەند و به سەر و سامان که حە زیان له قوژی به قه بیته ره مه کان نە ده کرد. دەستی دۆستایه تی بۆ درێژ کردن. ئەم دۆستایه تیە خەرچی و مه سره فیک ی بی ئە ژماری پیوه بوو داد گه ره عاقله مندە کان. سیاسیه دوو ئاته شه کانی دهشت و ده ر، گوتویانه: ئاوی رووبار به به ره بهستی تۆ که ده گیر ی و جۆشی ئاگری دوژمنایه تی کچ ده ی کۆژ پێته وه. به لی، به لی، کچییک که به شو بده ن... گه ره ی خیلای دوساییه کان کچیکی عازەب و بیغایهت جوانی هه بوو ناوی (کالیش) بوو و ژاراسبای خوازیینی که رانی بۆ لای دوساییه کان نارد.

به قتیقول یه کسه ر زانی که مه بهستی په نهان کراو له مه دا چیه.

هه لبه ته مومکینه جوانی کچه دلای له ژاراسبای سه ندی و یستویه تی که کچه به ینی و له ته نیشت ناغه ژنی خۆ شه ویسته وه بی، به لام ئەم خاله له لایه نی گرنگیه وه له پله ی ده یه م دایه مه بهستی نه ینی مه سه له که له مه دا بوو، ژاراسبای به دهستی خۆی په نجا و شتری هه لژاردو بۆ باوکی کچه ی نارد. شیربایی بی وینه، ده تگوت (کچه خان) ی ده خوازت پیش ئەوه ش ژاراسبای له به ره وه دیاری دیکه ی بۆ داک و بابی کچه نارد بوو له راستیدا ژن و ژنجوازی باشترین یه کگرتنه. ئەم یه کگرتنه به رشته یه ک مه رومالات. پته و گری ده دن و توند و تۆلێشی له یه کگرتنی خۆنی متمانه به خشته ره.

بەم بۆنەوه دێیه کانی بوک و زاوا وەک هەناوی مرۆڤ، هەتا هەتایه تێک دە نائین.

ست هەر ئەوه نده ی بۆی ده کری دەستی خۆی بگه زی.

له بهر ئه وهی گوندی دوساییه کان له سه ر پێگای بووه له مپه ره یکی چروپری در کواوی ناتوانی به ناویدا بر و او نه به رو خیدا تیپه ری. به لام دهشت و ده ر وه ک ژینک سووکایه تی پیکرابی و سه ریان شو پر کرد بی، ناله نال و شیوه نی بوو، جارینک لی ره ده مینک له وی رووت و هه ژاره بی گونا هه کان، که هه وه سه له یان نه بوو بیر له ئیش و کاری ست و ژاراسبای بکه نه وه که وتنه به ره رقی بارمه ته چیه کانه وه بی سووچ و خه تا نه وه مه رو مالانه ی که له شه وه هه لمه ته کان به دهستی هینا وه، بو کوی چو وه چی لیها تو وه، ژاراسبای خه می لیخوار دبوو، تا دل ی به به قتیقولی سه ر دهسته له م رو وه ئاسو ده بی فرمانی کی توندوتیژی بی پێچو په نای به سه رسن و قیران بای و قوقیشدا:

- کاتی که ئیوه بیداران، لیی گه پین شه و بنوی... تا ته گه ره به پێچه وان ه ی چاره و ان ی ئیبه روویدا وه ماشیان له ناو ئاگردان سوور کرده وه، ته وه له ژیر داغ کرد نیش نه توانی هیچ بل ی که چی بو وه چی روویدا وه؟

هه لبژاردن کو تایی پیهات، ژاراسبای سه ره که وت و هه ره به والی چلکار ما وه، ست شکستی هینا، شه ویان هه ل نه بژارد، هه ره چه نده گونده دوسایه کان نه یاتوانی نوین سه ری خویان بهیننه سه ر کورسی له گه ل شه وه شدا قوژی به قه کان شکستیان هینا بوو .

ژاسبای هه روا مه سه ر ه ی نه کرد بو . ئیستانۆیه تی شه وه یه مه ری تسکنی زی رین کو یکا ته وه . شه وه له هه مان کاتدا به قتیقولی بانگ کرده کن خوی پیرۆزبایی لی کردو له سیله ی ره حم و دل بیسووتانه وه دهستی به سه ری دا هینا و بو ماله وه ی نارده وه .

بچو وه وه و مال تیری لی بنوو و ژن و مال و منداله که ت خو ش حال بکه، به ته واوی ئازاد ت ده کم، بو سی سالان، تا هه لبژاردنی ئاینده ..

به قتیقول به بی شه وه ی له که سه بشار تته وه . هه ناسه یی کی ئارامی هه لکی شوا و شه و خوا خوای بوو به خیرایی خوی له به ره چاری ئاغادا ون بکا، ئاغاش ده یوو یست شه و دوور تر که و پته وه:

- والی ئازیز، که یفی تو یه .

ئاغای ده ولته تی بی با یه خ پیدان وه لامی دا وه:

- برۆ... برۆ! له دواییدا قسه ی لی ده که یین.

ئىستا ئىدى بەقتيقول تەنيا ناوئەناوہ بۆ گوندی والی دەھات. تا ھەوالی پېرسى و چۆنى و چاکی لىبکایمەك دوو پۆژىك لەھای میوان دەبوو لەدواییدا بەدلئىكى رحەتەوہ بۆ باوہشى گەرمى مال و خیزانە کەمى دەگەرپاوە. لەم پۆژانەدا لەگوندە کە وەك بىگانەئىمەك دەھاتە بەرچاوان ، لەبەرئیوە بەردنى ئىش و کارى مولکداریدا لاتەرىك بوو. دەستى بۆھىچ یەكەك لەم کارانە نەدەبەرد. دەتگوت تەنيا بۆخۆى دەژیا، لەقسەى خەلکى ورد نەدەبوو ھەو، گوئی لەپروپاگەندان پانەدەگرت لەبەرئەمە بەباشى نەیدەزانى لەدنيا، واتە لەحیزبى والى چى لە ئارادایە، شتئىكى بەھەند ھەلگرتبوو ئەوئىش ئەمەبوو: دووژمئىكى ھاوہشیان ھەبە، کەقۆزى بەقاكانن... ئەمەى لەگوئی کردبوو ئەلقەوویرى لەھىچ شتئىكى دیکە نەدەکردوہ. سواریك بەئەسپئىكى ئارەقاویەوہ بۆتەوى تاویداو لەسەرىشتى زینەوہ ھاواری کرد: (ژاراسباى ھەرئىستا تۆى دەوى!) بەقتيقول خۆى ھیندە مشەوہش نەکرد و بەدوای قاسیددا کەوتەرى.

گەرە پىساوانى ولایەت خریان... وژمارەئىمەك لەپىساوانى دئىسى دەوروپەر کۆبونەوہ. میوانان ئەسپەکانیان بە پێوئەندکراوى بۆ لەوہر ناردبوو لەچواردەورى والى دانىشتبوون بەقتيقول کەمىك دوورتر لەخەلکە کەمى دیکە، ھەندى زەلامى لەخەلکى گوندى ئەووزارەکان دیت _ کەلەگەل ولایەتى بورگندا ھاوسى بوون. لەبورگندا تايەفەى ئەو رازەکان لە تايەفەى دوسایبەکانى - کە ژاراسباى ژنى لىخوازتبوون - بى ھىزتربوون و لەتیرەى قۆزى بەقەکانىش ھەر زۆر لاوازتربوون. بەلام تا ئەوان یەكتریان قردەکرد، ئەو رازەکان زەلامىكى خۆیان ناردە حوزورى والى، وارپکەوت کەوالى نوئى بورگن دوای ھەلبژاردن کارەکانى بۆشکست خواردنى ست ئەنجامدەدا. خۆى لەخۆیدا ئاشکرايە، کەوالى لەتیرەئىكى بێھىز بوو نەیدەتوانى بەسەرئەخۆئى کى تەواو لە کەنارى قۆزى بەقەکان دانىشى.

کاتى بەقتيقول ئەووزارەکانى دیت بىرى کردوہ: "ھەبى ونەبى ئەوان شکایەتیان لىکردووم بۆئە داوايانکردوہ. بەھەلەشدا نەچوو بوو. لەکاتى بارمتە ھىناندا سووارەکانى مال و مالائى ئەوانىشیان ھىنابوو. چونکە ئەوانىش خەلکى بورگن بوون... بەقتيقول گومانى لەشتئىكى دیکە دەکرد. ژاراسباى بەساردیەوہ بەرەو روى ھات. دەتگوت بى ئارەزوو بەزۆر وەلامى سەلامە کەمى داوہ، پاش سەلام، وەکو پىویست بوو ئەحوال پرسی نەکرد، دەتوت بەقتيقول بىگانەئىمە، دەم و دەست لىی کەوتنە گلەبى:

- ئەھا، بەقتیقۇل... لەئەندازە و سىنورى خۆت دەرىجىتە پراستىيە كەي ئەمەيە
 لەبەرپە كەت زىياتر پراكىشاۋە. مەن مەنەم بە تۆ ھەبو و ھەمووم دلتىكارىدەن كە تۆ خۆت
 تىكەل ناكەي، وادىارە ھەتا مەن خەرىكى تارىف و پىداھەلدانت بووم، تۆمەنت تىۋە گلاند، ئەم
 خەلاتە لەپاداشتى چ گوناھىنكەم؟ دەقسەيىنك بەكە بۆمان پرونكەھە ژاراسباي تايىستا بەم
 شىۋەيە لەگەل بەقتیقۇلدا نە كەردبو. والى بەشىۋەيە كى خىرس بە خۆيى و شەرەفمەندانە نالە
 و پىدادى بوو لەداخان سوور ھەلگەرا بوو باي ۋە كو ئىمانداريىنك خۆي نىشانىدە داو سىماي
 راستى خۆي دەشاردە ۋە داۋاي لەخزمە تكارى خۆي كەرد بە راستى قسەبكا. بەقتیقۇل گويى
 كرتبو ھەپەسابوو، چۆن لەبەرانبەر ۋە لىنىعمەتى خۆي گوناھكارە.

- مېرى ئەزىز، چ كەم و كورتىيەك لەمەن روويداۋە تابەم رادەيەبتان پەنجىتى؟ ئايابە راستى
 ناتوانن بە جۆرىتىكى دىكە قسەم لەگەلدا بەكەن؟ يە كە مچار گوناھە كام بۆدەست نىشان بەكەن و
 پاشان بىپەرھامانە سزام بەدەن بىستىنى بوختانىيىنك كە پىپاوخراپان بۆمىيان ھەلبەستوہ ! يە كە مچار
 لىي بكوئەنە ۋە رونى بەكەنە ۋە...

- لە چ شىتىنك بكوئەنە ۋە. كە باش دەزانىين تۆ... جگە لە تۆ كەس نىشى
 ئەۋھاناكا، ھەرلەتۆدە ۋە شىتە ۋە. راستىيە كەي بلى. تۆ لە گوندى ئەوزار، لە ۋلايەتى بورگندا
 ئەسپى بۆرەي خال خال ۋ ئەسپىكى كە ۋىت و دوومىنەت بىردە ۋە؟ والى بەگەف
 وگورە ۋە فرمانىدا تۆ بىردوئە... تۆلەي بەۋە. بەقتیقۇل لەژىرچاۋە ۋە تەماشاي دە كەردو كرىو.
 رەنگە ئەۋ ئەم ئەسپانەي بىردى... ئەم قسە راستە... بەقتیقۇل شىش دەۋەست نىيە ئەۋ كارە
 بكاۋ لەبەرانبەر خەلكدا درۆيكا، بەلام والىش نابى قەشەرى جارى بكا - ئەم ئەسپانەيان
 بەفرمانى ئەۋلەرەۋەي ئەۋزارەكان بىرد و بۆ ئەم قسەش شايدە دىيىكى زۆرى ھەيە. بەلام
 شايدە كانىش ماتن و سەيىرى بەقتیقۇل دەكەن.

ئايال والى پىشتى لەسەر كەردەي سوارەكانى كەردە ۋە دەستى لىبەرداۋە؟ نە كراۋە ناكەي!
 شتى وانىيە! ئەۋ ئەم قسانە بۆ پاراستىنى ئابروى خۆي دەكا... بۆ ئەۋەي لەپىش لايىدان
 تۋاناۋھىزى خۆي بنويىنى... باي باشتەر دەزانى چ بكاۋچى بلى و ئىستا نابى ھىت و مەھىنى
 لەگەلدا بەكەي و سەرى لى بشىۋىنرى. بىنگومان ئەۋ نامانجى دوورترۋ تىكەۋلپكەي
 ووردترى لەبەرچاۋگرتوہ.

بەقتیقۇلى دووربىن وتى:

- من پيش ئەمەش حاشام لېنە كىردۈۈە و ئىستاش بەھانە نايىنمەۋە، حاشاي لىناكەم، جەنابى والى ھەموو شىتتىكىمان سەرو مالىمان ھى تۆيە. مەگەر من دەتوانم لە قسەى تۆ لادەم؟ تا كە دادۈەرى من تۆى و تەنيا خواش دادۈەرى تۆيە! من ئەسپەكانم بىرد. ھەر چۆنىيەك تۆ بەراستى دەزانى پىرارىدە، تاكو زىانى ئەوزارەكان بەتەۋاى بدىتتەۋە ئىدى من ھىچ قسەيەكم نىيە.

مەجلىسەكە ھەموۋى دەتگوت گىانيان ھاتەبەر. لە جىگاي خۆيانەۋە كەوتنە جوولە و جوولە مقو ريشيان دەھىناۋ دەبردو پىلۈۋەكانيان دەترووكاند، سەرى پەنجەيان رادەۋەشانە. قسەكانى بەقتىقوليان پەسەند دەكرد. ۋەك بلىسى گوپرايەلى قسەى يەكن ويەكيان خۆش دەۋى.

دىسان زاۋەزاۋ بو مەدح و سەناۋ وردىينى دادگەرى والى دەستى پىكردەۋە يەكىك لە بارەى بەقتىقولەۋە وتى:

- ئەسپى لە باخەلىدا فەتەرۆيەتى^(۹)، بەلام ۋەك ئاغوا خانان نازايە. دەمىر بەلام درۆ ناكا.

يەكىكى دىكە وتى:

- ئەگەر پىاۋىش بكوژى، لە ئاغاي خۆى ناشارىتتەۋە كاتىك ئەسپى بردى دەلى بردومە... ئەم قسانە مەدح و سەناى والىشى تىدابوو، لەم ۋەختەدا بەقتىقولىش خۆشحال بوو چونكە جىي دلخۆشى ئاغايە. ئەو ھەر لەۋە نەگەشىت ۋەختى سەيرى دەۋرۋبەرى خۆى كىرد. لە تەنىشت ئەوزارەكانى بۆشكايەت ھاتبوون پىاۋىكى دوسايى دىت... بەقتىقول باۋەرى نەدەكرد چۆن شتى وا دەبى؟ بەدرىژايى زستان دوزمنى خويىنى يەك بوون و ئىستا ۋەك دوو جوۋجەلە بو كۆلىتى داىكيان ھاتوون ۋەك باۋيارانىشىيان پىدا نەھاتى دانىشتبوون پىۋەيان نەدەبىنرا نارىكيان ھەبى و لىك نارازى بن.

لىرە خۆيەكان بەقتىقوليان محاكەمە دەكرد... ھەرچەندى ئەو بە دەمى خۆى گوناھكەى خستە ئەستۆى خۆى و حاشاي نەدەكرد، كەچى ھىشتاش دەنگى والى نەرمتر نەبوو و تاگرى دەم و چاۋى دانەمركايەۋە.

(۹) ئەم قسەيە بۆكەسى ھەزارو نەداربەكاردى.

ئىستا ژاراسباي به توورپى و هات و هاواروه جويى دداو له كوتايى دا گلهيى
ليده كرد:

- چتر چاوپي چاوپوشين له لايهن منهوه مه كه! من دستم به سهرتا هيئا دالدم دايتم
و له خوّم نزيك كرديه وه به خويشم داده ناي - بوچى؟ له بهر خاترى كه سايه تى! نه گهر
جاريكى ديكه يه كه ههنگاو له پىگاي راست لادهى، به پياوى خوّم دانانيم و به بينگانه ت
ده ژميرم!

پيش نه وهى ههنگاويك بهاوى ي سى جار ليى ورد به وه... به قتيقول بىرى كرده وه:
ئيدى نه مه به سه!" به لام نه م كه پرته شه بيدنگ بوو.

ده تگوت دهنگى توورپو شهرم به خوڤى پر له ئاوازي والى، سهرنجى نه وانيشى
راكيشابوو، كر و بيدنگ دانيشت بوون. دهنگى وا پر له جوڤ و خرۆش به هر پيكي
خوابيه، پاسه وانى راستى و شه رافه ت ده بى به تايه تى دهنگيكي واى هه بى.. باى ئامازهى
بو گهورى نه و رازه كان كرد:

- ئىستا نه م پياوه، خاوه نى نه م مالاته يه كه تو به تالانت بردوه، به دواى تو دادى، بو
مالي خوڤى ده بهى و به دستى خوڤ چوار نه سپى باشى دده بهى له بهاتى نه و نه سپانه
ليت بردون، به قتيقول بىرى كرده وه:" كام نه سپانه؟" جگه له وانه شه له بهاتى نه و زيانه
له بىرى كرده وه. به م شو به جوانه ويژدان ئارام ده بى.

به قتيقول ده بويست ده م بكاته وه، به لام له جى خوڤى وشك بوو، ده تگوت كو تكي مكن
به ميه ژه لايكى سهر باكيشا ده وران ده ور هه موو بيته هه ست و خو ست دانيشت بوون ده تگوت لال
بووين، هه بى و نه بى نه وانيش سهر يان سو پرما وه باى ده زانى و زور باشيش ده زانى به قتيقول
چ مالاتيكي كو كردو ته وه، ده زانى و فرمانى دده كه له نيوه زياترى بدات... فرمان دده
كه وشتريش بداته وه.. هه لبه ته نه وهى ژاراسباي له به قتيقولى ده ستيني پاشان ديداته وه و
شتيكيشى سهر را دده تى، له مه به ده ر نابى شتيكي ديكه هه بى! مير له بهر چاوى خوڤيان،
نه كه هى غه ريبان، له دواييدا بانگى ده كا و دلئى دده تاته وه، مه و مالات و قسه ي خوڤ
پيشكش خولامى نه لقه له گوڤى خوڤى ده كا و ناشتى ده كاته وه تاهيچ زياننيك به گيان و
گوزهرانى نه و نه كه وى.. به جوانه ردى مامه له ي له گه لدا ده كات.

کاتی شهوزاره کان و سهرسنی پریش سپی بو پشکنین و جیبه جیکردنی کاره کانی والی دانرابون — که به قتیقول سهرسن و شهوزاره کانی له گهلا خوی دهرد شهو بیر و لیکنده وانسه به میسکدا دهات به لام رۆژتیک دوو رۆژ سی رۆژ رابوردو والی بانگی به قتیقولی نه کرد.

والی سهرقال بوو زۆری کاری گرنگ و پر سهر به شهو کوپ و ته گهره هه بوو. بای به قتیقولی له بیر کرد. بو خاتری دوزمنه باوه کوشته کانی له چرکه به کدا دوستی گیان له سهر دوستی خوی نایه ژیریپی و تارادهی مهرگ ره بجانندی... و تا ناوریسی لینه دایه وه! بوچی وایکرد؟

به قتیقول چه په سابوو. قتشه ههرچاوی به فرمیسک بوو رهش داگه پرابوو. سیهت به بی شهوی له وه تیگا. ته ماشایه کی پرلیکنده وه بیان بیبایه خانه له باوکی دهرانی کورپژگه دم ناده میسک به بیر کردنه وه کانی خوی پیده کهنی و شه کاره به قتیقولی دهرساندو له پیستی برده در.

به قتیقول بو شهوی پهی بهم کاره ببا گیانی دهرچوو بوو، بو گونده هاوسیکان، بۆلای دۆستان، به گوندو دیهاتی شهو ناقارده دا گهرا تا ژه هری دهردی دلای خویان بو باس بکا، تا بزانی دوی شهمه چۆن ده توانی بژی به لام به ترسه وه قسه بیان له گه لدا ده کرد. خهریک بوو شهمه چۆن ده توانی بژی به لام به ترسه وه قسه بیان له گه لدا ده کرد. خهریک بوو به بیستنی چه کایهت و شهفسانه وه قسه وه قسه له کۆدا گنژ ده بوو، تامردن ناتوانی پهی به جه وه هری شهوان ببری، دووباره به قتیقول وه کو رۆژانی دوی مردنی ته کتیقولی برای، خوی وه که سیک ده دیت که له کارواندا به جیماره، له بیاباندا به جیمان هیشته وه، شهوهای ریگای لی ون بووه هیچ چاره و شومیدیکی نییه... دیسان چاره نووسیکی رهش و تاریک هه تیوانه وه دیواریکی رهق و بیگیان له بهرانه بریدا قیت بووه وه. هه موو خه لکی و تیکرای دنیا له و دیوی دیوارن و شهو وه که نهنگوستیکی بر او لهم دیوه ماوه ته وه. وه که به ردی بن گومی لیته اتبووه بارمته چی... پر جۆش و خرۆش هاوین عهیش و نۆش و رابواردن بوو... و پایز، دهرانی سهرخۆشیان دادهات، هه لبه ته بو شهم ورگه ستور و تیکسمراوانه، ناساییه که بو لاوزو پیده سه لاتان نییه ههروه کو له رۆژگاری باپیراندا و باو بوو. رهشیان به سپی و سپیان به رهش نیشان ده دا. به گه دهشت و بیبان نشینه کان لهم کاره دا وه ستانه، گونا هکار ورگی دهریه رانده وه به پیباو ماقول و خانه دان له قه لهم دهری و بیگوناح به سووک و ریسوایی له ژیر چادری شرو وردا رایانده کیشنه دهری. شهمانه دیمه نی ناسایی کۆن بوون.

تازە ھەلبەت ئازدن تەواو بوو ھەلاو ھوریا ھات و ھاوار و بگرە و بەردەى بارمتە و بارمتەچیان لە ولاتدا پروى لە ھیمن بوونەو ھەو ھامۆشى کردبوو، ھەرکە ھەلاو ھوریا ییكى دیکە لە ولاتدا ھاتە ناو ھە.

پایەى شکوئەندى سەرۆکایەتى گویبە دریتۆھکانى جندرمەى تیزکرد. لە بەرپۆبەرایەتیبە دیوار ئەستورەکانى شاردا بەجۆریكى دیکە تییان دەنۆرى.

- ترس و ھەلئەت بردنیکى زۆر لەناو قەرەغیزەکان (لەو رۆژگارە قەوزاقە کانیشیان لەگەل قەرەغیزەکاندا دەژمارد) و ھیرشى دەستە سواران زۆر بوو. گیانى جەنگیان بۆ ئازادى دەستى پیکردبوو نەو ھەکو ئەم نەخۆشیبە لەو لایەتە قەرەغیزنشینەکاندا بەناوچەى قەوزاق نشینەکاندا بلاوئیتتەو ھە. ئەفسەرى پۆلیسى گوندان و ئەفسەرانى پۆلیسى شارەکان بلاویان دەکردو ھە. قوربان، نافەرمانى دەکەن! ییحورمەتى لەگەل پایەو بریارەکانى مەقاماتى سەرۆکایەتى دەکەن.

ئەو دەنگ و باسانەى کەوالیبەکان لە دژى یەکتەر بۆ لیبیرسراوھەکانى سەرەوھەتریان دەنووسى، زیاتر ناگرەکەى خۆش دەکرد، نامەى فەرمانبەرانى میرى وەك سیمای پیاویكى دەنواند کە دووچارى ناوئە بووبى. پەر بوو لە وشەى ترسناک وەك ئازا ھە و .. ئازا ھە نەو ھە شوپش، شوپشکردن، فسق و فەسادو دزى و دەست لە ئیش و کار وەردان.. و لەزارا ھە و مانای بەرپۆبەران دز ھە مان شوپشگێرە.

لە رۆژیکى ساردى پایزدا فەرمانى سەرۆكى چەندرمە وەك گرمیەك ھەموو ولاتى ھینانە لەرزان ھەموو حوکمرانانى ولایەت ھەموو قازیبى گوندان، بۆ پرسیارو وەلام و سەرکۆنە کردنیکى توند. بەزورترین کات بۆ شار بانگ کران. سەرانسەرى ئاستان بە نووسینەو ھەریك بوو. کەللە بۆگەن و ورگەستورەکان لە پشت میزى دا یەرەکانەو ھە خۆیان و قەلئەمى بلورین و مەرەكەب و شک کەرەو ھە مەرپەرپەو ھە سەخت پڕزانە سەرکار. لەسەر بناغەو دابى کۆن سیاسەتى تۆقاندنیان گرتەبەر.. والیبە ھەلبەت ئازدراوھەکانیان بە دوور خستەو ھە پلەو پایە.. سەرۆكى تیرەو تالیەفەکانیان بە دوورخستەو ھە ولات دەترساند و ھەرەشەیان لیدەکردن و مەرەمانە باخەلە بیینەکانى خۆیان پەر لە بەرتیل و ریشو ھە دەکرد بەرئیان دەکردن و فرمانیان دەدانى:

- جەنابى باى عەزیز، دەبى ناوچەى ئیبو ھیمن و ئاسایش بى !

لېږسینهوه کارېکې زور شيفابه خشى له ورگ ستوران کرد. خورشتيکې مهستانه له نهغامي کوميس خواردنهوه له ژير پېستيان پهيدابوو. له چاو چوقانيکدا خورشتيان داکهوت تاکو نهخوشى بيدهرمانى فیتنه نهنگيزى که له تعاون ترسناکتره، دهتگوت پروى له کهمبونوه کرد.

سهردهستهى تاقمه دوژمن بهيه کهکان بو بهشدارى له کوزى گشتى پر له چهقهچهق که ههر له جهژن دهچوو، گهيشته شار بو خونيشانندان و خوده رختن سهربرينى مالات دست پيکرا... نهسپى رهنگاو رهنكى يه که لهيه که قهلهوتريان دهکوشتهوه به دهنگى بلند قورثانيان دهخويند، تاغاکان دهستهخرو خهپهتوله کانيان بو تاسمان بهرزده کردهوه داوايان لهيه کتر دهکرد، کوتايى بهشهره دهنوکى و ناخوشى نيوانيان بيت و پر بهدل بگه نه يه که له نهغام بهسهر خوینى قوربانييهوه له بهرچاوى شايه تیکى بى تهژمار سوینديان خوارد، که تانديا دنيايه بهر له نازاوه نانهوه و ياخى بوونى خه لکی بگرن، پيش له دزى بگرن، بهرپاييهوه خویمان وا دهنواند که نه تاگادارن و نه بهيريشيان داهاتووه، که هم دزى و جهرده ييه کهى دهستى پيکردهوه.

ههروهها ژاراسباى و ستیان له بهرچاوى خه لکه که له گهل يه کتر ناشت کردهوه، سهين و بهينى تهوان له لايه کهوه نه بوو ههر له بهرته مه به ساديهى خوئى دهنواند ريش سپيه درنده کان، دروزه وهستاکان به ناماژه بيک پهيان به نيازى يه کیک بردو له پيشهوه له دلئى خویمان بريارباندا، کهوا کى تاوان بار ده کهن، کى دهخنه ژير پرسيارو وهلامى ليکولينه وهى پوليس، نه گهر چى ناوى يه که سيشيان بهسهر زماندا نه هینا.

له کونهوه رى و رهم و اباهه: تا له پایتهختى ولاندا ده میان چهورنه کهى به ناسوده يى و هيمنى ليت ناگه رين. بهلام ته مجاره ريشو هپيکى تايه تيان داواده کرد: مرؤف بهرپيشوه دان... هى ته مجاره پارو مال نه بوو مهرايى و مامه حمه يى نه بوو. مرؤف بوو... مرؤفيک بهتاوانى ريگرى و پساندنى په تى ياسابوو....

ژاراسباى له شاردا ناشنايه کى وهرگيپر هه بوو به ناوى توکپايؤف، ژاراسباى له گهل نه ودا يه که دل و هاوراز بوون. توکپايؤف بوئى وهک فريشته يه کى نويه داربالى بهسهردا کيشابوو، يان راستر بلين، فريشتهى خوشخه بهر بوو. لهو فريشته انهى که هاوين و زستان پيپسانه وه کر تيان به شيوه ي کالوپاره ودره گرن.

ئەمەي لەسەر عەرشى ولات دانىشتىبوو رۆژگارنىڭ يارمەتى ژاراسايدا، پارەي پىيويست
ۋە ئەسكەناسىيىكى زۆرى لە فرسەتتىڭدا دايمە دەست ئەو كەسەي جىيى باۋەريان بوو و
(ست)يان لە زىندانى شار ميوان كرد.

برادەرە ۋە رەڭپە كەي لە ۋاي ھەلبىزاردن ژاراسباي بۆ شار لە مالى خۆي بانگ كردو
بەتەنيا دانىشتن ۋە بەزمانىكى شيرين بەبەرگويى ھەلدا:

- مەقامى سەرۋاكيەتى گەلئ پەست بوون... ئاڭادارمان دەكەن، زۆرىش خەبەردارمان
دەكەنەھە. كە دزو جەردەت لەپەناي خۇتدا داللدەداۋە لە نىويشياندا سوارە ۋە ئەسپ دزى
ناقولايان تىدايە، تۆكپايۇڭ ئامۇزگار يەكرد يەكەن لە دزە بەناۋانگ ۋە جەريەزەكان كە چقىلى
چاۋانە بداتە دەست مېريەۋە.

- خالى گىرنگ ئەمەيە دەبى ئىۋە لەلاي خۇتانەۋە لە داڭاي (باي)يەكان ئەو تاۋانبارە
بگىر بەدەست ۋە پىي پەتك كراۋەۋە لەگەل چەند پاسەۋانىك بۆ شارى يىنن... تا ئەو كارە
نمۇنەيەكى زۆر جوان بى بەقتىقول ئاڭاي لەم سەين ۋە بەينە نەبوو كۆنگرەي قازىيەكانى
ۋلايەتى چلكار نزيك دەبوۋە. ۋالى ھەر لەناۋ سى - چوار مانگاندا جاريك كە كىشەۋ يىنە
ۋ بەرەيىكى زۆر سەرى ھەللدەدا، ئەۋانى بانگ دەكرد.

ۋەك عادەتى دادۋەران دادۋەرى ۋ پىنە ۋ پەرويان دەكردو ۋالى لە داۋاۋەيان دەپوت:

- من سزام نەدا، پىاۋماقولائى تىگەيشتوۋ خۇيان برىريان داۋە.

بەلام دادۋەران لەم كۆنگرە لەۋ خەيالدا نەبوون پىرژىنە سەر داۋاكارى ئاسايى خەلگى،
بەلكە لە خەيالى درىزەپىيدانى بابەتتىكى زۆر گىرنگ دابوون كە پىيويستى بەھۆش ۋ
فامىيىكى تاييەت ھەبوو، لەبەرئەمە تا ئەم كۆنگرە دەبەسترا لەسەر ئاۋو ئاگران بوون،
چاۋەروان بوون ۋ بەپەلە ۋاليان ناچار دەكرد. بەقتىقول لەم كەين ۋ بەينە بى ئاڭابوو.

موسىبەت ۋەك پىنەي كورتەك بە ھەژارانەۋە دەنوسا. لەو كاتەي كە بەقتىقول بەسەر
گەشتەبى ۋ پاكەرا كە ھاناي بۆ ھاسى ۋ دەرووبەرى دەبردو چارو پىچارى خۆي بۆ باس
دەكردن چەند سەرىك لەمەرۋ مالائى قۇزى بەقەكان بزىروو، دزو دزىارى بى سەرۋ شوون
ۋن بوون. بەلام قۇزى بەقەكان يەكسەر بەقتىقوليان تاۋانبار كرد.

ئىستاكە ھىچ سەرۋ شوونىك ديارنىيە، كەۋاتە بەقتىقول دزىويەتى! لە خۇرا نەيان
ۋتوۋ: كە يەكەن كويىر دەبى بەھەمان رىڭگا دەكەۋىتتەۋە كەلەكاتى بىنابى دىتويەتى!

دوو کەس بە دوای مالا ته بی سەرو شوینە که داھاتن. هێرشیان بو سەرمالی ئەو هیئان و هەک سالی پێشوو بە کون و کاژێراند گەران بەقتیقول لەسەرەتادا سەری سوپمابوو: ئەم بی ناپرو بێشەرمانە لە ولایەتیکێ بێگانەدا بەشیوێهێکی وا بە پانایی و درێژایی ماییدا کەوتنە گەران، دەتگوت لە ولایەتی خۆیاندا، راستە چاوەرێی چاکەیان لی ناکرێ، ئەوان پیاوی قوژی بەقانت! لەگەڵ ئەمەشدا بەقتیقول هەوڵیدا بەزمانیکێ خۆش دەریان بکا، بەلام نەپزێشتن و هەک ئەوێ خواوەن مال بن بەسەریاندا هاوارکرد: دەتەوی ئەوێت بەسەر بێنێن کە پار بەسەرت هات؟

لەشت بو قامچیە کافان بەخورشت هاتو؟

بەقتیقول هۆشی لە کەلەدا نەماو گەرم داھات کێردییکی گەورە پەشی لەبەر پەشتی هەلکێشاو:

- ئەنجن ئەنجنتان دەکەم... سەگە هارینە!

بەدیارکەوت بێگانان دلاوێری لە رادەبەدەر بی ویتەن و تەنیا زمانیان درێژو سینگیان هەمبەنەمی بایە هەردووکیان کەچاویان بەکێردەکەوت بە لێشاوی جوی و قسەمی ناشرین پێیان بە غارەو ناو بۆلای ئەسپەکانیان رایانکرد ئەوان تاقە دەریک لەبەرچاوی بەقتیقول لە دەوری هەواردا چەرخیان دەدا، سەر شوێر نامەردانە لوورە لووریان دەهات. چەقەلان دەیانزانێ کەوا هەرگیز ئەو بەدوایاندا ناچی.

لە هەمان رۆژ قتشە لەتە گوشتیکێ گەورە جوانی سەروبەرکردو قاورمەیه کی ناسک و بەتام و چیژی نامادەکردو بەخۆی دیاریە جوانەکە کی بەمۆمالی ژاراسبای دروست کردبوو، بەرەو گوند ملی رێی گرت. بەلام تاغەژن بەدیتنی قتشە چاو و برۆ پەشە بەکل رێژتوێکانی مۆن و گرژکردو و سەیری قاورمەمی گۆرینی نەکرد قتشە بەخاتم گیان خانم گیان سەری لە دووانبو بانگی دەکرد، بەلام ئەو هەر لێوی هەلەدەقرچاندو بەزەردەخەنەو لاقرتیی پێدەکرد، کێژۆلە کارەکەرۆ ژنە خزمەتکارەکانیش ویتەنیان لە خانمیان هەلگرتبوو و هەو گالتەیان بە قتشە دەکرد، بێشەرمانە بە قسەکانی پێدەکەنێن، بەتیزو بەرویدا تریقانەو. قتشە لە فرسەتیکێ باش هەلی بینی و لە خزمەت ژاراسبای لە بارەمی سیهتەو، بەتاغەژنی گوت:

- کورپێگە نەفامەکەم حەز لە خۆیتدن دەکاو دلێ هەر لەلامی مەلایە. خەو خۆراکی لی

تال کردووم و هەر دەلی و دەلیتەو:

وا زستان هات، کەینی بو کن مەلام دەنێرن؟.. نازانم چ وەلامیکێ بدەمەو.

به لأم ئاغاو ئاغه ژن هه ر ئاورپيشيان ليته داوه له بزبان نه بزوفت... ده تگوت قتشه هه ر له مالي ئه وانيشدا نه بوو. قتشه به په ريشاني به بي ئوقره بو كاوله ناشه كه ي خو ي گه پاره... ئه و ده خته به قتيقوليش بو لاي والي چوو و ئه ويش به خيرا يي و كش و مات گه پاره وه. له گوندي والي به ژير چاوه وه سه يريان ده كردو به سو كيه وه قسه يان له گه ئدا ده كرد. به ئه نگوست ده ستنيشيانان ده كرد، بيخويانه له دوايه وه پسكه پسكيان ده كرد.

- سه -ر- كه ش....

دوا سه ركرده ي سواره و خو شه ويستي له به رد لاني باي... ده رۆژي دي كه ش دوور له هه موو كه س خو ي خزانده ماله وه و له مال نه ده هاته ده ره و له هه يچ شو ينيك ديار نه ده كه وت و بي هه وده سه ري نابوه سه ر بير كرد نه وه و ليكدانه وه. چي روويدا وه ده بي ئيتر چي روويدا. وهك به ندييهك ده ژياو ته نيا به ري كه وت له ريئواريكي غه رييه گو ي بيست بوو ئيستا سي رۆژه كو نگره ي دادوهران له چلكار به ستراوه خه لك ي ده يانگوت دادوهر له راده به دهر دلره ق و به دخوه كان گر بو نه ته وه له دادوهريدا سه خت و بي به زه بي و بي چاوپوشي گونا ه كاريكي زور سزاده دن گويا ليسته ي ره شيان ناماده كرده و ناوي بيست كه سيان تيئا نووسيوه ئه وانه يان به دزو جه رده داناه، هه يچ كه سيك نازاني ناوي چ كه سانيك له م ليسته يه دا نووسراوه به لأم ئاشكرايه كه ئه م بيچاره مال ويرانه به بي يهك و دوو له زيندان ده په ستن ديار نه بوو قتشه له كو يي بيستبوو كه ناوي يه كيك له وانه (يادگار) و به قتيقول له كيژاوي هه ستيكدا كه ساليكي ته واو ده بوو به دليدا نه هاتبوو، دلي كه وته له رزه، يادگار، سواره ي لاو، هاوين، كاتي بارمته هيئان ده سته وراستي سه ركرده بوو. به قتيقول به خو ي وت:

- ئيبليس ده زاني سي ره له كي بگري و گولله به كي وه بني نۆره ي منيش داد ي.

له م رۆژانه دا زه رده خه نشي به سه ر ليواندا نه ده هات. بگه زادي نه ده پري خه و نه ده چوه چاواني قسه ي له گه ل هه يچ كه سيكدا نه ده كرد، كلا وه توكنه كه ي تاسه ر برۆكاني داگر تبوه خواره وه، له سه ر كو نه لباديكي و نخر و نخر پراكشابوو وهك ده ست و پييان به ستيبته وه جوولهي نه ده كردو وا دياربوو له به رچاوه تاريكه كاني هه موو دنيا سه ره وبن بووه، به راکشاپه وه چاوه پري بوو كه ي به دوايدا ده نيئرن و به دواياندا نارد، زه لامييك به خو ي و هه گبه يه كي پۆسته بي به شان هه هات و ئه وي له گه ل خويدا برد.

له بن چادريكي هه شت ته نافي پاك و خاوين، گه سك درابوو و هه لبيژرابوو و زور به جواني رازيئيرابوو و ورگه ستوو ره تيكسمراره كان له سه ر دۆشه گ و باليفي په رمووچ

پراکشابوون و کۆببوونهوه. شهو و پوژژ گۆشتیان دلّهدهرد ده کرد له تێریان و پربوون به لادا دههاتن دهیانخوارد و دادوهریان ده کرد... و زیاتر به سهگی شهو دێهاتیانه دهچوون که مهرو مالاتیان قری تێکهوتوه خوین بهری چاری گرتوون، بالیان تیزبووه وه که سهگی هار کلکیان له ناو لنگ دا کردۆتهوه. لاشهیان خواردوه تاو بو خه لکی دههینن. به قتیقول وه که سهیك له نه خۆشیه کی سهخت و تولانی تازه راست بووینتهوه ههنگاوی دهنّا.

چووه بن چادره که و له سههرخۆ سهلامی کردو له تهنیشت ده رگاوه راوهستا، هیچ یه کیك نه ریش سپی و پروگرژ و نه سهرسنی به نوزه نوز به خه محواری و هاودهردی سهیریان نه کرد.. دادوهران روویان وه رگیزاو وه ک بلّی ناگیان له وهلامی شهو نه بوو.

به لام کاسه لێستان به پیچه وانوه، چاوه کانیان وه ک ماسی ته نکاو ده ریه پاندبوو زهق زهق سهیری شهویان ده کرد و سهریان له وه سورمابوو که ده وێری سهلامیان لیبکا. لهو ناوه کهس نه بوو که له ساغ و سهلامهتی مال و مندال و حال و بالی شهو بپرسی.

به قتیقول به زهرده خه نه یه کی تیزاویه وه له خۆی پرسى: "باشه ئیتر ئیستا تو ههست ده که ی که مهسه له که چۆن بکه و پته وه؟ له نا کاو به پیچه وانهی شهو ی خۆی چاوه پتی ده کرد هه ناسه یه کی ره حه تی هه لکی شتا... ده تگوت رووناکییه کی که وته دلّه وه و میشکی ساف بووه.. شه داوایه کاریکی ئاساییه روون و ناشکرا له سههر رووی زه ویدا دادو ویزدان نه بووه و ناشی شتیکی زۆر ئاساییه.

به قتیقول به خۆی ده گوت، من ده فتهرم پا که گونا هم نییه شه گهر من دزم.. ئیوه سی جارن دزن، تو مهت خسته ن پالّه من، مو حاکمه کردنی من له ده سه لاتی ئیوه دانییه خوا خۆی شایه تی حالی منه."

وه ک شه وه بوو له خۆی بکو ئیتته وه هیکایه تی خۆی بو خۆی ده کرد، له م سهه رو به ندانه دادوهران ده ستیان به دادوهری خو یان کرد.

قسه ی له سههر نییه که ده م به سه کالاکان قۆزی به ق بوون. دادوهران به ریز لێیان و وردی یه وه گو ییان بو سه ره ژکی قۆزی به قه کان شل کرد. پاشان به زهوق و سه لیه وه قۆزگ خۆش که ره یان کردو نیوچه وانیان گرژ کردو پیکه وه ده ستیان دایه تا وانبار کردن به لام هه رچه ندی بینه و به ره و جه ننگ و جه ده لیان کرد... به قتیقول سه ری شو رنه کرد وه کو جارن حاشای لینه کرد و به زوبانیکی جوان و ره وان وه لامی قازی یه که م و، قازی دو وه م هی سییه میشی دایه وه:

- ئەم شار دۆتەو نایشارمەو، كە مەرۇمالات و رەوہ ئەسپى قۆزى بەقە كام بەتالان
بردووه.

- بۇ دەتەرد؟

- بۇ دەتەرد؟

- لەبەرئەو، سەردەستەى سوارانى ئىوہ بووم!

دادوهرانى چلكار بۇدەمىك كوركەيان لە خۆبىرى بۆلەبۆلىكىان كەرد، كروكپ تەماشاي
يەكتريان دەكرد.

دادوهرى قۆزى بەقەكان، زەلامىكى كورتنەبەى قەلەوہ. سىملىكى زەقى راستەى راستى
وہك سوژنى پىوہبوو، بە دەنگيانەوہ هات و لەتيريان قاقا پىكەنى و هاوارىكرد:

- ئاي لەگەل چ سەردەستەى كى چ سەردەستەى كى نەفورانتان ھەيە! ئەم سەردەستە
بىنەوايەى ئىوہ چ كەسىك ماوہ خزمەتى نەكردبى؟ وا دياردەكەوى كە وەك ولاغى بەرزە
لەلای ئىوہ پشتى گرتوہ، سەيرى؟

چلكارىەكان بە جوولە جوول كەوتن، بەدەم زەردەخەنەى گالتە ئامىزەوہ لىوہ
وشكەلاتوہكانيان دەلىستەوہ.

- زانىنى ئەم داواكارىە سەرنج راكىشەرە، تۆ لەگەل ئەورازەكان چ وردە حىسابىكى
حىزبىتان لە نيواندا ھەيە؟ رەنگە تۆ لە كۆزىك يان كۆبونەويەكى ناو خەلك دا گەتوگۆت
لەگەل كەردنە، بەلايەنگرى كەردنى ولايەتى چلكار ھەلساوى و لە رىنگاي سوود و
بەرژوہەندى خەلك وەك چيا زەق بووتەوہ؟ مەن شتىكى لەم بابەتەم لەبىرنىيە، لوتف
بفەرموو بەبىرمان بەئىنيەوہ! دادوہرەكان پىكەنەن، سكى خۆيان گرت و كەوتنە سەر
تيرەقەى پشت.

- تۆ بلەى بەچ ھەقىك پىنج سەر ئەسپت لەرەوہى قۆزى بەقەكان بردووه؟ ئازىزم ئەم
خالەمان ببىنەوہ بىر... پىنج سەر ئەسپ.

بەقتىقول بەسەر سامى و تالىوہ سەيرى ئەم لاو ئەولايكرد ئەم خەلكە بەچ پىدەكەنن؟
لەسەرەتادا بەراستى ھەولیدا بەبىرخۆى بەئىنيەوہ، كە مەبەست لە كام پىنج ئەسپە. پاشان
خۆشى بە خۆشحالى سەيرى دادوہرەكان دەكرد و زەردەخەنەى كى بە گالتەى ھاتە سەرلىو،
ئەوان ھەمىشە خۆشحالن ھەموويان خۆشحالن. ھەم خۆبىەكان و ھەم غەربىەكان. ھەم
سكالاكەرو ھەم دادوهران.

بەقتىقول بەدەنگىكى گىراۋەۋە وتى:

__ من پىنج ئەسپ و دووبارە پىنج ئەسپم بىردە... مەگەر ئىۋە نازانن كەچەندم بىردە!
باشە، ئاسايىيە كە من لايەنگىرى ولاتە كەم كىردەۋە دىرغىم بەگىيانى خۆم نە كىردەۋە بىرم
لە خۆم

نە كىردەۋە لە پىنناۋى ئىۋەدا دەجەنگام و چەرمەسىم دە كىشاشا، سەرم
دە بەخشى، لە پىنناۋى

ئاغا، لە بەرخاترى ورگى ئەو...

دادەۋەران بە جارىك هاتنە جۆش، كىردىانە ژاۋە ژاۋو ماۋەيان نەدەدا قسە كەى تەۋاۋىكا...

__ سەيرى ئەمە كەن، چىرۋو دەلەسە يەك دە خولتقىنى، بەندۋىالۋرە بۆكۈى دەباتەۋە.

__ دەجەنگام!... عەجەب بىشەرمىكە.. ئەم قسانە لە كۈى فېرىۋى؟

- دەجەنگام دەمدى! ئەم قسانە بۆتەۋىيەك ماناى ھەيە.

- خۋى وتى: دىر جارىپىنج ئەسپ...

بەقتىقول لەسەر خۆۋە ئۇقرەۋە وتى:

- ئەى خەلكى بەرىز نازانم چىتان لە من دەۋى؟

گەرەى دادەۋەران بەلوت بەرزىمەۋە ۋەلامى دايمەۋە.

- بەتۆمەتى تاۋانەكانت موخاكەمەت دەكەين! روخسەت بە تۆ نادەين قسەى

قۇرپكەى.

دۋاى رەزا بوون لەۋەى كەۋتوبۋى، قىرە قىرپىكى زۆرى كىردو لەگەل خۆ بەزال زانىنىكەۋە

دەستىكى بەرىشە سىپە دىرئەكەى خۆيدا ھىناۋ بەردەۋام بوون:

نەبادا جورئەت بەكەى قسەى

لەخۆت گەرەتر و لەعەقل ۋەۋىشت بەدەرتىت بەسەر زار دابى.

ئەۋان كەفرمانبەرن، ئەۋانەى كەخوداۋەند فرمانى پىنداۋن بەپىى بىرو بۆچۈنى بەرز،

كە تۆ ناتوانى تىيان بەگەى، كارى خۆيان سەرۋەردەكەن. سەردەستەى ولایەتى ئىمە

ماۋەيەكى گەلى زۆرە، خۆى لەدزىنى ئەم پىنج ئەسپەۋىشتەكان پاك كىردەۋە! من گوتم

لەمىئە خۆى پاك كىردەۋەۋە روۋى خۆى سىپى كىردەۋە! پاش پاك كىردەۋەى خۆى

داۋاكارى گشتى لەسەر

پری و شونینکی راست ریگای گرتۆته بهر.

ئیستا که پرسیمارت لیده کهن وه لامیان بده وه سزای گوناھی خۆبینه.

به قتیقول نائومیدانه پرسى:

__ ناخر گوناھی من چیه؟ خۆبۆ خۆم نه دزیوه، له سههر حسابی مائی دزیاری دهوله مه نه

نه بووم

چارم ناچار بووه به که یفی خۆم نه بووه، به دهستووو فرمانی ئهوان دزیم ده کرد وادیاره

گوناهم ئه وهیه که هر چه کیان پی فرمووم ئه انجام داوه؟ ئه دی وانیه؟

دادوه ری قۆزی به قه کان چاوه قه مه کانی له قه پیلک دهریه پاندبوو و پرسى:

- باشه... وکی فرمانی وه های پیده دای که مائی خه لکی بدزی؟ به قتیقول سه ری له بهر

خوینا.

ئهو دوودل بوو. به ته ماشا کردنی ئهم خه لکه، بیستنی قسه کانیان، وه لامدانه وه بیان شه رمی

له لانه ما

- بو بیدهنگی؟ بوختان کهر...

به قتیقول به ده نگیکی خه مناکه وه وتی:

- باشتروو ئهوان خۆیان بیلین نه ده بوایه زۆریان به دوا دا گه رابان. بادوو رنه رۆین...

ئهوان لیسه له سههر مه جلسسه که دانیشتون به قتیقول په نجیه بو سه رسن و قوقیش

دریژ کرد

که تازه به خۆیان و دهست و قامچی پر نه خش و نیگاره وه هاتبوونه ژیر ره شه ماله کهو

وتی:

هر چه نه من وهک پله و پایه له ریزی ئه واندا نیم، به لام ههزم ده کرد بزائم،

ئهوان چۆن ئوبالی دزینی ئهو پینج ئه سپ و تیکرای شته کانی دیکه له ئه ستۆی خۆیان

لادهبه و... بیرای پایه ی بهرزان له م باره وه چیه؟

دادهران به توره ییه کی په نهانه روگرژی وه سههیری یه کیان کرد. پسکه پسکیکی پر له

گومان و گالته و ئیره یی له نیوان کاسه لیسان کهوته وه رووته له یه که به چاونه ترسانییکی

بیغایهت و زۆردانایانه له گه ل خاوهن دهسه لاتان رهفتار ده کا. یه خسیره داوای راستی ده کا!

له بهر ئه مه وابه سووک و ئاسانی له مهیدانی شه رناچیته دهره وه.

سەرسن بەفیزو نیوچەوان گرتییە کەو بەدەنگ بوو قوقیشە پەشی تیکسەمپراو کە هەر لە گامیش دەرجوو، یاری بە قامچییە کە دەکردو بە مەرچ و مۆنی زەردە خەنە دەهاتی قوقیش وتی، باشە لەبیرت بی، ناخۆشی نێوان سەردەستە کان شتییکە دزی شتییکە دیکەیه! ئیمە بەرامبەر شتییک بەرپرسیارین و تو، عەزیزی من، بەرانبەر شتییکێ تر! سەری داو کە ون مە کە... پاشان سەری کە لافە کەت بو نادۆزرتتەو! بەقتیقول بیری کردو (قوقیش ئەم قسانە دەکا؟....) قوقیش بەپەله دریتە پیندا:

ئە دەوەرانی! ئە گەر جەوی ئەو نەگرن، نەک هەر ئیمە، بە لکو دە کەسی دیکەش تا کو ژاراسباش لە پیسی و گلاوی خۆی وەر دەدا. والی منی بو ئیترە ناردو کە بە زوترین کات ئەم داواکاریەتان پینگیەم.

گوێ بگرن بزانی والی چی فەرموو: کاروباری هەلبژاردن هیچ پەویەندیەکی بەم مەسەلەو نییە. دزیک بەرانبەری ئیو وەستاو!... لە سەر دزی و چەپەلی کە ئەو خۆیشی دانی بەم پاستییە داھینا! حوکمی بدن.

بەقتیقول دەستە پر ئەزموون و قورسەکانی بە عەدزیو بە خۆدا شوپ کردو بە سادەییەکی مندالانە پرسی:

- من دزم؟ ئەمە... میر وتی؟ بەلام گوئی لە وەرانی نەبوو، لە گەل تیکرای ئەم شتانە کە لەبەر چاویدا رووی دا، هیشتاش لە ناخی دلێو چاوەرێ بوو، لە دوا دەقە قسە می تەنیا یەک وشە لە دەمی میرو دەیتوانی ئەو لەو بەدبەختییە زنگار بکا. (من زامنی ئەم تاخرشەرە دە دەم!) بەس بوو، والی ئەمەندە قسە بەسەر زامندا بیئت لەمە زیاتر هیچ شتییک دیکە پیویست نەبوو. بەقتیقول تەمردن ئەم قسانە بەسەر زامندا بیئت لەمە زیاتر هیچ شتییک دیکە پیویست نەبوو. بەقتیقول تەمردن ئەم قسانە لە بیر نەدەکرد. هەتا کو ئە گەر داوەرە کان زامانە حوکیمان لەسەر بدابایە. بەقتیقول ئەم قسانە لە گەل خۆیدا دەبردە گوپو. (من زامنی ئەم چارە پەشە دە کەم...).

- بەقتیقول بەبی ئەو ی تاگای لە خۆی بی ئەنگوستە زبەرەکانی بەسەرچی برینەکانی سەر گۆنای خۆی داھینا شوون برینی قاش قاش و ناوسا و وەک شوینی داغ - یادگاری دوا پیکدادانی لە گەل سەلمەنییەکان بوو. ئیمرۆ لەم جوۆرە برینانە کە هەرگیز لەبیرانچەو لە دلی بەقتیقولدا سەری هەلداو خوینی لیدەچکا.

مه گهر ئەم دڵه هه تيوو بيكهسه نازاني كه دل ره قى تا رادهيهك و غه دارى و په يمان
شكىنى تا چ سنووريك دهى؟ دهى نه زانى!.. به قتيقول وتى:

- باشه، ته گهر قوقيش درۆى نه كردوه و ئەم قسه قسهى ميره، كهواته من دەمم
ده به ستم وهك مردو بیدهنگ دەم. كه يفي خۆتانه. قاش و گۆله دهست ئيوهيه ژيانم نابوت
كهن، چونكه له ژيانى سهگ خرابتره، بوون و نه بوونى ههروهكو من نرخىكى نيهه! له
كۆتايى گفتوگۆيه كهدا قسه يهكى ديكهش ههيه، ئاخىر من باوهرم به ئيوه هه بوو باوهرم
هه بوو! زۆر باشه، باواي... دهستتان خۆش! هه قى خۆمه هه رجيم به سه ربى به قتيقول
قسه كهى ته واو نه كرد. سهرى له بهر خۆى ناو ره بيبى بوو له چادره كه چوه دهرى.

وهك كويز بهر پيگادا ده رۆيشت ليوه كانى خۆى ده گهزى تاكو وهك سهگ لوورهى ليوه
نيه، لهوى والى ديت ژاراسباى و چار زهلامى ديكه، جلويه رگى گرانبه هايان له بهردا بوو
ورده ورده بهر پيگادا ده رۆيشتن و رپيگايان لپيريسوو به خۆنازين و به دەم قسه كردنه وه
تيپه رين.. ژاراسباى گوپى به سهلامى به قتيقول نه دا. تاسه ريشى بو نه له قاندا! ئيدى ئەمه
خلوو پيسى بوو.. ئەمهى ديكهى بيشهرمى بوو!..

به قتيقول بۆ يه كه مين جار سه رى پشتى ژاراسباى كردو ددانه كانى له چيره وه برد.

راسپيردا و هات و بانگى كرد تا گوپى له دادنامهى بگرى. به قتيقول به دواى
راسپاردراوه كهدا رۆيشت دادوهران حوكيمان له سه ردا كه به رانه ر پينج ئەسه كهى گۆزين.
به پيى ياسا پينج ئەسپ له تۆله بداو. سه ره راي ئەمه به تاوانى دزى سى سالان زيندانى
بكرى.

(٨)

دوو سواری چاپوك تاوانبار كراويان هيناده ره وه. له بيا باندا شوينى وانه بوو و په نجه رهى
شيشه رايه لى تيدابى، عادهت نه بوو زهلام چه پس بكن. له بهر ئەمه پيش نه وهى تاوانباران
ره وانهى شار بكن. بۆ دلتيايى له وهى كه تاوانبار راناكا پينه كانيان به كۆت و زنجيريك
ده به سته وه كه هه ر پيوه نديكى قفلينكى گه ره وه سه نگينى پيوه بوو.

له سه ره تادا به قتيقول وا ده سته پاچه بسوو بۆ خۆشى نه يد زانى بۆ كو پيى ده بن سه رى
سواره كانى ده كردو بهم گيژوو و رپه بى رى ليده كرد وه. چ بپه زن... سه هره چ پووخه
زه لامينكى مه ره مردون...

یه کیتک له سواره کان وتی: لیتره بوهسته. شهویدیکه رویشت و زنجیره ژهنگاوییه سورهلگه پراوه کانی هیناو سهیری پییه کانی بهقتیقولی ده کردو زنجیره کانی له ناو دهستاندا ده سوورپاند شهو ساکه بهقتیقول نه فریناری پالیکی وای پیوهنا به زجهت توانی خوئی له سهر پییان بگریته شهو و کۆت و زنجیر له دهستی بهر بووهو زرنکه زرنگی دم به سکا لایان لی بهرزبووهو. سواره کهی دیکه به چوست و چالاکگی گیسکۆله ناسا، بۆلای براده کهی راپه ری.

بهقتیقول به رهو شهسپه کهی چوو و خوئی هه لدایه سهر زین و به چوار ناله له سهره خو به نیوان چادره کاندای رویشت و له دلای خویدا ده یگوت: "مالئاوایی له هه موو شتیک ده که م... " سواره کان چه کدار نه بوون و مه گهر ده توانرا به که مته رخه میان له قه لیم بدن. کاتی بارمته چی به ناوو دهنگ له دهستیان هه لات و سواری شهسپ بوو. دوور کهوته شهو شهوان دادو هاواریان لی بهرزبووهو:

- شهها... شههای؟ بو کوی ده چی؟ بیگرن هه لات.. بیگرن رویشت!..

دهستگیر کردنی قهوزاق له بیاباندا وه که شهویه به دوای بادا بگه ری تاکو سواره کان به دادو فیغانه شهو خهریک بوون، شهو له دیوی شهو گرده ناو ابوو که دپیه کهی له دامه ندا بوو و بو دیوه کهی دیکه شوپ بووهو.. لهو ناقاره دوور کهوته شهو؟ به قوولایی دۆلکی به رده لان و پر پیچ و په نادا چه خواری.. له مله چیاکاندا وون بوو.

نایا دیسان ده توانی شهو که سانه تاوانبار کهن که به تاقیبی داچوو بوون بلین بوچی شوون پییان ونکرده؟ خو مرۆف سهگ نییه.. والی بی سوود تووره ده بوو، دادوهران له به لاش جوینیان ده داو گه فیان لهو که مته رخه مانه ده کرد که تاوانباریان له دهست هه لاتبوو، هه ره شهیان لیده کردن که ده یانده نه دهست جندرمه. درنده ی سوور رویشت. به ناچاری بو باهشی شهو ژیانه رویشت که هه میشه له دهستیدا هه لدهات و لیی دوور ده کهوته شهو، گه رانه ویشی نییه.. رویشت.

بهقتیقول له هیچ جینگایه کدا نه وه ستاو یه کسهر به رهو مال شهو لیخوری و قتشه به بی قسه تیگه یشت چی رویداوه ده موده ست به بی فنگه فنگ. لشمه لشمه دهستی کرد ناماده کردنی جلوه رگی گهرم بو بهقتیقول.

بهقتیقول به خیرایی شهسپکی شی زین کرد، لیتره به دواوه شهو شهسپه ده بیته تاکه دۆستی خو شه ویستی تفهنگه چه خماخیه پر گولله کهی له شان کرد، شهو ده مانچه یه ی که

هاوین هه‌ئیده گرت خستیه بهرکه مه‌ریه‌وه. چونکه ئیتر وه‌زعه که گالته‌ی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرا.. چوو نه‌او به‌رده پشه‌کانی ئه‌و ده‌ور به‌ره، له‌ویدا دوا مه‌ری خو‌ی سه‌رپری. به‌خیرایی که‌و‌لی کردو نیوه‌ی گوشته‌که‌ی بۆمال و منداله‌که‌ی به‌جیه‌پشت و نیوه‌که‌ی دیکه‌شی بۆخو‌ی له‌ کیسه‌ی ناخنی.

پاش نیوه‌پو‌ی ئه‌و پو‌ژه. له‌ تاریکی ئیواره‌دا قتشه ئارده هه‌رزنی بۆ هیناوه‌و ئه‌ویش گوشته‌که‌ی دایه قتشه و سه‌ره‌پای ئه‌و جله‌وی ئه‌سپینکی که‌حیلی قه‌له‌ویشی به‌ده‌سته‌وه گرت. ما‌ئ ئاواپیه‌که‌یان کورت بوو. به‌قتیقول ما‌ئ و خیزانه‌که‌ی به‌ خواسپاردو به‌ قتشه‌ی نه‌گوت که‌ینی دپته‌وه و له‌ژیر بایی ره‌شی شه‌ودا ونبوو. قتشه لی‌ره‌ش نه‌گریا ته‌نیا به‌ لینه‌ وشکه‌کانی به‌سه‌ختی ئه‌م قسانه‌ی به‌ده‌مدا داها‌ت:

- ئه‌ی ژاراسبای زۆل و دوو روو! خواپه ژنی تۆش بۆ ئه‌م شوینه‌ت به‌رپکا‌که‌ پیاوه‌که‌ی من سه‌ری بۆ هه‌لگرت. خواپه ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر من و مندالم داها‌ت به‌سه‌ر تۆو منداله‌کان‌ت دابی... باوه‌رینکی ته‌واوی به‌مه‌ بوو که‌ ئه‌م ته‌له‌که‌بازه خو‌یرپه نامه‌رده له‌ چنگی ئه‌م توک و نرایه‌ پرزگاری نابێ. سه‌رپینکی ئاسمانی تاریک و بی‌ئه‌ستیره‌ی کردو نالایه‌وه‌و سه‌نگ و مه‌مکی به‌رانبه‌ر ئاسمان کرده‌وه. له‌ هه‌مان شه‌ودا پیاوه‌کانی والی پزانه‌ مائی به‌قتیقوله‌وه. والی هیچ سه‌روسوراغینکی له‌ قتشه چنگ نه‌که‌وت. قتشه به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌کی ده‌ستکرده‌وه وتی:

- به‌یانی بۆلای ئیوه‌ها‌ت. مه‌گه‌ر شتی‌ک روویداوه؟ به‌لام چاوه‌کانی له‌ ناو‌رق و سه‌ره‌که‌شیدا ده‌ده‌روشانه‌وه.. دوو هه‌فته رابوو‌رد ژاراسبای کیچی که‌وتبووه که‌وله‌وه له‌ ئه‌رزو ئاسمان به‌ دوایدا ده‌گه‌را. به‌ده‌ردی کابرا گوته‌نی ژاراسبای به‌چرا لیبی ده‌گه‌را.

ده‌سوار شه‌و و پو‌ژ بیدا‌به‌زین به‌ هه‌موو چیاکاندا له‌ پو‌ژه‌لانه‌وه بۆ پو‌ژئاواو له‌سه‌ر و بۆخوارو ده‌گه‌ران. ده‌یانزانی له‌ بورگن و چلکار ناتوان به‌ ئاسانی به‌قتیقول بدۆزنه‌وه‌و ناگیری ئه‌و به‌ ئاسانی ده‌ستگیرنابێ. له‌به‌ره‌مه‌ ژاراسبای هه‌ولیدا به‌ته‌له‌ی برسیه‌تی بیگری.

پیاوانی والی به‌نۆبه‌ خو‌یان و ئه‌سه‌په‌کانیان ده‌گۆران ئیشک گریان ده‌کرد له‌ناو دۆل و چیاکان له‌ گوند و هه‌واران به‌ دوا‌ی به‌قتیقولی ئه‌شقیادا ده‌گه‌ران. هه‌موو شو‌ینیکیان به‌ بۆسه‌وو‌قه‌راول چینیوو تاپشویکی ره‌حه‌ت به‌ ئه‌شقیانه‌ده‌ن و ئه‌سپی بیره‌تینن و شه‌که‌تی بکه‌ن. خو‌یشی له‌ ده‌ست سو‌راغ و به‌دوا‌گه‌راندا دفکی داوه. هه‌ته‌په‌شی چوو. تا به‌م شیوه

دهستگيري كهن پارچييه به ناويانگه كاني كه كون و كاژيري شاخ و داخيان يهك يهك پيډه زاني. ئه و نه فوراته ناقولايانه ي كهوا له تاريكي شه ودا شتيان ده بيني و دهياتواني به بهرچاوي مهري ترسنوكدا برژن به بي ئه وه ي بهيلن بترسي. ئه محوره زه لامانه به دواي به قتيقولدا ده گه ران.

به قتيقول وهك دوو كهل كه له تاريكي دا ناينري، له چنگيان هه لده هات، به لام زوري له لا دژوار بوو.

تارمايي سه سروره هينه ري زيندان. تارمايي بي چاو و گويي به ددانه بهردينه بي سه رو بنه كاني. وهك ئه هريمه ن پي به پي ههنگاو به ههنگاو به دوايدا ده گه ران. به قتيقول سه يري دواوي كردو دهستي نزاو پارانه وي بو خوا پان كرده وه:

- خوايه رهحم ييبكه... له هانام وهره!

دوژمن وهك پيره ژني دلره قسي جادوو كه ري ناو حه كايه تان كه سواري وشتر يكي خو شپروه بووه به دواي (قولامرگن) ي پارچي به ناويانگدا ده گه را، به وپهري سه مر سه ختي و تينوه تي به دوايه وه بوو. جاريكيان ئه شقيا له خهويدا دهيديت كه ئاگري جهنگه ل وهك ديوار يكي يهك پارچه سوزاغي ده كاو يان سيلاوي گر شه وه لچوو شين و تاريكه كاني وورده وورده به دوايدا ده هاتن، له ناو شه لائي ئاره قه يان به دم له رزه وه له خه و راده چه ني جاريك ئه م ديمه نانه ي له بيديدا ده هاتنه بهرچاوي به قتيقول كاتي وا هه بوو كه ئه وه خه و و بيدياري ليك جيانه ده كرده وه وهك يه كيك باوه ري به ئه فسانه بي تفي له دواي خوي روو ده كرد. تا ئه فسانه و خه يالات له خوي دوور بكاته وه وه خوي له چرنووكي ناديا ري ئه هريمه ن ده ربا زبكا.

به سه رهاتيكي وا هاته پيشه وه كه ئه سه په كه به قتيقولي له بار يكي بورانه وه و بي هوشيدا له دست سوراغ كه ران ده ربا زكرد، جيي خو شبه ختيه. كه سواره هه تا له كاتي بي هوشيشدا له سه ر زين بهر نايبته وه، وه ختي به قتيقول به هوش خوي ده هاته وه سوپاسي به ختو چاره نووسي ده كرد كه هاو ري به كي واي به نسيب كرده وه، به وپهري تووره بيه وه له ژير ليواندا ده يگوت:

- خوم ناده مه دست... به زيندوويي خوم ناده مه دست.. له سه ر زيندا ده مر م.. گيانم به دست خوا ده سپيرم نايدمه ده دست باي.. له ته لاتيكي هه زار بهر هه زاردا هه لديريم باشته نهك بكه مه قورگي زينداني تاريكه وه... وه لي زياتر له پيويست ناو ميدي دهستي ليده ستاندوو وهك ئه سپينك كه وتيبتته ناو كه مهنده وه، ده پيرماند.

دره‌نگ یا زوو ده‌ست‌گیری ده‌کهن و ئەم ورگه ستووره چارچنۆکه پى ى ده‌خه‌نه كۆت و زنجیره‌وه. نه‌یده‌ويست بمرى.. له‌ناخيه‌وه له‌هه‌موو ده‌ماره‌كانى له‌شه‌وه لاوازو شه‌كه‌ت و نه‌خۆشه‌كه‌ى خويى گه‌رم فېكه‌ى ده‌کرد، كاتى كه له رۆخ ئاگردانه ناچيزو كه‌م گرگه‌ى داده‌نيشت. وه‌ك گورك له شه‌وى ساردو مانگه‌شه‌ودا لموزى به‌ره‌و گابه‌رده بلنده‌كان به‌رزده‌كرده‌وه ده‌يووت:

- ژاراسباى هۆ ژاراسباى، تىي مه‌په‌رينه له‌تامى مه‌به‌ده‌ر.. و ده‌نگى وردو له‌سه‌ره‌خۆى ئەم وشانه له‌نيوان به‌رده‌كان پىچى ده‌خواردوه.

ژاراسباى زىنى بو ئەوه ده‌چوو كه له گونده هه‌ژارانشينه‌كاندا خۆش و په‌فتارى له‌گه‌لدا ده‌كهن. هه‌ندى‌كيان ده‌يشارنه‌وهو دالده‌ى ده‌ده‌ن و هه‌ندى‌ك داده‌يكهن خۆراكى ده‌ده‌نى. له‌به‌ر ئەمه په‌يك و قاسيدى بو به‌حس و خواسى موچركاوى له‌بارى ئەم يارۆيه بو هه‌موو شويينىك نارد:

- تا ئەم ئەشقيايه له‌نيوانماندا بيمىي هيج كه‌سيك سه‌رودلى په‌حەت و ئارام به‌خۆيه‌وه نايينى. نه‌بادا تاقى جندرمەن له‌ شاره‌وه به‌سه‌ر رابگه‌ن... ئەو كاته هه‌ناسه‌ى خۆشى هه‌لئاكيشن. پيران ئالەو فيغان و ژنان و مندالان گريان و شيوه‌ن ده‌كهن. به‌لام كار له‌ كار ده‌ترازى له‌ هه‌مان كاتدا ژاراسباى زه‌لامى جىي متمانه‌ى خۆى بو‌لاى ريش سپى ده‌سه‌لاتدارو خاوه‌ن عىل و عه‌شيره‌ته‌كان نارد. تا ئەوان ده‌ستوه‌ ئه‌ژۆدانه‌نيشتن ئەم مه‌كربازه. ترسنۆك و بيباكان دل نهرم و دل په‌قانى له‌يه‌ك كاتدا وروژاند هارى كردن له ئاسماندا شه‌هينى و له‌سه‌ر زه‌وى تاژى تىپه‌ردا.

به‌قتيقول جاريك له‌ دالده‌و په‌نابان له‌ خواردن و خۆراك بيبه‌ش بوو. هه‌فته‌يه‌كى به‌سه‌رنه‌چوو ئەو وه‌كو ورجيكي ليتهات كه كه‌وتبيته ناو ئەلقه‌ى كه له‌ كۆمه‌ى تاژيانه‌وه.

كه‌وته ناو ده‌روونى بازنه‌يه‌كه‌وه له‌ هه‌موو لايه‌كه‌وه به‌ دوژمن ته‌نرابوو. تا لوتكه‌ و شويته‌ چۆل و هۆله‌كانى ناو كيوه‌كانيش جىي دلنابى و پشت پىبه‌ستن نه‌بوون.

گووى بيسست بوو كه ژاراسباى فيلباز به‌چ درۆو ده‌له‌سه‌يه‌ك هه‌تره‌شى خه‌لكى برده‌وه، دادوه‌رى له‌ ئەزموونىكى زۆره‌وه دروست كراوه ليره‌ به‌دواوه نابى ئيدى له‌هيج كه‌سيك دلنيا بووبا. يه‌كيكى له‌ مالى خۆى ده‌رده‌کرد. يه‌كيكى تر خۆ هه‌لده‌هات. سىيمه‌ ده‌تگرى و ده‌تداته‌ ده‌ست و يان له‌ترسى گيانى خۆى ده‌تكوژى.

به قتيقول بۆ دواچار له شهوئىكى باراناويدا بيغايهت ماندوو شه كهت ببوو، له گهـ
كۆمه لىك خه لكدا له ژير دهواری مالىك شه شهوئى به سه برردو شه رووداوه له گونديكى
چيایی. لهو شوئينهى كه رووبارى شيـت و به خوړو كه فاوى و پر گيژه لولو لكهـى (تلغار)ى لىـوه
ههـ لده قوئى. له ژير شهـره چادريكى ههـ ژارانـهـى دوور له وانى ترو له پهـناى بهـردى كهـوه
ههـ لدرابوو. روويدا له ههـ وهـ لى شهـوه هاته بهـرچاوان كه لهـو مالهـودا وهـ زعه كه باش نييه وهـك
جارى جاران نييه. هـيچ وهـ فاو براده راتيهـك له نيواندا نييه. بهـ گرژى روو ترشيهـوه پيشـوازيان
له بهـ قتيقول كرد تهـ ماشاى قاچ و قوـل و سهـرو سهـ كوـتـيان دهـ كرد. . دهـ تـگوت ماريـك بهـ
دواوهـى خشيوهـته مالىانهـوه. شهـوه درهـنگانى بۆ ماوهـيهـكى زۆر بۆـله بۆـلى نارحهـتى و خانهـ
خۆيى بهـرگويى دهـ كهـوت و گوايهـ دهـيانويست شهـم نيازو نهـيـنييهـشى لىـبشارنهـوه. وهـختى
خانهـخۆيى بيـدهـنگ بوون. شهـوه نهـنووست سهـعائىـك كوـتـكه خهـو برديـهـوه پشتى كه لهـ
هـيلاكيان زريـكه زريـكى بوو. راسـتى كـردهـوه و بۆ بهـرهـبهـيان ماوهـيهـكى زۆرى مابوو شهـو
ههـ لساو بهـبى شهـوهى دهـنگىـكى لىـوهـبى يا موويـىـك لهـ سهـرى يهـ كىـك بهـئاگايـتى. له ژير دهـوار
هاتهـ دهـروه. شهـسپهـ كهـ حىلى كهـ بهـراوهـستانهـوه بهـخهـويـكى قوئـدا چوو بوو، زينـ كردو
كهـوتـهـرى و بهـديقهـت ريـنگاى سهـح كرد. تا بزانىـى كهـس ناگاداره يان نا. بهـشهـرم و
دلگيرىـكهـوه رۆيشـت بهـلام هـيچ قينىـكى لهـ دلدا نهـبوو شوكرانهـى خواى دهـوى كهـ سهـرى
ريـگيان لىـنهـگرت.

به قتيقول له (بورگن) دۆستىـكى ههـبوو — كه لادىـهـكى بهـسالـچووى ئاخـر شهـرى
رووسى بوو و تابلـى پىـاوئىـكى بهـوهـج و ئازابوو سىـ سالـ پىـش ئىـستا وهـختى كهـوا هـيشـتا
بهـ قتيقول خزهـ تـكـارى سهـلمان بوو. لهـ سهـردهـمى بارمهـوه بارمهـه هـيـناندا. بهـرىـكهـوت يهـ كيان
ناسى و لىـك نزيـك بوونهـوه و زۆرىـونه برادهـرى يهـك و دۆستايهـتيان خوـش بوو. شهـم دىـهاتيهـ
بىـ وىـنه بهـ جهـرگ بوو. دژى يهـ كىـك لهـ دهـسهـلاتـدارنى گهـورهـى شار راسـتبـوهـوه. كاـبراي
دهـسهـلاتـدار لادىـيهـى لهـ زينـدان نا. ههـرچهـنده شهـويش وهـك سهـرۆكهـى روس بوو. لادىـيهـ
روسهـكه سالىـك لهـ زينـدان پالى لىـدايهـوه شهـو ماوهـيهـى شهـو زينـدانى بوو بهـ قتيقول شهـوهـنده
تواناى ههـبوو و لهـ دهـستى هات. گوـشت و نان و ههـرشـتىـكى لهـ دهـستى بهـهاتـبـايهـ بۆـمال و
منـدالهـكهـى دهـبرد. جوتـيارهـى روس گهـراوه ناو مال و منـدالىـى خۆى. ههـرچهـندهـى پاسهـوانانى
زينـدان زۆر ئازاريان داـبوو. لهـ گهـل شهـوهـشدا بهـزهـردهـخهـنهـوه باسى سهـرو سهـربردهـى ژيانى نىـو
زينـدانى خۆى دهـگيرـاوه. بهـ قتيقول موچـركى پىـدا دهـهات و مووى سهـرى گرژ رادهـوهـستا.

به قتيقول پاش دادوهری و موحاکمه کاری و مالتاوايي کردن له ژن و مندالته کانی خوئی
له سه ره تادا هاته مائی ثم لادییییه روسو بیچه نندو چون پیش هه موو شتیك هه ر گولله و
فیشه کیکی که بو رژی ته نگاونهی حشاردابوو له ژیر خاکی ده رهیناو دایه به قتیقول. نه و
دوستیکی گیانی به گیانییه. له جه ندرمان نه ده ترسا. به لام نه و ناوچه یه کی دووره ده دست
له ده شتیکی کراوه بهر گوشاددا له شوینیکی قه له بالغدا ده ژیا.

به قتیقول په نایه کی دیکه شی هه بوو. ثم په نایه له لای خواره وی روبری (تلغار)
دابوو، له روخ ناوچه یه کی به ره ده لان. که مائی گوندییه کی هه ژارو نه دار بوو ناوی قاتوبای
بوو. به قتیقول له هه موو شوینیك زیاتر بو ثم ماله ده هات و هه میشه به ناسوود هییه وه
لیی ده حه سایه وه. دواي دوور که وتنه وه له باوه شی مال و مندالته که ی، روخ شاگردانی مائی
قاتوبای نزیکترین و گهر مترین باوه ش و په نا بوو بوی. به قتیقول به نیازی ته ویی که وته ریگا
تا سه ره تاتکه یه ک بکاو، دواي دلنیا بوون سه ریکیان لییدا و ته گهر به چایی میوانداریان کرد.
به چای داغ خوئی گهرم بکاته وه. ته گهر دهنک و باسینکیان گیرایه وه. بزانی له و ده ور به ره
چی هیه و چی نییه و نه سپه که ی له ته ویله ییکی تیمار بکاو ده مه ده می پاش نیوره ژ له گهل
تارمایی نیواره به ره و که ژو کیو ملی ریگا بگری. نه و به که نار لیپه وار یکی دار کاژ. که له
ته لانیکی به ره ده لان سه ری بهر ز کرد بو وه. به پاریزه وه هات و چای به ده ره بردا گیرا.

رووباری تلغار له خواره وه وه ک شیت و هار خرۆشابوو ناو دۆله که ی پر له هاژو هوژ
کرد بوو. واپنده چوو له نزیك مائی قاتوبای هیچ بیگانه یه ک نییه و نه سپی زینکراو به بهر چاو
ناکه ون، به قتیقول به ماته ماته له ماله که نزیك بو وه. دابه زی و نه سپه که ی به سته وه چوو
ژووری.

قاتوبای له گهل ژن و دوو مندالته که ییدا، هه ر چواریان به بیچه وانهی خزم و که س و
هاوتیره کانی خوئی که به در یژایی سال ژیانان به کۆچهری ده برده سه ر، ژیانیکی نیشته جی
ده ژیان. نه وان که م واده بوو زور به ریکه وت توشی یه ک ده بوون. قاتوبای هاوین خه ریکی
ده غلغودان بوو. زستانان خه ریکی به ختوکردن و دا کردن و تیمار کردنی ولاغ و
مهرومالاته که ی بوو مهرومالاتی نه و له نه سپیک و چهند کاور و بزیتک پیک هاتبوو و ثم
دیها تیه ده ست کورته به مهنده قیاتی ده کرد. سه ره دای ته مانه ش راوشکاری شی ده کرد. نه و
له نانه وه ی داو و توژ و ته له دا وه ستابوو نیچیری گه وره ی به گولله راوده کرد. له مه شدا
نانیکی چنگ ده که وت. قاتوبای خو شه ویستی که ی به تینی له گهل راوشکاردا په یدا کرد.

به قتيقول گولله گرانبه هايه کاني له گهل دابهش ده کرد. خوځشي هه زى ده کرد به دواى شه و نيچيرانه دا برپا که خه لکى دیکه شون پييان پي هله شه ده گيراو، تا له دوروه به گولله بيسمى راو شه خوځشه ويستيه بو، که شهوانى پيکه وه گري ده دا.

که به قتيقول چووه ژوروه هه رچوار کهس له ماله وه بوون. قاتوباي تفهنگه کهى پاک ده کرده وه. ژنه که شى گوځشتى که له کيوى سوور ده کرده وه. تا بيکاته قاورمه منداله کان له روځ ناگردان، له تهنشت يهک دانيشتبون و چاوه رپي شپو بوون. چايه کى به له زهت له و چايانهى که شه هه زى لیده کرد. له سه ر ناگردا خوځشي ده خوارد.

ته مهنى قاتوباي له په نجاسان تيپه رپوه وه له ريشه بچووه که کهى تاله داوى سپى ده بينرا. به لام سه ر کولمه کاني وهک جحيلان له سوريان ده بريقانه وه کابرايه کى گوځستن. دلخوش و ناكار جوانه ژنه کهى باله به رزيه کى چوارشانهى سپى و تهنک و کولم سووره. ده موچاوو نه ندامى درشت و به هيژى. زياتر له پياو ده چي. به لام وهک کوچيکى مندالكار بيان پيره ژنيکى دلناسک. خيړخوازو ساده دل و ميهره بانه. له راستيدا روځى پيشيانان شه دوو که سهى بو شادمانى و خوځشه ختى ليک نزيک کردو شه وه! منداله کانيشيان کتومت به دايه بابيهان ده چن. دوو کورى بينازوفيز. تيروته سهل. روځخوش و بيدوره سه ر ده موده ست چايه کيان بو تيکرد. پاشان گوځشتيان له به رده مداناو قسهى له سه ر نييه که شه ونخوونيان به ديار شه شقياوه کيشاو به دريژاى شه و نوبه تيان لينگرت... وهک بلپى له مالى خوځى دانيشتوه له ده ستى خوځيانه وه خوځاکى وه رگرتوه. گهرمى بوته وه و تير بووه.

به قتيقول له ته نيابيدا سه ر مابه ستبووى، نه رم و شل بسووه گيانپکى هاته وه بهر، هاته هه وشه له سه په زه رده کهى خوځى نزيک بووه وه. که له خاموشى و بيدهنگى شه ودا خه ريکى ثاليک خواردن بوو. چوو ده ستى له ملى شه سه په کهى کردو تا قنه ده ريک به م حاله ماوه. دلنى ته نگ بسو، سميله تيژه کاني به له رزو رقيکه وه جوى. قاتوباي ژنه کهى به چيروک و به سه رهاتى به قتيقوليان ده زانى. به لام له ده مى شه وه ويان بيستبوو زياتر له مه ناگدارى شتى دیکه نه بوون قاتوباي بو هيچ شوينيك به ميوانى نه ده چوو، به بى نيش و کار له گوندان نه ده گه را. گوځى له قسه و قسه لوکى خه لکى نه ده گرت و به بيستنى تومهت و قسهى پاش مله دلنى خوځى ته نگ نه ده کرد، زا هيرن شه م پياوه چاکه نه يده زانى دالده دان و هواندنه وهى شه ته شقيايه چه ند گران له سه رى ده وه ستى و خوځى تووشى چ ترس و

هه‌لته‌نگوڤتنيڤيكي زۆر ده‌كا. ئايا هەر له‌بەر ئەمە نيبه‌ كه قاتوباي تا ئەم راده‌يه بيباك و بيبه‌روايه؟ له بيبه‌به‌ران كه‌شكه‌كه سه‌له‌وات؟

به‌قتيقول چه‌ند شه‌وييكي ساردى سه‌ر له‌ پايى له‌ مالى قاتوباي به‌ري‌كرد. به‌تاريكي ده‌هات و به‌تاريكي ده‌رؤيشت. نه‌وه‌كو به‌نا نه‌نقه‌ست ئەم مرؤشه به‌رؤيو پياو چاكه تووشى كيچه‌لئيك بكا. برشتيكي ده‌هاته‌وه‌به‌ره‌هيزو گوڤيكي تازوه ده‌رؤيشت و به‌ده‌ست به‌تالي نه‌ده‌هاته‌وه مالى قاتوباي.. نيچيريكي له‌گه‌ل خويدا ده‌هينا دره‌نگ وه‌ختانى كاتى شيوان داده‌نيشتن و قاتوباي ده‌يگوت:

- نه‌ك ئيمه يارمه‌تى توۆ ده‌ده‌يين، به‌لكه توۆ كوومه‌كى ئيمه ده‌كه‌يت له‌سه‌رئه‌مه‌شه‌وه ده‌لئيم، خوا پشتيوانى بيكه‌سانه! به‌قتيقول بيري كرده‌وه: "ئه‌گه‌ر ئەم پياوه ناچاربكري من بداته ده‌ست لينگه‌رى.. لينگه‌رى. باهداته ده‌ست.. " جارتيكيان له‌به‌ره‌بيري به‌يانيدا به‌ده‌م بيري‌كرده‌وه وتى:

- من بيستمه گوايه له‌ناوچه‌ي ئيمه زه‌لامى ترسناك، مرؤشى به‌دخوله هات و چودان ئينسان نيبه، شه‌يتانه؟.. والى فرمانى داوه هه‌ر كه‌سيك له‌ خوابترسى ده‌بى ئەم به‌دكاره بگري و ده‌ستگيري بكا. قه‌ده‌ريك پيش ئيستا تا‌قمه‌سوارتيك هه‌ليان كوتايه سه‌ر گونديكي ئەم خواره‌وانه له‌وه ده‌گه‌ران.... و قاتوباي به‌زه‌رده‌خه‌نه‌يه كه‌وه كوئايى به‌ قسه‌كانى خوي هينا: كورم ناكا ئەم شه‌يتانه توۆ بيت؟

- به‌قتيقول تيگه‌يشت ده‌بى پروا.

ده‌م‌وده‌ست ئەسپه كه‌حيلي زين كردو به‌درؤيايى تلغار كه‌وته رڤگا خوڤه‌يه‌كى خه‌فه‌وه له‌ره‌دارى رووباره‌كه‌فاويه‌كه له‌ دووره‌وه ده‌هاته گوي له‌ نزيكيه‌وه جوڤ و خرؤشى ساردى ئاو مرؤفى ده‌حه‌په‌ساند: له‌وه ئاوه سه‌وزه‌ي كه به ئاوه‌رؤيه‌كى تيژوتيك نه‌نگ‌ژاودا تيده‌په‌ري سارديه‌كى له‌وره به‌ده‌رو ترسناكى ليه‌له‌ده‌كا به‌ناچارى له‌ رۆخ ئاوه‌كه ده‌رؤي. به‌لام واديتسه به‌رچاو كه له‌م شوينه‌دا ماريكي بيته‌ژمار به‌تۆپه‌لى گه‌وره گه‌وره ليك ئالان و خويان پف داوه گينگل ده‌دن و به‌تيك ئالان و پييك چه‌پاسانه‌وه يه‌كدي ده‌خنكيستن و كه‌فيكي سپى بيته‌ندازه وه‌ك به‌فر كلؤگرمت گرمت له‌ ده‌مه‌وه دريژن، ده‌ليسى شه‌پۆل نيبه، به‌لكه هه‌زاران گيانه‌وه‌رى درنده‌نه. ترسيكي دالداخوڤين و هاش و هوش‌ييكي گوي كاسكه‌ر له‌ناو ئاوه‌رؤي تيژي رووباره‌كه به‌په‌له ده‌رؤن و تۆپه‌ل تۆپه‌ل به‌سه‌ريه‌كدا كوۆده‌بنه‌وه.

به قتيقول ئەسپەكەي لە دۆلايەكەي تەنگ و تاريك لە هەرواژي تافگەيەكەي گەورەو راگرت و دەستی كرده به تەماشاكردن وەك بلیتی رووبارەكەي دەپيوا تلغار لە هاویناندا پڕ ئاوترە. بەلام ئیستا لە ناخە لیوێ پایزیش كەمی نەكردووە بیهوودە دەجۆشاو دەخۆشا. هاژەي ناو لیڕەدا وەك ژییی كەمانیک قایم بەسترا بێ. لیژ دەبۆووە كەمیتكە لەسەرتر ئاو لەژێر بەردیكی ستوونی و مەزندا لەژێرەو دەتگوت لوتیکەو لەبەرد تراشراو. لەگەر ووی بەردین و ترسناك ئاوەكە دەرژاو كەمیتكە لە خوارتر بۆ ژێر بەردیكی دیکە. كە لە ژێرەو تراشرا بوو، كت و مت بە كوئیک تاريك و تنۆك و بیکوتایی دەچوو و سەر و ژێر دەبوو. دەتگوت كیۆك كیۆكی دیکە ئاو دەداو نەیدەتوانی تیر ئاوی بكات.

به قتيقول له پێچی راسته ڕیبه كه بۆ شوینیکی راستتر چوو، بۆناو دۆلايەكەي بچووك و كراوەتر چوو، رووبارەكە نەختی پانتربوو و تەنكاوتر بوو. بەلام لیڕەشدا خەيالی لیژايەكەي لە مێشك نەچوو بوو. دەر مەرۆك لە دیتنی ئەو شەپۆلە ساف و راست و نەرموو ڕەوانەي پێكدادەهاتن و پەلیان لیكدەكوتا دەتوت لەفڕینیکی بیکوتاییدا لەشوین خۆیاندا وشك بوونەتەو و تووشی سەرەسورە دەهات. به قتيقول بیری كردهو: "پرد لە دێیەكەي خوارەو یە بەم جۆرەش ناتوانی لە رووباریدا.." "لەم كاتە ئەسپە كەحیل لەنكاو سەری بلنكردو گوییەكانی موچ كردهو هەستی راگرت به قتيقول سەیریکی ئەو شوینەي كرد كە ئەسپەكە تێدەروانی یەكسەر دلی داخوړیا لەپشت بەرزايەكی ږوت و بیدار و بار، نزیكەي لە دوری پینج سەد هەنگاویك لە ږوخی رووبار دوو سوار هاتنە دەرەو، بەلام سوارەي ناسایی نەبوون، پەستەك تەنیا بە لاشانی چەپانەو بوو.

دیارنەبوو ماندوین ئەسپەكانیان تیروتەسەل بوو. به قتيقول تەماشاییکی داوای خۆیکرد. لەسەرەوێ بەردیکی پاندا چوار سواری دیکەي دیت. واییدەچوو یەكێکیان تەفەنگی لەشان بوو.

ئیدی بەم شیوێ، گویا چوار دەوریان گرتووە، ئەو لە كۆلانەییکی ناو غەرەبەردیك وەگیرهاتوو تلغاری یال سپی و بەرزە ئاواز ږیی بۆ چۆلەوانی و شوینە سەختەكان بەبه قتيقول ږی بوو.

بۆ خۆشاردەوێ شوینیك نەبوو. بەنیوانیاندا تێپەری؟ نەكراوەو ناکری؟ خۆی تیناگەیهن نایناسنەو. بەپاریژ وەرگرتن نەوێكو ناچار بێ لە چنگیان ڤاكا. بە گوللە ئیشی دەبینن.

دەرفەتی بیرکرنەوی نە مابوو. سواران ئەویان دیت لە رقان گێف بیونەووە دە میان بەش بوووە، کۆتیکە کانی دەستیان با دەداو بەتاو بەرەو ئەو دەهاتن. سێ سوار لە پێشەو شەش هەفتیک لە دوا هیانن. ماوەی ژمار دنیانی نییە فیکەییکی دوورودریژ هازەدی تلغاری بێ. تەنیا ئومیدیک مابوو. بەقتیقول بەبێ بیرکردنەو تەنگە کە لە کۆلی قایم کرد. دەستیکی بەکیسە چەرمەپر لە گوللە ساچمە کە بەریشتی داھینا دەمانچە شەش خۆرە کە خستە ناو باخەلیەو. بەچاوشوینیک تەنکاوە کە دیاری کرد کە ئارامتر تەنکاوتر دیار بوو. قامچەکی لە ئەسپە کەیدا بەرەو ناو رووبارە کە لێخوری.

ئەسپە کە حیل بەرەو پێشەو چوو، سەری شۆر کرد بوو وەك بلیتی دەبویست ئاو بخواتەو. لەسەرە خۆ بۆ ناو ئاوە ساردە بە خۆشە کە چوو. ئاو لە لێواریدا تا ئەژنۆی ئەسپە کە دەهات پاشان چوو نەو نەدی رووبارە کە لێردا ئاو گەیشتە بن سکی تەوژمی ئاوە کە هەلیگیبایەو خستیه سەر لاکە لە کەو لە گەل خۆی بردی. لەو کاتەو هەموو شتیک - رۆخ رووبار، چیاکان، ئاسمان - لە بەرچاوی بەقتیقولدا وە ک پەروانەییکی گەرە زۆر گەرەو رەش و سوور سەوز راست و خوارو خێچ خۆی دەنواند بەهات و هاوارەو و کەوتە ناو گێژەنە کەو. بەقتیقول خۆی بە کەفەلی ئەسپە کەو نووساندبوو دوعای دەکرد:

- خویە هاوار، بمپەرتنەو ئەو بەر، رۆحی بیواچاکان و باب و باپیران لە هانام وەرن. تەوژمی سەخت و بەتین و ئەو ئەسپە کە دەخستە ژێر ئاوە کەو دەبێتەنە دەروەو لە گەل خۆیدا دەبێردن ئاو وە کە هەزاران تۆبزو کۆتک لە گەردەن تا بنی پێی بەقتیقولیان دەکوئاو وردیان دەکرد. هەلیان دەداو لەسەر ئەسپە کەیان دەخزانەدە خوار. بەقتیقول لەتەقە لەی خۆ رزگار کردندا ماندوو سربوو خۆی بە ئەسپە کەو نووساندبوو و هەستی دەکرد ئەسپە کە لە ژێر پێیە کانیدا هەموو تواناییکی زۆرانبازی لە گەل مردندا دەکاو ئاوە کە ئەوی بە بەردی ژێر رووبارە کەدا دەکوئی و دەبیلیشان دەو ئەسپە کە لە گەل تیکرایی ئەم ناخۆشیانەدا بەرگری دەکرد. خۆی ناداتە دەست و سوارە کە خۆی دەرباز دەکا ئەگەر ئەسپە لە توانا بکەوی سوارە تیچو!

نایا قاچ و سنگی سەلامەتن؟ بەری راست و رۆحی چەپی رووبار لە کامە لایە؟ نەیدەتوانی لە هیچ شتیک بگا... دەمی سەوزو بەهەلپە لە ئاو لە بەرانبەر بەقتیقولدا کرایەووە بەناچاری خۆی لەناو دەکوئاو بە باشی دەیزانی. کە بەرە و پیری مەرگ دەچی لەناو دلی ئەو دا کە دوا توانا بە کارهێنراوو و بەهیچ جۆریک ئومیدی نەبوو. تەوژمی ئاو

چاوقانينيك ئەسپەكەى تا سنگى لە ناو ئاودەردەھيئناو سەرى دەخست و لەھيکەوہ بەقتيقول بەردىكى زلى رەش و تەرى کەوتە بەرچاود ئەم بىرەى بە مېشکدا رابورد: " ئەمە کۆتايى کارەکەيە!" ئەمە دوايى تەمەنە... کەچى نەبەبەردەکە کەوتن و نەھورد ھەپرا بوون. ئەسپەکەھيئل بە جوړيکى موعجيزە ئاسا لە پال بەردە رەشەکەدا گيرساوہ. دەتگوت لەسەريئان وەستاوہ تەوژمى ناوہ کە لەگەل بەردەکەيدا جوت کردو پالى پيئوہەناو ھەرخۆى راگرتبوو. بەقتيقول بەخەرخە تفى رۆدەکردو سەيرى دەووبەرى خۆى دەکرد. ئەى خواى بەرھەمو مېھربان! دووسى ھەنگاوى زياتر بۆ ئەوبەرى ناوہ کە نەماوہ...

بەلام ھەستىکرد. ئەسپەکەھيئل خەريکە وردە وردە لەسەر بەردە لووسەکەدا دەخۆى.

ئاو دەيبرد! ئەسپە پەغە و پرمەى بوو، ھولە رۆحى بوو. ددانە زەردەکانى نيشاندەدان بە چاوى پر لە پريشکەوہ دەيروانى، ئەو رۆژەيە کە پيى دەچن، ئاودەسەر بەردەکە بيانباو نقوميان کا. بەقتيقول بەبى ئەوہى ئاگاي لە خۆى بى ھاوارى کردو لەبىرى نەبوو چى وت - رەنگە مالتاوايى کردبى و رەنگە وتبىتى بمەخشە. لەسەر کەفەلى ئەسپەکە وەستاو پاشان قاچيکى لەسەر سەرى ئەسپەکە لە نيوان گوئيەکانى داناو خۆى ھەلدا و بە ھەموو تواناي بە گورپيکى پر لە ناوميئدى و دەست لە خۆشوشتن بەرەو کەنارەکە بازىدا... ئاودەگورز بەپيى کەوت و واى بەبرداهات: " ھەموو ھەول و کۆششەکانى بەباچوون!" لەخۆشەختى خۆيدا شەپۆلەکان ئەويان کەلاخست و بۆکەنارى ئەو بەريانبرد. يەکەمىن شت کە بەبىرى خۆى ھيئناو ئەسپەکەھيئل بوو. بەقتيقول بەنالەنال سەرى بلندکرد، بەلام لەناوتەمىيکى خويناويدا. کەبەرچاوى گرتبوو شتتکى نەدیت.

کەولەکە و رانى راستى ھەلقليشابوون، ھەموو لەشى دەتگوت لەژيەر چرپۆکى درندەدا ھەلزاربوو خوئيئان ليئدەتکا، بەلام سەر و ئيسقانەکانى ساغ بوون. تەفەنگ دەمانچە شەش خۆر و کيسە فيشەکەکەى بەسەلامەتى بۆدەرچووبوو.

بەقتيقول لەتاوژان و ئازار دەينالائند و بەخشکە خشک بە کەنارەکە ھەلگەپراو وەختى تەمە خوئيئاويە کە لەبەرچاوى رەويەوہ وەك شيت چاوى لە تلغار برى. ئەگەر تاقەتى دەبوو لە داخ و خەمان دەستى بە گريان دەکرد دەتگوت بۆ گالتە قامچيەکەى لەناودەستدامابوو وادياردەکەوى، واى بەچارە نووسراوہ لەسەر پشتى زىن بمرى. ئەسپەکەھيئلى فەوتتا دۆستەددان زەرد و چەتۆکەى بۆ شوئيئىک چوو کە ناتوانى ئيسک و پرووسکى

کۆپکریتهوه... به قتیقول بههژمهت و ددان کرۆژتنهوه سهیریکی تهوبهری رووباره کهی کرد.

نزیکهی پانزه سواریک لهوبهر له دووری رووباره که بهبی تهوهی بویرن له ئاوه که نزیك ببهوه. له سه ریشتی ئه سپه سه رکه شه کانیا نه وه به نائارامی دانیشته بوون. چ ئه سپ چ سواره کان له م دیمه نه وه حشه تناکهی که به چاوی خۆیان دیتیان چه په سا بوون. شهیتان له تلغاریداو لیتی په ریه وه!

ئه و کات به قتیقول دهسته خۆیناوییه کهی بلن دکردو له سه ره خۆ رایته کاندو به لر خه لر خیکه وه وتی:

- باشه، ئه ی ده مو دوو شیرین و خۆش رهفتار، که میکم لیا وهسته.. سه برینکم لیبگره..

(۹)

به قتیقول له شوینیکی ههزار به ههزاری چۆل و هۆل و ئاووهوا ناخۆشدا له سه ر مله ی چیا ی کاراش، کاراشدا سه رگهردان بوو. شهوان له ناو دارستانی کاژدا خۆی حه شارده دا، له ناو قۆرته به ردیکی نیو زه مه نده درکاویکاندا ئاگریکی که م گر و به چر دوو که لێ ده کردوه تا ئاو گه رم بکاو چایه کی به تام و بۆن خۆش دیمبکاو خواردنیکی سووکه له ئاماده بکا، به لام له گه ل گزنگی رۆژ له چیا به که ی ده دا. بو رۆخ رینگاکه ده هات، که وه کو داوینیکی خۆله میشی له نیوان گهردو زوورگه چۆل و دلگیره کاندای پیچ و لوولی ده خوارده وه به قتیقول چه ند شه و و رۆژان پیلووه کانی لیک نه ناو چاوه هه لزه په تاوه کانی له رینگا وه رنه گیرا و سمیله په شه کانی ده جوی جاریک بو سه رری ده هات و نزیك ده بو وه وه دوور ده که وته وه سهیری ده وریشتی خۆی ده کردو ده تگوت له شتیکی ده نورپ. جارینیکی دیکه له سه ر ریه که داده نیشته و دهستی له شه ژنوی وه رده هینا، جار جاریش له سه رسک له ملاو شه ولای ریه که وه درێژده بوو و له ناو بیر کردنه وه ی لیل و تاریکدا نوقم ده بوو و له ژیر لیتوه وه مره مرینیکی ده کرد و وه ک بالداران چاوینیکی ده نوقاندو ده تگوت تیله چاویده دا و به م حاله بیسانه وه ته ماشای رینگای ده کرد.

ده تگوت خۆله میش به سه ر به قتیقولدا باریه، په نگه ی خۆین له ده مو چاویدا نه ده بینراو ده تگوت شیله ی ژبانی تیدانه ماوه... دهسته کانی ده له رزین له نکاویک ده جوولانه وه ده تگوت

شیتیکی نادیار له نیوان په‌نجه خوارو خیچه‌کانیدا ده‌گوشی و ده‌بیلش‌ییته‌وه. هه‌ناسه‌دانی ری‌کویټک نه‌بوو. کایه‌ک له قوولایی دلپه‌وه ناخی تالی هه‌لده‌کیشا. کایه‌کی دیکه به‌لرخه‌لرخ و مشه‌وه‌شی ده‌کوخی بی‌هیزی نازاری ددها سمیله درټزه‌که‌ی که‌به‌سه‌ر لی‌وه تامیس‌که‌دارو هه‌لقرچاوه‌کانیدا له حه‌ژمه‌تی تادا شو‌رپه‌بوونه‌وه. کایه‌کی تر به‌باله‌کانی شابازیک ده‌چوون له‌سه‌ر به‌فر چرنوکی له‌لاشه‌ی رپویه‌ک نابی.

ئهو هه‌ر رۆژه‌ی له نشیوتیکه‌وه بو سه‌ر ئهو ری‌گیاه ده‌هات که به‌مله‌که‌دا تیده‌په‌ری ته‌ماشای ری‌گای ده‌کرد به‌ره‌و ئهو کویت‌ستانه ده‌گه‌راوه که له دوندی چیا‌ی به‌رزو گه‌رده‌ن که‌شی (ناسی) دابوو و له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پایز داهاتبوو ره‌نگ و شیوه‌ی کینه‌که‌ گۆرا‌بوو و به‌فری‌کی ناوه‌خت په‌له‌په‌له‌ی سپی تی‌کردبوو. به‌قتی‌قول به‌چاوه سوورپه‌لگه‌راوه‌کانیه‌وه سه‌یری چیا‌ی ده‌کرد و له‌به‌ر شه‌وقی سپی به‌فر پیل‌وه‌کانی لیک دنا، خوا شایه‌ده ئهو شتانه‌ی پی‌ی هه‌لسابوو له حه‌زو ئاره‌زوی ئهو نه‌بوو. هه‌روه‌ها بی‌شته‌ریش حه‌زی له بارمه‌ه هینان و ئه‌سپ دزین نه‌بوو. ئه‌ویان ناچار کرد به‌بی دوو دل‌ی به‌هانه هینانه‌وه ده‌ستی له ملی مه‌رگ کردو خو‌ی له‌ئای تلغاردا قیسمه‌تی وابوو سه‌ر له نوی باوه‌ش بو ژیان بکاته‌وه. هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئهو پیا‌له‌ی چاره‌نووسی خو‌ی تابنی نه‌توشیوه ناماده‌بوو لی‌ره له مله‌ی کاراش - کاراش دا دوا تنوکی بنو‌شی!

کاراش - کاراش له پی‌کدا‌چوونی سی زنجیره چیا پیک هاتوه که قولله‌کانیان به‌به‌ردی روت و قوت داپ‌شراوه قه‌دیشیان به‌دارستانی کاژ و سنه‌وه‌به‌ر پۆشراوه. ناوی سی زنجیره‌که کاراشی ئه‌سلی کاراشی ناوه‌ندو کاراشی خواروه... کینه‌ی روت و په‌ش و ماته‌مدار.. لی‌ره‌واری چر و هه‌میشه تاریک.. لی‌ردها مله پر تاتووک و زنویری رگ و دژوار، له هه‌موو لایه‌که‌دا ده‌وری پیا‌وده‌دا.. هاوینان په‌وه‌ته‌سپ و می‌گه‌له له‌مه‌ر به‌حیل‌ه‌حیل و باعه‌باع، به‌هه‌نگای ورد به‌دوایی یه‌که‌دا وه‌ک رو‌وباری له‌ویوه به‌ره‌و بورگن و چلکار به‌ره‌و و گیا‌و‌گول و له‌وه‌ری ته‌رو بری له‌خسته‌به‌ری کویت‌ستانان ده‌چن نی‌ستا ناخه‌لیوه‌ی پایز و له‌به‌ر ده‌رگای با‌وبۆران و کرپوه و زریان و هه‌ره‌سی به‌فرداین، ئه‌گه‌ر به‌ری‌که‌وت پیا‌دیه‌ک به‌مله‌دا تی‌په‌ری ئه‌سپه‌که‌ی گورج ده‌کا سه‌یری چوار ده‌وری ده‌کا‌و ره‌نگه‌ ته‌نیا ئهو گورگانه‌ بی‌نی که به‌دوای می‌گه‌له‌کان ده‌که‌ون.. ته‌نیا به‌قتی‌قول لی‌ره نه‌ده‌ر‌پ‌و‌یش‌ت ده‌یزانی که چاره‌نووسی لی‌ره‌دایه‌و چاره‌ری بوو و ته‌ماشای ری‌گای ده‌کرد.. کاراشی ناوه‌راستی هه‌لب‌ژاردبوو. به‌هه‌رچوار ده‌وری مله‌دا گه‌راو سه‌ری به‌هه‌موو کون و که‌له‌به‌ری‌کی داگرت و وه‌ک سه‌گ کینه‌که‌ی بو‌ن ده‌کردو

وهك چؤن مهلا كتيب به تهزهر دهزانن. هه موو چيايه كهى له بهر كر دبوو، ئهو له شويتيك دهگهرا، كه بتوانى له ناكاو ليوهى ههلتوقى و بچيتهوه ناو قورگى خاكه وه.. ئهو شويتيكى واى ديتهوه ريگا به دريژايى نشيوى دؤليكى بهرده لان كشابوو دهباويه رينوار بهنيو بازنهيهكى فراواندا تيبهري و له دووره وهش ههرده بينرا. ريگا كه له نزيكى غهركه وه له سهركه ته لانه وه به دريژايى ديوارىكى راست و ريك دريژ ده بؤوه ته نيا ته گهر دوو كه سيش ليره بگه يشتبانه يهك به زه همت دهياتتوانى ليك ره تبن لهو لايهى بهرانبهر ريگا. له وپهري گه ره وه له سهركه پشتى تيژى چيا سى دره ختى بؤره كان نشيوى سهركه سوپهينهر دهستى پييده كرد. بهردى سوور سوور، وهك خال ليوهى ده نواندو ههركه بزن دهياتتوانى خؤى له سهريان رابگرى.

له دامينى شه وپوه ليره وار و دارستانى تاريك و چرو زه مهنده بوو كه پياده و سواريش به ئاسانى دهياتتوانى خؤيان تيدا ههشاريدهن.

به قتيقول له گهلا سپيدهى بهيانى بهره و ملهى چيا دههات و چهنده سهعاتيك له سهريهكه دهستى به تهنى زيويين و ره شه درهخته كاندا دههيناو به دهسته درشت و زهركانى دلئى ده دانه وه دهستى به سهردا دههينان.

به پهزارهيبى و بيتوميديه وه سهيرى ئهو جيهانهى ده كرد كه تيدا ده ژيا، تاريكويهكى بؤرى ناشيرين دهم له دهم زياتر ئاسمانى پايى داده گرت هه وران مهنديلى سپى دهنده بهرزه كانيان داده پؤشى تارمايى سي به ريكي غه ماوى بالئى به سهر سيماي بهرده كانى چيادا دههينا تا سهركه له نيوه رۆ لووتكه كان گرژبوونه وه. برۆ تيك ئالؤزاوه كانيان گرژده كرد. ده تگوت ئهوانيش له شتى نارازى بوون. هه موو جييهكه بيدهنگى و خاموشى گؤرستانى پيوه ده بينرا له بهر رؤشنايى شه فهق، كه له ژيتر هه وه رهنگ ئاويه كاندا پرشنكى ده هاويشت ريگاي بهرانبهر درهخته بؤره كان وهك ئاوسايى سوور ده چؤوه و خوينايى دههاته بهرچاو له سهركه پشتى بهرده كانى ئه م لاو ئه ولادا په لهى سوور بريقهيان ده داوه.

به قتيقول له بهر خؤيه وه وتى:

- ئيستاكه وايه، لينگهري با ههروابى... و سميئه كانى خؤى دهجوى..

ههندي جار له رۆژه خو شه كان ده چووه سهركه تا پشويتيك بداو هه ناسهيهكى ئارام ههلكيشى نهختى بارى قورسى پر له ئازارى له سهركه دل لابهري له دووره وه. له باشوور له بهر تيشكى رۆژه كه جهنگهلى دار سهرو و كاژى كوستان دهديتوا. ليره وه جهنگهلا ههركه به كه فهلى ئه سپيكى به گورو هيژى بؤر دهچوو. له م جهنگهله دا، كه بوئى سهرۆكهى كيوى

لټه‌لده‌ستا. به‌قتيقول به‌خوځى و ټهو ټه‌سپه‌ى كه له (باى) يه‌كانى پيښوى دزيبوى، خوځى
 حه‌شاردابوو له‌و شوينده‌ى ټه‌ونده‌ برسى بوو به‌ بوځنى جه‌نگه‌له‌كه‌ حال و بائى تيكچووبوو. ټهم
 پروداوه پيښ ساليك ته‌واو پرويدا هه‌مان سالى كه له‌سه‌ره‌تادا زور ناسان و سالى پر سانه‌وى
 ټهو بوو، سالى پار بيكهم و زيار ده‌هاته به‌رچاو له‌لاى ديكه‌دا زنجيره چيائى (نازار) سه‌رى بو
 كه‌شكه‌شاني فه‌لك برديوو مله‌ى له‌پاله‌ خوځى نابوو له هه‌ناسه‌ى باى ساردى ده‌پاراست
 سه‌رپشته‌تيژه شين و به‌له‌كه‌كه‌ى وه‌ك شاده‌ماری ده‌ستى جووتيارى‌كى ره‌نجدهر، كه له ناو
 عه‌ره‌ق ره‌شدا گه‌رپاي، هه‌لپه‌مابوو له‌سه‌ر چيائى (نازار) يشدا داركاڅى سه‌د ساله‌ى زه‌ردو
 سوورباو وسنه‌ويه‌رى سه‌وزو ره‌ش پاليان به‌يه‌ك دابوو سه‌ريان بو ناسمان برديوو، له‌هه‌ندى
 شويندا دره‌خته‌كان ريشه‌كيش بيوون و سه‌ريان بو ناسمان برديوو، له هه‌ندى شويندا دره‌خته‌كان
 ريشه‌كيش بيوون و كه‌وتبونه سه‌رزه‌وى، سه‌ريان به‌ر قولله‌ى شاخ كه‌وتوه‌ لق و پوڅ قه‌ده
 ټه‌ستورو ره‌گه پر له گرى گه‌وره‌كانيان، كه له رمانى تات و غه‌ره به‌رده‌كاندا شكاو و پارچه
 بيوون ټيسكه په‌يكه‌رى پاله‌واينى‌كى له‌به‌رچاو دروست ده‌کرد، كه له رڅوگاريكى راپرده‌وه
 ره‌ش هه‌لگه‌راوه، كه‌وتوته سه‌ر زه‌وى ده‌رڅى و له‌ژبويه‌وه شتيك ناروى.

به‌لام له‌سه‌روه، له‌هه‌روازى زنجيره چياو له‌ناو هه‌وراندا لوتكه‌ى (ټوژار) به‌خوځى و به‌فرى
 تازه له‌سه‌ر كه‌توى به‌ شه‌خته‌و به‌سته‌له‌كى هه‌ميشه ده‌ره‌وشاوه، سه‌رى سپى و به‌سال‌اچووو
 كه‌به‌نه‌فانه‌ى ټوژار — سه‌رسه‌خت — ناو‌نراوه.

ټوژار شه‌وانه به‌ناشكرا رووناكيبه‌كى سپى لټوه هه‌لده‌ستاو جارى وا هه‌بوو به‌قتيقول واى
 به‌بيرداده‌هات، كه ټوژار به سيمه مه‌زنه‌شكو داره‌كه‌ى ټه‌وى بو ټيره، بو ټهم به‌رزاييه ترسناك
 بو ټهو شوينده‌ى كه هيج به‌زه‌يبه‌كى ټيدا نابيينى و هه‌موو شتيك ټيدا سارد و دل‌په‌قه،
 راده‌كيشى و بو كن خوځى بو‌ناو باوه‌شى بانگى ده‌كا.

به‌لټى، ټهم سه‌ر و لوتكه شه‌خته‌يبه، له هه‌وراز و هه‌وره‌كاندا بوو قسه‌ى له‌گه‌ل به‌قتيقولدا
 ده‌کرد، ده‌تگوت نيبه‌ټيكي هه‌بوو په‌ى به‌وه ده‌برد كه له‌ناو دللى ټهم ته‌نيا و جيم‌اوه، له‌زيان
 له‌ناوچه‌و شوينى خوځه‌ويستى خوځى — له زياني سه‌رخاك و زه‌وى باب و باپيرى خوځى بى
 ټوميدبووه. چ ده‌ردىكى په‌نهانه رڅوټيكي گه‌رم بوو هه‌وا راوه‌ستاوو.

به‌قتيقول له‌سه‌ر مله وه‌ستاوه بيده‌نگ له‌گه‌ل ټوژارى سه‌رسپى قسه‌ى ده‌کرد، له‌ناكاو
 شتيك ناچارى كرد سه‌رى خوځى بسورپيځنى به‌پارټوه‌رگرتن له‌ژبړ به‌ردىك دانېشت به‌مشه‌وه‌شى

ته ماشای دهوروبه ری خوئی کرد... و له دووره وه له ژیر ته لانه غم نه نگیزه کانی کاراشی
 ناوه راستدا چهند سواریکی له ناو ریگادادیت. که وه خالیکی گهوره له جووله دابوون.
 ئەوان له بهری چیا (ناسایی) یهوه دههاتن و ورده ورده دهچوونه بهر سیبهری رهش و
 تاریکی دۆله کهوه و دهتگوت له تاریکیه کهدا تقوم بوون.

به قتیقول نرکه یه کی له سه ره خوئی کردو له سه ره بهرده لانه که به ته قه تهق و شرقه شرقه وه
 به ره وه سی دره خته بوژه که جماو رایکرد و بهه ناسه برکی و سه راپا گیانی شه لالی ناو نارقه ی
 سارده وه له بۆسه دانیشیت. له پشت داره بوژ سه وه زه کان دریشبوو. دم و دهست سهیری ئوژاری
 کرد که که لله سپی و سه رسام که وه سه سوره پر له هه زاران چاوه که ی که ئاورینگی ته هه رمه نی
 یان لیده باری. چاویان لیتی بریبوو یه کسه ره سهیری روخساری ئەویان ده کرد و پیرۆزیایی
 سه ره کهوتنیان لیده کرد.

به قتیقول دهستی له سه ره دلی خوئی دانا دلی له سنگ جیاده بووه... دهتگوت دۆل و زورنای
 له بن گویدا لیده ده دن به قتیقول پیلوه کانی هه لگلو فی و ته ماشاییکی بیشه کانی نازاری کرد.
 وای هاته بهرچاوان که سه نه وه ره کان له جیی خویاندا هه لکه ندراون و وه له شکرکی بی
 نه ژمار، هه لمه ت بو گرتنی دوا قه لا ده بن. پریز ریز به چیا پشت کوره که هه لده گه ران... به لام
 دوا ی ده قه یه ک دیه نیکی دیکه هاته بهرچاوه له وهی له تۆقه لانی چیادا، له شکر نییه...
 کاژوسه وه ره کان وه ک ئاده میان دهستیان دریش کردوه به ئاسماندا هه لچوون و له وه کاره ی ئەو
 دهیویست ته نجامی بدا به په له هه لده هاتن.

به قتیقول دهستیکی به چاوه ئاوساوه کانیدا هیئا. له سه ره سینگ خوئی له گه ل زه ویدا جوت
 کرد. تا دلی خوئی هیوریکاته وه. ده موچاوه به دهست ژان و ده رده سه ری هه لیزرکاوه گرژه
 ناشرین و ئاره قاویه که ی به زه ویه وه نوساند، زه وی خاموش بوو ته قه ته قی سمی ئەسپان له
 دووره وه دهنگی دههات.

به قتیقول به قورسی، وه که نه خویش و بیماران، سه ری خوئی بهر زکردوه. ئاو دره قوول و
 چاله کانی که سیلاو دری بوونی ریگوراست له ژیر سی دره خته کهوه بو خواروه دههاتن ئەوان به
 چن لۆچه کان. له وه هیله ته پرو خۆلایانه دهچوون که به شوینه ئاره قاوی و فرمیسکاویه کانی
 دم و چاویه وه نووسابوون. نا له م ریگایه دا ناتوانن لموزیان لیک گیرنه کهن! به قتیقول ددانه کانی
 وا کرۆشت ههستی به ئیش و ژان کرد. ئەو له سه ره خو، دهتگوت دوعای دهخویند، وتی:

- لینگه ری هه رچی ده بی بابی، لوله ی تهنه نگه که ی له ژیر هه نگلی راستی خوئی ده ره یئا.

له‌ناو ته‌میکی ئاوی رهنگدا سواره‌کان نزیکه‌ی پانزده‌یان له‌سه‌ر که‌وانه‌ی باریکی رینگا به‌دیار که‌وتن. ده‌تگوت له‌پشت په‌رده‌یه‌کی ئاوریشمی ته‌نگدا به‌دیار ده‌که‌وتن. ته‌مانه نه‌شوانن نه راسپاردن. پیاوی ماقۆن زۆربه‌یان سواری ته‌سپی و پیرغه‌بوون ته‌سپه‌کان هه‌موویان بزارده‌و رهنگ سپاتن زین و قایش و قروشی گرانبه‌هایان پپوهیه‌و زیوکاریه‌کانیان له‌ دووره‌وه ده‌بریسکیته‌وه. پیاو ماقۆله‌کان بپه‌له‌ه سالدانه سالدانه داژۆن. ته‌وانه‌ی نه‌ختی قه‌له‌ون له‌ناوه‌راستدا. ته‌وانه‌ی که‌وا لاوازن له‌ پ شته‌وه و پپشه‌وه‌یاندا رپیان ده‌کرد. ژن و ژار وه‌ك رۆژانی جه‌ژنی گه‌وره خۆیان ئارایشت داوه‌و سه‌راپایان رازاندبووه‌وه.

شالی رهنگ به‌ریشوه‌و گۆلینگه‌ی داو گه‌وره‌وه. دامه‌نی کراسی ئاوریشمی له‌سه‌ر زه‌وی و تاشه‌به‌رده رپه‌شه‌کان ده‌خشی. پیاویان ده‌حه‌پاساند هه‌موو خۆش‌حالن. سه‌ر و دل ئاسوده‌ه. هاتوونه‌ته جۆش ده‌نگی گه‌وره و قاقای گورجی بپکه‌نینی پر له‌ره و تریقه و ئاواز له‌گه‌لیه‌که ده‌گه‌یشته گوی.

له‌وشوینه‌ی که‌وا رینگا پانتر دوو دوو سی سی له‌ رپیتیک دا ده‌رۆ و له‌و شوپینانه‌ی که‌ رینگا ته‌نگه به‌رده‌بێ یه‌ك یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك‌تردا ده‌رۆن. بانگی یه‌ك ده‌کن، به‌ده‌م قسه‌وه ئاور ده‌ده‌نه‌وه. به‌قاقای به‌رز پنده‌که‌نن و له‌سه‌ر زین ده‌چه‌میته‌وه. ده‌سته‌ییکی شادو کامه‌رانی خانه‌دانان. گه‌بوونه‌ته‌وه.

به‌قتیقوول پیلوه‌کانی ته‌نگ کردبووه‌وه سپه‌ری گرتبوو لپوه‌کانی به‌ددا‌ن گرتبوو له‌ نیوان سواره‌کاندا چاوی له‌ که‌سێک ده‌گیرا. هه‌ر که‌ ته‌وی دیت و ناسیه‌وه له‌سه‌رخۆ نالایه‌وه! ته‌مه‌یان خۆیه‌تی، وه‌کو خۆی قه‌له‌و و به‌فیز و به‌که‌یفه‌ نیو چه‌وانی گه‌ش و نورانییه‌ و سواری ته‌سپیکه‌و له‌به‌رچاوی به‌قتیقولدا غه‌ریب نییه‌. رهنگی زه‌ردیکی سورباوه‌ که‌خه‌له‌ یال و کلک و پاژنه‌ی سپیه‌ه. هه‌موو له‌شی ته‌سپه‌که‌ی له‌ناو قه‌له‌ویدایه‌ ده‌بریقیته‌وه. مووی وه‌ك ئاگر ده‌تریسکیته‌وه. وه‌ك زیری خولاسه‌ ده‌بریقیته‌وه. کاتی خۆی به‌قتیقوول سواری ته‌م ته‌سپه‌ ده‌بوو و پپیش سواره‌کان ده‌که‌وت و بو‌ بارمه‌وه هه‌لمه‌تی ده‌بردن... ئۆه، عه‌جه‌ب، ته‌سپیکي به‌غاره، ئۆه، عه‌جه‌ب سواریکه‌وه!

ژنان به‌دوا‌یه‌وه‌ن و به‌رده‌وام له‌و نزیك ترده‌بنه‌وه، سوچه‌ت و ده‌ستبازی ده‌که‌ن به‌ پپکه‌نینی ده‌ینن و خۆشیان به‌عیشه‌وه پپده‌که‌نن، وادیاره زۆر خۆش‌حالن، له‌رزیکي له‌نکاو چرنوکیکی ساردو نادیار سه‌راپای به‌قتیقوولی داگرت. لووله‌ی تفه‌نگ جوولا له‌سه‌ر سپه‌رله‌چوو. نه‌ده‌لوا سپه‌ر داگری.

ئەو كاتە بەقتىقول دووبارە تەماشای ئوراژى كرده. دەم و دەست لەرزەكەى نەما... سەرى سەرى. مەندىلى ھەرانى لەسەر فرىداو ھەر لە تەوقى سەرى تا ناوشانەكانى بەمەزنى و شكۆ. دەرەوشاوە. بەقتىقول لەم دەرەوشانەوھەدا، ھىز و دەسلاننى ئاسمانى دىت بى چەند و چوون، ھەر لەوى لە لوتكەى شاخ ئىستا بايىكى ساردى موساوى شىتانە گشەى دى و ھەر لە خورە و ھازەى ئاوى تلغاز دەچى پىا و بەناوھەندى زەويدا دەكيشى بەقتىقول دەتگوت ھاوتاهەنگ لەگەل ئەو بايە خرۆشا و كۆنە تەفەنگە قورسەكەى گوشى.

خەلكە شادو خەندان و سەر مەستەكە لەسەر رىگا تەسگەكە. لەسەر رۆخى زىوين و لەژىر دىوارە بەردىنە رەشەكە بلازىبونەو لە نىكى يەكەو رىك و راست بەرانبەر تەلانەكە چەند بىكە مەيىكى فەرەنگى روباووق و پۆيان بەسەر زوئىدا شور بپوھە. دەروشتن. دەنگى ھىشە تىبە كەيىو پەر ئاوەكانى وەك بەردى كاراش، كاراش رەش بوو. وەختى سوارەكان لەنەدارەكان نىك دەبوونەو يەك لە دواى يەكدا لەسەر پشتى زىنەو دادەھاتنەو دەنگە تىر پەشەكانيان لىدەكردەو.

تەنيا ئەو سوارى ئەسپە كەخىلە بسوو دەستى درىژنەكرد بەلام كاتى كە بەفیزو ھەواو لەخۆ بايەو بەبەردەمى دار مپوھەكاندا تىدەپەرى ئىدى بەرىك و جوانى ھاتە بەرانبەر سىرە تەفەنگ.

بەقتىقول چاوەرى بوو، تا باى قىت و قۆز روو لە وىكا. ئەسپەكان نالىيان لەبەردان دەكوتاو تەقە تەقىان ئەم ناوھى پەر كەردبوو بەردەوام نىكتەر دەبوونەو سەرەنجام پەرپو رىگايەكە وەرچەرخابەو بەرەو سى دارە بۆرە سەوز باوھەكە ھاتەو پىپەكانى ئەسپە رەش بۆر لە كاتى رۆشىتىندا بەبەرچاوەكانى بەقتىقولدا تىپەرىن، پاش ئەمە ئەسپە كەوئ بەدىار كەوت. ئەسپە رەسەن و بە غارەكە ھەنگاوى ھىمانانەى دەناو سەرە زىر باوھەكەى بەرز كەردبووھەو دەستەكانى پىشەوھى بەشكۆ نەرمىيەكى لەو سەب نەھاتوو بۆ پىشەوھە دەبردن. بەقتىقول لە دواوھى (باى) يەوھە ھەندامى چكۆلانەى ژنىكى جوان و شوخى دىت. كە لەناو شالدا پىچراو ھەلبەتە ئەم ژنە كالىبى كچى بنەمالەى دووسايەكان و ژنى دووھەمى ژاراسباى بوو. كە لە وەختى گىرمە و كىشەى ھەلبەتاردندا خوازىنى كەردبوو مپەردى خۆشەختى بۆ دىپەكەى خۆيان بۆ باوھەندى دەبردەو.

بەقتىقول بەخۆى وت: "راوھستە! سەبەر بگرە... ئىستا دوور نىبە بە گوللەيەك دوو كەس پىكى و ئىشيان بىنى لىگەرى با سوارە بۆ پىشترى سەرەنجام بەقتىقول نەرم و زەرىف

گولله‌ی راکیتشا بهرتفهنگ بای به پروخۆشی و له خۆباییهوه دهستی به پیشه نهرمه‌که‌ی داده‌هیتناو له نیوان هه‌ردوو گوپی ئەسپه‌که‌وه سه‌یری پیشه‌وه‌ی ده‌کرد. له هه‌مان کاتدا له‌سه‌ر که‌وله‌که‌ی به‌ری، که له که‌وله‌ی ریوی و ماهوتی سورمه‌یی دروست کرابوو. له‌سه‌ر ئەو شوپینه‌ی که به‌قتیقول نیشانه‌ی لیداگرتبوو. کونییکی هه‌لژراو په‌یدابوو دووکه‌ئێکی ته‌نگ و ئاوی په‌نگی لی به‌رزبووه‌وه. ئەسپه‌که هه‌ستا سه‌ر چه‌پۆکان و سواره‌که له‌سه‌ر زینه زیو کاره‌که که‌وته خواره‌وه لچکه که‌وله‌که‌ی به‌ری وه‌ک بال لیک کردوه. به‌قتیقول له‌گه‌ل ئەوه‌شدا که دیدیت چۆن له‌سه‌ر زینه‌وه بۆ سه‌ر زه‌وی خلۆزده‌ییسته‌وه و گه‌وز ده‌دا، له خۆرا له شوپینه‌ی خۆی راست بووه‌وه هاورپییانی ژاراسبای به‌گیژ و وری به‌زه‌حه‌ت جله‌وی ئەسپه ترساوه‌کانیان بۆ راده‌گیراو ته‌ماشایان ده‌کرد.

به‌قتیقول له نشیوه ترسناکه‌ی پشت دره‌خته‌کان — که هه‌ر له‌زیکه‌ی سوور ده‌چوون، سه‌ره‌و خوار بووه‌وه. وه‌ک بزن بازی ده‌هاویشته‌ له‌ دو‌اوه‌شدا به‌قیژ و هۆری (کالیش) خانی ده‌بیست:

- ئوی ئوی! ... به‌قتیقول!

به‌قتیقول راپه‌ری، به‌قونه خشکه به‌بی ئاوردانه‌وه به‌ره‌و بیسه‌که رایکرد.

به‌ره‌به‌ری پاش نیوه‌رۆ به‌قتیقول به‌ته‌واوی له کاراش کاراش، دوورکه‌وتبووه‌وه به‌لام هیشتاش دلێ هه‌ر له خورپه‌و ته‌په‌ته‌پدا بوو. وه‌ک چۆن له‌وی له‌پشت سی‌ داره‌که ته‌په‌ ته‌پی ده‌کرد. هه‌لچونه پرسه‌رسامیه‌که‌ی نه‌ده‌نیشته‌وه.

هه‌رچه‌نده هه‌وا سارد نه‌بوو. ئەو سه‌ر له نوێ دانه‌چۆقه و له‌رزی گرتوه‌وه له لینایی ئیواره‌دا تووشی راوچیه‌کی نه‌ناسیاو هات، راوچیه‌که له‌شی هه‌یوانه کیویه‌کی له‌سه‌ر زین دانابوو و به‌قتیقول ده‌نگی داو رایگرت. سه‌یری نیچیره‌که‌ی کردو به‌ گرزینه‌وه‌یه‌کی گالته‌وه وتی:

- ئیمرۆ منیش به‌ گولله بزنه کیویه‌که‌م پێکا....

به قتيقول له زيندانه زيندوه، هه ناسه ده دا، ده روا، قسه ده كا، به لام شه وه مان لاروون نييه چون به زيندويي ماوه، چون گياني له شه داماوه.

دواي ته قه كه ي - كاراش - كاراش خزم و خوڤيشاني ژاراسباي هه موو تايه فه ي ژانيسيان راپه راند. ليپرسراو سه روژكاني شار شه فه رو جندرمه يه كي زوريان بو كومه كي شه وان نارد. به لام به قتيقول نه يوويست جگه له خاكي باب و باپيراني له شوينه ي لتي له دايك ببوو بو شوينه يكي ديكه هه لبي، تاپي نه نايه ناو ولايه ته كاني هاوس شه وه و ده ستگيريان كرد.

تيره ي ژانيس هيرشيان برده سه ره شه ناوچه يه ي كه به ره بابي ساري هه ژار لتي نيشته جي بوون، ته نيا خاك و خو له ميشيان لي به جي هيشته. هه موو به ره بابي ساري له بيست خيزان بيك ده هات... ژانيسه كان تيكراي دارو نه داري ناچيزي ساريه كانيان به تالان برد تاوه كو ده ستيان له كو نه و كه چه جل و لبا ده پيسي و نجرو نجرو دوو كه لاويه كانيش نه پاراست. خه لكه بيته وايه كه يان روت ره جال كرد. له ساكه گوڤريكي روت و قوت به مندال و زن و پيرو كه نه فه تيانه وه له ناوه دانبيه كا ني چلكارو بورگندا ده ريان كردن، هه روه ها قتشه و منداله كانيشيان ناواره و سه رگه ردان كرد.

به قتيقول چاوه ربي دادگاي نو، دام و ده زگاي دادوه ره كان و دادنامه ي روه سه كان بوو. قتشه له مالي (باي) يكي ده وله مه ندي شارستان كاره كه هري ده كردو هه لبه ته له گه ل منداله كانيدا به برسيه تي رايان ده بوارد خواردني خو ي ده كرده چوار به ش. به قتيقول له هه و ليكي له باردا ده سه ته دامه ني ليپرسراوي زيندان بوو پاش چه ند روتيك ده رگاي زيندان كرايه وه وه له ژير ناوان و دالاني تاريك و شه شكوت و ناساي زيندان سييه ت هاته ژوره وه. كورتيكه له زيندان ماوه.

سيه ت كورتيكه يه كي گوڤرايه ل و به خام و بي ده نگ بوو. كه وته به ردلي هه موو زيندان به كانه وه به قه و زاق و روه سه وه زوريه ي زيندان به كان به شيك له ته عين و خواردني خو يان ده دا به وه ختي به قتيقول شه م ديمه ني ده ديت دلي له ده ردو ژاندا ده گوشرا.

نافاناسي فدوتويچ، له سه ره سه كزيه كه ي ته نيشت به قتيقول ده نووست و هاوسبي شه وه بوو له پاره ي خو ي كاغه زي ره نگاو ره نگ خه تداري كړي و كتبي به يدا كرد وه كه لا ژونس

سیهتی فیتره خویندن و نووسین ده کرد. به قتیقول به چاویکی پر سوپاس و ریژلینانه وه له م کاره‌ی دهروانی.

سیهت خراپ دنووست، له خه‌ودا به هات و هاوار قسه‌ی ده کردو به چاوی پر له فرمیسکه‌وه له خه‌ودا راده‌چهنی:

نیوه شه‌وان راده‌په‌ری و به‌قیژو هۆر قسه‌ی هه‌لق و به‌له‌قی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کردو به‌سه‌ر گه‌شته‌یی و چاوی خه‌والو و سه‌یری تریفه‌ی مانگی پشت په‌نجهره ئاسنینه‌که‌ی ده‌کرد، له‌ناو ده‌ریای خه‌یالیدا په‌نجهره‌ی چادره‌که‌یانی ده‌هاته به‌رچاوان... جاری وا هه‌بوو بۆ ماوه‌ی چه‌ند رۆژێک به‌کری داده‌نیششت و نانی زیندانی ده‌خواردو فرمیسکه‌ خرو گه‌شه‌کانی وه‌ک مرواری له‌ چاوه‌کانیییه‌وه دهرژانه خواره‌وه.

ئه‌و کاته‌ی دایکی سیهت بیستی میژده‌که‌ی گیراوه بۆ هه‌واری والیان برده‌ به‌شین و گریانه‌وه به‌ کوره‌که‌ی وت:

- ئایی، کوره به‌دبه‌خته‌که‌م ده‌یکوژن، ده‌یکوژن سیهت وه‌ک باشوکه بۆ ئه‌وی رایکردو به‌ چاوه‌کانی خۆی دیتی که‌ پیاوانی والی چۆن بێ به‌زه‌بی و درێدانه له‌ باوکی ده‌ده‌ن.

ئیه‌ستا کورێژگه‌ له‌ناو چوار دیواری ره‌شی زینداندا هه‌ر هه‌مان کوته‌ک، قامچی مسته‌کۆله، چه‌که‌مو شه‌قی ده‌دیت.

به‌قتیقول هه‌یج نه‌وازشیکی کوره‌که‌ی نه‌ده‌کرد. هه‌ر ناوه‌ ناوه‌یه‌ک نه‌بێ که‌ سیهت له‌خه‌و هاوار هاوارو ناله‌نالی ده‌کردو له‌ خه‌و بیدارده‌بووه‌وه هه‌یوری ده‌کرده‌وه...

به‌لام جاریکیان، به‌یانی زوو، که‌ هه‌شتا ئه‌وانی دیکه‌ له‌ خه‌ودابوون به‌لام سیهت له‌ خه‌و هه‌لسابوو، له‌سه‌ر سه‌کۆکان ده‌هات و ده‌چوو، باوکی بانگی کرد.

- سیهت گیان... کوره‌که‌م جگه‌ر گۆشه‌که‌م وه‌ره‌ لای من...

کوره‌که‌ی له‌ ئامیزگرت و ده‌مولوتی به‌ گۆنا فرمیسکاویه‌کانیییه‌وه‌نا.. ده‌تگوت بۆنی ده‌کا.. من زۆرم بیرکرده‌وه، ماوه‌یه‌کی درێژ بیرم کرده‌وه و ئه‌وه‌ی به‌بیرم داهات ئیه‌ستا بۆتی ده‌گه‌یتمه‌وه. کوری نه‌زیم. جگه‌ر گۆشه‌که‌م تۆ که‌ کوره‌ گه‌وره‌می تکات لیده‌که‌م سه‌رت له‌سه‌ر ئه‌م کاغه‌زه‌ ره‌نگاو ره‌نگه‌ هه‌لمه‌گره‌. ته‌نیا ئه‌م کاغه‌زه‌یه، وات لیده‌کا بیته‌ پیاو! خۆ ده‌بینی چی به‌سه‌ر مندا هات، هۆی تیک‌پرای ئه‌مانه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ من له‌ خویندن و زانست و زانیاری بیبه‌شم.

سیهت به ژاوه ژاوه و توورهبیهوه وتی:

- تو بیگوناھی... ئەوان خۆیان... خۆیان... تۆیان... هه موو شتیك ده زانم.

- هه موو شتیك نازانی، جگهر گوشه كه م هه موو شتیك نازانی ئە گهر بخوینی لوتی

(باي) و دادوهران ده شكینی و ئەوهی له گه له منیان کرد ناویرن له گه له تۆی بکهن..

چاوه کانت ده کریتیهوه. تۆش چاوی خه لکی ده که یتهوه. ئەم کاره له دست من نایه.

به لام تۆ ده توانی ده بی تۆ بتوانی! هه موو هیزو توانات له سه ر ئەم کاغهزه خه رج بکهی..

له مه زیاتر قسه هیه کی دیکه م نییه بۆتی بکه م نه هۆش و نه فامه هیه وه نه زانیاریه کم هیه هیه

بیده مه تۆ فرمیسک به سه ر روومه ته خۆله میشه کانی به قتیقولدا هاتنه خواره وه.

فرمیسکه کانی سرپه وه وه سیه تی له خۆی دوور کرده وه:

- ئیستا به لای کاغهزه کانتدا بچۆ.

له دواي ئەم گفتوگۆیه ئیدی سیه ت به رپای به رپای له خه و رانه چهنی و نه ده گریاو هاواری

نه ده کرد.

ئافاناسی خدۆ توو بیج جگه له و شتانه پیاویکی زیندوو بوو هه رگیز غه مگین و په ژمرده

نه ده بوو، ئەو هه موو رۆژێك ده سستی سیه تی ده گرت و بۆ پیاسه کردن له گه له خۆیدا بۆ

حه وشه ی زیندانی ده برد. حه وشه که به پووش و گیاو گولێ سیس و ژاکاو داپۆشرا بوو له وهی

پیشبرکینی غاردانه ی له گه لدا ده کرد.

سیه ت به ره زامه ندی خۆی به هاوکاری و کۆمه کی ئەو بۆ باوکی هه موو به سالآچوه کان

ئاوی گهرم ده کرد. باوکی زۆر حه زی له چاپی ده کرد جارێکیان ئەم زیندانیه رووسه به

چاوی پر له فرمیسکه وه سه یرێکی کردو له کورپژگه ی پرسی.

- سیه ت گیان بۆچی داموای به یر له چی ده که یته وه؟ ئەوه به هاره.. دیاره دلّت بۆ

دهشت و ده ر بۆلادی ته نگ بووه؟ ده ته وی نازاد بیّت؟

کورپه به هیمنی سه ری بادا:

- نا، مامه ئافاناسی.. حه زناکه م..

- درۆده که ی! وانیه چیه..!

- ئیره باشتره، مامه ئافاناسی.. بۆمن وا باشتره لیتره م.. به قتیقول رووی له دیواره

دریژه که کردووه سمپله قاوه ییه کانی ده جوی و قورگی خۆ هه لده پشافت و به یری له کورپه که ی

ده کرده وه.

– "بچکۆله کهم... بیللیله تیژینه کهم..."

ئافاناس... فدتۆیج کوریزگهی گرت و له باوهشی خوۆ تا سیهت هیج خوۆ له باوهشی رانهبچکراند.

– برایان، گویتان لییه چی ده لیت؟ ئاه سیهت گیان، سیهت گیان!... قهسهه به خوا تو منت کوشت.. ده زانن شتیکی چهند سهیره؟ له گهل ئه مهشدا ئه م قسانه ی له کتیبان نه خویندوه! ئافاناسی ئه وی هه ر له باوهشدا بوو به ناو ژووری زیندانه کهدا کهوته هات و چۆو پیاسه کردن. ئه وان شه وورۆژ به م شیوه یه ده ژیان.

کوره هیمن، کۆشش کهرو به فام و روو خوۆش، لاپه ریه کی زۆری نووسییه وه. مامه ئافاناسی فییری ده کرد بخوینی و بنووسی و پیکه نی. ئه وه ی باوکی له ژیاندا نه ییدیت – پرته وی ژیا نی تاینده بیینی.

به لام به قتیقول چاوه ری بوو، ژانی چاوه روانی دادگاو (کاری قورس) ی ده کیشا.